

XIV legislatura · cinquè període · sèrie P · número 119

Ple del Parlament

Sessions 56 i 57, primera reunió, dimecres 26 de juliol de 2023

Presidència de la M. H. Sra. Anna Erra i Solà

Sessió 56

La sessió s'obre a les nou del matí i dos minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel lletrat major en funcions de secretari general i la lletrada Clara Marsan Raventós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera de la Presidència, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Economia i Hisenda, la consellera d'Igualtat i Feminismes, la consellera d'Acció Exterior i Unió Europea, la consellera d'Educació, el conseller de Recerca i Universitats, el conseller d'Interior, la consellera de Territori, el conseller de Salut, el conseller de Drets Socials, la consellera de Cultura i la consellera de Justícia, Drets i Memòria.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Procediment per a designar els senadors que han de representar la Generalitat al Senat (tram. 280-00003/13). Grups parlamentaris. Designació.

La presidenta

Bon dia, diputats i diputades. Comencem aquesta sessió plenària específica.

Bon dia a tothom, i també, per descomptat, a les d'aquí a poc nomenades senadores, eh?, per part, doncs, del Parlament de Catalunya.

Procediment per a designar els senadors que han de representar la Generalitat al Senat

280-00003/13

Començo la sessió pel procediment per designar les senadores que han de representar la Generalitat al Senat. L'únic punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió específica és el procediment per designar les senadores que han de representar la Generalitat al Senat, ateses les vacants produïdes amb motiu de les renúncies presentades per part de la senyora Lorena González Dios i la senyora Assumpció Castellví i Auví.

En aquest sentit, i per cobrir les vacants, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya van proposar, respectivament, la designació de la senyora Núria Marín i Martínez i de la senyora Teresa Pallarès i Piqué. Ambdues candidates van presentar la documentació requerida segons estableix la Llei 6/2010. Així mateix, els faig avinent que la Comissió de l'Estatut dels Diputats ha dictaminat que no concorre cap causa d'inelegibilitat.

Així doncs, de conformitat amb el que estableix la Llei 6/2010, tot seguit sotmetrem a votació les dues propostes de designació presentades. Els faig avinent que tres diputats han delegat el seu vot per a aquesta sessió plenària.

Atès que el nombre de candidates presentades és igual al nombre de vacants a proveir, tal com estableix l'article 101.3 del Reglament, els proposo que aquesta designació es faci per assentiment si no hi ha cap objecció. No? (*Pausa.*)

Doncs, en cas contrari, d'acord amb l'article 5.2 de la Llei 6/2010 i l'article 101.3 del Reglament, procedirem a fer una votació electrònica i secreta. Els recordo que, per donar compliment a l'article 174.4 del Reglament i l'article 8.2 de la Llei 6/2010, ambdós relatius a la designació de substituïts, i per tal de garantir els drets dels grups parlamentaris que proposen la designació de les senadores, els faig avinent que els vots que es formulin poden ser només a favor o abstenció; els vots negatius es comptaran com a vots nuls.

Passem, doncs, a la votació de la primera de les propostes de designació, presentada pel Grup parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Es tracta de la designació de la senyora Núria Marín i Martínez com a senadora perquè representi la Generalitat al Senat.

S'inicia la votació.

El resultat és 96 vots a favor i 18 abstencions.

Passem ara, a continuació... Per tant, queda ratificada la proposta i designada senadora per representar la Generalitat al Senat, d'acord amb l'article 61.a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la senyora Núria Marín i Martínez.

(Aplaudiments.)

A continuació, passem a la votació de la proposta de designació de la senyora Teresa Pallarès i Piqué com a senadora perquè representi la Generalitat al Senat, presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 97 vots a favor i 19 abstencions.

Per tant, queda ratificada la proposta i designada senadora per representar la Generalitat al Senat, d'acord amb l'article 61.a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la senyora Teresa Pallarès i Piqué.

(Aplaudiments.)

Havent exhaurit l'ordre del dia d'aquesta sessió específica, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les nou del matí i set minuts.

Sessió 57.1

La sessió s'obre a les nou del matí i set minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel lletrat major en funcions de secretari general i la lletrada Clara Marsan Raventós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera de la Presidència, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Economia i Hisenda, la consellera d'Igualtat i Feminismes, la consellera d'Acció Exterior i Unió Europea, la consellera d'Educació, el conseller de Recerca i Universitats, el conseller d'Interior, la consellera de Territori, el conseller de Salut, el conseller de Drets Socials, la consellera de Cultura i la consellera de Justícia, Drets i Memòria.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Proposició de llei de modificació de l'article 47 de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, relativa a les indemnitzacions i els ajuts per a dones víctimes de violència masclista i llurs filles i fills (tram. 202-00027/13). Comissió d'Igualtat i Feminismes. Debat i votació del dictamen de la comissió (Dictamen: BOPC 630, 3).
3. Projecte de llei d'elaboració de disposicions normatives (tram. 200-00016/13). Govern de la Generalitat. Debat de totalitat (text presentat: BOPC 501, 5).
4. Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de modificació de la Llei de l'Estat 10/1995, del 23 de novembre, del Codi penal, per a incorporar el crim d'ecocidi al Tribunal Penal Internacional (tram. 270-00003/13). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Debat de totalitat (text presentat: BOPC 271, 30).
5. Procediment per a elegir dos membres del Consell de la Fundació per a la Universitat Oberta de Catalunya (tram. 284-00015/11). Grups parlamentaris. Designació.
6. Procediment per a elegir dos membres del Consell Social de la Universitat Autònoma de Barcelona (tram. 284-00016/11). Grups parlamentaris. Designació.

7. Procediment per a elegir dos membres del Consell Social de la Universitat de Barcelona (tram. 284-00017/11). Grups parlamentaris. Designació.
8. Procediment per a elegir dos membres del Consell Social de la Universitat de Girona (tram. 284-00018/11). Grups parlamentaris. Designació.
9. Procediment per a elegir dos membres del Consell Social de la Universitat de Lleida (tram. 284-00019/11). Grups parlamentaris. Designació.
10. Procediment per a elegir dos membres del Consell Social de la Universitat Politècnica de Catalunya (tram. 284-00020/11). Grups parlamentaris. Designació.
11. Procediment per a elegir dos membres del Consell Social de la Universitat Pompeu Fabra (tram. 284-00021/11). Grups parlamentaris. Designació.
12. Procediment per a elegir dos membres del Consell Social de la Universitat Rovira i Virgili (tram. 284-00022/11). Grups parlamentaris. Designació.
13. Interpel·lació al Govern sobre el model català de finançament local i la seva relació amb la hisenda de la Generalitat (tram. 300-00363/13). Joan Carles Gallego i Herrera, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Substanciació.
14. Interpel·lació al Govern sobre la defensa de la cultura en català (tram. 300-00361/13). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.
15. Interpel·lació al Govern sobre les delegacions de la Generalitat a l'exterior (tram. 300-00362/13). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.
16. Interpel·lació al Govern sobre la nova estratègia dels Mossos d'Esquadra en la lluita contra les violències sexuals (tram. 300-00364/13). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Substanciació.
17. Interpel·lació al Govern sobre l'educació (tram. 300-00356/13). Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.
18. Interpel·lació al Govern sobre la llibertat lingüística (tram. 300-00357/13). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Substanciació.
19. Interpel·lació al Govern sobre la immersió lingüística (tram. 300-00358/13). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Substanciació.

20. Interpel·lació al Govern sobre el desenvolupament de l'àrea del delta del Llobregat (tram. 300-00359/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

21. Interpel·lació al Govern sobre la situació del mercat de treball i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (tram. 300-00360/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

22. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el compliment de la Llei 9/2023, de mesures extraordinàries i urgents per a afrontar la situació de sequera excepcional (tram. 302-00313/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.

23. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el desplegament de la T-mobilitat (tram. 302-00314/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.

24. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques d'habitatge (tram. 302-00315/13). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Debat i votació.

25. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el Corredor Mediterrani (tram. 302-00319/13). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació.

26. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el lloguer d'habitatges (tram. 302-00322/13). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Debat i votació.

27. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el turisme com a font de riquesa (tram. 302-00316/13). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.

28. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els drets de les persones LGBTI (tram. 302-00317/13). Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat i votació.

29. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els greuges econòmics i fiscals de l'Estat espanyol envers Catalunya (tram. 302-00318/13). Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació.

30. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la defensa dels drets dels ciutadans i de la democràcia arreu dels Països Catalans (tram. 302-00320/13). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Debat i votació.

31. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el Projecte de Llei de memòria democràtica de Catalunya (tram. 302-00321/13). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació.

La presidenta

I passem al primer punt de l'ordre del dia del Ple, que són les preguntes amb resposta oral.

Pregunta al Govern sobre la concertació de places a la xarxa de serveis socials d'atenció pública

310-00574/13

I començarem per la primera pregunta al Govern a respondre oralment al Ple sobre la concertació de places de la xarxa de serveis socials d'atenció pública. Formula la pregunta la senyora Najat Driouech Ben Moussa, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots i totes. Conseller Campuzano, celebrem que el Departament de Drets Socials incorpori 15.204 places i serveis a la xarxa de serveis socials d'atenció pública, serveis que s'adrecen a diferents col·lectius –persones amb algun tipus de discapacitats, problemes de salut mental o drogodependència– i que fins ara eren finançats a través de subvencions. Sabem, conseller, que el pas d'aquestes places subvencionades a concert reforcen el compromís del Departament de Drets Socials per la millora de les condicions laborals de les professionals i també de la qualitat en l'atenció; en definitiva, alinear el sistema de serveis socials amb el de salut i educació.

El procés de concertació de les places i serveis socials –que ara es finançaven amb la convocatòria anual d'ajuts COSPE, i que s'incorporen, ara, amb aquest acord, a la xarxa d'atenció pública de serveis socials– proporcionarà una estabilitat financera a

les entitats proveïdores. Recordem que els concerts tenen una durada no menor a quatre anys i prorrogable fins a deu, la qual cosa reforça el seguiment i l'avaluació dels serveis que es presten, millorant la seva qualitat i les condicions laborals de les professionals del sector. El sistema de concertació garanteix que les entitats de serveis socials reuneixen els estàndards de qualitat exigibles a través del finançament, l'accés i el control públic. A més a més, aquesta modalitat va d'acord amb els principis de transparència, publicitat, concurrència, igualtat i no-discriminació, i també busca donar una resposta eficaç, àgil, adequada a les necessitats d'atenció personalitzada i integral a les persones.

Per tot això, conseller, ens agradaria que ens especifiqués a quines tipologies afecta aquest canvi, quina és la repercussió econòmica que representa per al departament, i també, més enllà de conèixer..., ens agradaria conèixer altres línies de treball que està seguint el departament per reforçar els serveis socials del nostre país.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller, el senyor Carles Campuzano i Canadés.

El conseller de Drets Socials (Carles Campuzano i Canadés)

Gràcies, senyora presidenta. Gràcies, senyora diputada. Efectivament, aquesta és una decisió rellevant del Govern. Culminem aquesta transició de serveis que fins ara finançàvem a través de la fórmula de subvencions i que finançarem i proveirem a través de la fórmula de concertació, que no pas de contractació –és important que ho recordem. Estem parlant, efectivament, de més de quinze mil places. Vostè em preguntava el detall: en concret, 1.900 places de serveis per a persones grans, singularment en l'àmbit de les tuteles; més de sis mil places en l'àmbit de la discapacitat; més de 6.300 places en l'àmbit de la malaltia mental; més de sis-centes places en l'àmbit de la dependència; cent cinquanta places en l'àmbit del VIH/sida, gestionades per 181 entitats en 385 centres arreu de Catalunya.

Vostè ho deia, donem estabilitat. El sistema de concertació garanteix durant un període llarg de temps la provisió d'aquest servei; i el sistema de concertació, a diferència dels sistemes de contractació, on fixem els criteris d'atribució de la gestió

del servei, es basen en la qualitat, no pas en el preu. I, per tant, reforcem també el control públic en la prestació d'aquests serveis. És un pas endavant molt rellevant i que ha suposat un esforç molt considerable del Departament de Drets Socials durant tot aquest semestre per consolidar aquestes places.

Aquest sentit, també... En aquests moments estem treballant amb la Taula del Tercer Sector amb una unificació de les subvencions COSPE i les subvencions IRPF. I, amb la unificació que anem fent d'aquestes dues línies de subvencions, identificarem quins serveis estem encara finançant amb COSPE i IRPF; quines activitats estem finançant a través d'aquestes convocatòries; quines línies d'inversions en infraestructures hem de fer, i quines línies de suport a les federacions hem de desenvolupar. En aquest exercici identificarem nous serveis que en el futur haurem de transitar també de la lògica de la subvenció a la lògica de la concertació. I estem en el context de la construcció d'un sistema nacional de serveis socials de veritat. La incorporació a Aquas, la incorporació al TIC Salut Social, la revisió de la cartera de serveis, l'acord de tarifes i el projecte de llei de provisió d'instruments dels serveis socials ens han de permetre construir aquesta quarta pota de l'estat del benestar al nostre país. Esperem comptar amb el suport de la cambra per poder fer-ho.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les condicions laborals del Cos de Bombers de la Generalitat.

Pregunta al Govern sobre les condicions laborals del Cos de Bombers de la Generalitat

310-00575/13

Formula la pregunta el senyor Jaume Butinyà i Sitjà, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Jaume Butinyà i Sitjà

Gràcies, presidenta. Conseller, en primer lloc, voldria fer un reconeixement als cossos d'emergències de Catalunya per la feina que fan sempre, i especialment als que tradicionalment intervenen en l'extinció d'incendis en el medi al llarg de les campanyes

d'incendis forestals, campanya d'incendis que per ara està resultant positiva gràcies en bona part a la feina prèvia de planificació i prevenció que es fa al llarg de tot l'any. Per poder donar un millor servei a la ciutadania i preservar el medi natural, cal que els cossos d'emergències disposin de recursos humans i materials necessaris i suficients. En aquest sentit, les condicions laborals, com les de tots els treballadors i treballadores, són un aspecte a destacar a l'hora de disposar d'equips de treball eficients i motivats.

Fa pocs dies el seu departament feia públic l'acord de millora de condicions laborals del Cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya per als propers anys amb tots els sindicats representats. Aquest acord preveu un conjunt de millores laborals per al cos, algunes de les quals han estat llargament reivindicades, i que són el resultat de mesos de negociacions amb l'ànim de poder recuperar les retallades que s'havien produït a conseqüència de la insuficiència pressupostària i la impossibilitat d'ampliar les plantilles fins fa molt poc. Entre altres mesures, algunes de les millores laborals tenen a veure amb la continuïtat en el procés de feminització del cos, així com l'eliminació de les desigualtats de gènere existents. També són d'aplicació altres mesures que fan referència a la conciliació familiar i personal o la implantació de mesures per a la millora de..., en la prevenció dels riscos.

Per tot això, conseller, ens podria dir què representa per al departament i per al propi Cos de Bombers aquest acord? Així com si ens pot explicar i detallar alguns dels punts d'aquest acord amb més detall.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Joan Ignasi Elena Garcia, conseller d'Interior.

El conseller d'Interior (Joan Ignasi Elena i Garcia)

Presidenta, diputats, diputades... Diputat, doncs representa que en el marc de l'esforç que s'està fent per part del Govern per enfortir el Cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya, doncs, una de les peces essencials és que hi hagi la pau social i garantir una estabilitat en les condicions de treball dels servidors públics.

I, en aquest sentit, doncs sí, ens felicitem per l'acord, perquè crec que ha estat molt positiu. En aquest sentit, doncs, voldria especialment agrair la feina del director, de la secretària general i de la directora de Serveis pel treball que han estat fent, i, naturalment, als representants sindicals, el seu esforç, la seva dedicació, les seves ganes d'arribar a acord, la seva predisposició, el seu capteniment i la seva manera de treballar per arribar a aquest acord. Perquè, efectivament, implica tots els representants sindicals i posa en valor, a més a més, doncs, que el diàleg és la manera d'arribar a acords. S'hi ha arribat sense conflicte previ i, en aquest sentit, doncs, em sembla que ens en podem felicitar.

Parlem de temes vinculats a la igualtat de gènere i, en aquest sentit, en coherència amb el procés de feminització i l'esforç de feminització, la reserva de places i tantes altres mesures del pla d'igualtat dels cossos de seguretat i d'emergències i en particular del de Bombers: l'increment del permís de maternitat, adaptar el lloc de treball en el temps de lactància, més flexibilitat per garantir la conciliació, mesures de planificació horària i de flexibilitat horària que ho facilitin.

Les condicions laborals també han estat abordades i, en aquest sentit, elements, com deia, efectivament reivindicats des de fa molt temps, com el complement de «solapament» o el de nocturnitat; mesures molt rellevants vinculades a la prevenció de riscos o també –llargament reivindicada– la mobilitat interadministrativa amb el Cos de Bombers de Barcelona.

En definitiva, enfortir el cos, feminitzar-lo i fer-lo més fort: més mitjans, més recursos, més mitjans tècnics i més mitjans, també, humans. I, en aquest sentit, doncs, l'increment de places permanent que estem fent en el cos de voluntaris i també de professionals –en tots dos– fins a arribar al cos de funcionaris –en aquest cas, de funcionaris–..., és l'acord fins a 3.300 bombers l'any 26, que ve sumat als cinc-cents que hem incorporat també al cos de voluntaris i que hi anirem incorporant.

Moltes gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les millores de les condicions del personal mèdic.

Pregunta al Govern sobre les millores de les condicions del personal mèdic

310-00576/13

Formula la pregunta la senyora Neus Ramonet i Sucarrat, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Neus Ramonet i Sucarrat

Gràcies, presidenta. Conseller Balcells, diputades, diputats... Convindran amb mi que un bon sistema sanitari representa un dels eixos vertebradors del benestar social del nostre país. De fet, Catalunya, com la resta de les comunitats autònomes, no ha quedat al marge dels canvis socials de les darreres dècades, així com tampoc ha quedat al marge de la situació d'infrafinançament crònic, que ha afectat de forma molt directa el mateix sistema sanitari.

Totes aquestes retallades de ja fa uns anys, juntament amb l'arribada d'una pandèmia sense precedents com va ser la covid-19, van evidenciar que calia potenciar i vetllar al màxim pel nostre sistema sanitari i, en definitiva, pel nostre sistema públic de salut.

I és que quan parlem de sistema públic de salut hem de fer esment, evidentment, dels i les professionals. Sabem que els professionals són l'element clau i imprescindible perquè el sistema funcioni i que la millora de les seves condicions laborals i retributives és un pas indefugible.

I, en aquest sentit, celebrem que el passat dia 11 de juliol s'aprovés l'increment de les retribucions de la jornada complementària del personal mèdic resident en formació de l'Institut Català de la Salut. Recordar que l'últim increment específic en qüestió d'augment de preu de guàrdies data de l'any 2006 en un govern tripartit. Una mesura, conseller, que sabem que no és l'única i que va de la mà d'altres millores als professionals i les professionals i que ens agradaria que ens especifiqués més.

Estem davant d'un acord històric i que ha de representar un full de ruta per continuar millorant les condicions laborals dels residents. Conseller, celebrem que el seu lideratge estigui deixant empremta, sobretot pel que fa al diàleg continu amb diferents actors del món de la salut: la taula nacional, el fòrum de diàleg, etcètera.

Ja per acabar, conseller, ens agradaria que ens expliqués els termes de la millora de les retribucions per a la jornada complementària del personal mèdic resident en formació de l'ICS i les mesures que s'estan desenvolupant per donar resposta a les necessitats i demandes actuals.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre té la paraula el senyor Manel Balcells i Díaz, conseller de Salut.

El conseller de Salut (Manel Balcells i Díaz)

Sí; gràcies, presidenta. Gràcies, diputada. Efectivament –i vostè ho deia–, la base del sistema nacional de salut són els seus professionals; professionals que necessitem que estiguin ben formats, ben valorats i ben remunerats.

I, en aquest sentit, hem d'anar fent passos avançant en aquesta línia. Lo de la millora de les anomenades «guàrdies», eh?, la jornada complementària dels residents de l'ICS era necessari i era de rebut. De fet, es va fer amb un acord de govern per avançar-nos a l'acord de l'ICS, al conveni de l'ICS, que està molt madur, però els residents s'incorporaven el dia 1 de juny. I, de fet, la millora, que és d'un 27,8 per cent en costos empresarials –net, allò, líquid a percebre, vint-i-tres per cent–; una millora molt substancial i que equipara, aquesta millora, la que ja es va produir en el conveni de la sanitat concertada, mal anomenada «Siscat», que Siscat és el sistema, eh?

En tot cas, això els equipara, comptat i debatut, pràcticament al mateix preu. Ens avancem a l'acord de l'ICS, i el que fa és millorar de forma substancial la remuneració; i no només això, sinó la regulació d'aquestes guàrdies en el sentit de la lliurança l'endemà –el descans de l'endemà– i la retribució de la part laboral de l'endemà i el nombre màxim, perquè les guàrdies, recordem-ho, són un element bàsic de la formació, també, dels metges i metgesses residents. Però no n'hi ha prou amb això.

I, referent als MIR, necessitem, ens cal –demanem, exigim– el traspàs de les competències dels MIR, de les infermeres residents i dels PIR, perquè, si no, no podem planificar; si no, no podem acreditar; si no, no podem desenvolupar les especialitats d'infermeria, no podem dimensionar les necessitats dels nostres especialistes, que necessitem per al nostre sistema. I això ens ho ha de traspassar

l'Estat. Això ho hem de poder gestionar nosaltres. Aquest és un element clau per a la nostra ordenació.

Després tenim deures també, que és retenir aquests professionals, pagar-los cada vegada millor, valorar-los millor, incloure'ls en un sistema de desenvolupament professional incorporat a tot el sistema. Però ens calen les eines per poder gestionar el nostre sistema nacional de salut.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el procés d'oposicions.

Pregunta al Govern sobre el procés d'oposicions

310-00566/13

Formula la pregunta la senyora Glòria Freixa i Vilardell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Glòria Freixa i Vilardell

Gràcies, presidenta. En primer lloc, avui voldríem donar les gràcies i felicitar els excel·lents empleats públics d'aquest país per haver garantit que les oposicions de la Generalitat –aquesta vegada, sí– es duguessin a terme amb tota la normalitat. Agrair també la paciència i la resiliència que han tingut, doncs, tots els opositors, malgrat tots els inconvenients i els perjudicis personals que els ha ocasionat aquest retard.

Consellera, la indemnització promesa a tots els opositors damnificats per la seva mala gestió suposa 1.300.000 euros. El contracte amb Cegos ja suposa també un milió i mig d'euros i vagi sumant-hi els costos de la repetició de les proves i més enllà de les demandes que ja han anat arribant de tots aquells que han considerat que noranta euros no és una indemnització. Jo voldria saber si s'està valorant què significa això pel cost de les arques de la Generalitat o quantes coses, quantes necessitats dels ciutadans s'haurien pogut satisfer amb tots aquests diners.

En segon lloc, consellera, vostè també té assignada la gestió en matèria de transparència. La conselleria no va publicar els enunciats d'aquests exàmens. Desenes d'opositors van haver de fer servir el dret d'accés a la informació pública per poder obtenir una cosa que de normal ja tindrien. I en data límit, la conselleria va

atorgar aquest accés. I la sorpresa ve aquí: que, en lloc de donar l'accés, quan reben aquest ofici a casa seva –els opositors–, en lloc de trobar les preguntes, que és el que suposa un dret d'accés, es troben un escrit d'una subdirectora dient-los que no es podrà donar aquest accés perquè..., estan custodiats en una notaria per donar fe a tot el tema del judici que tenen vostès amb l'empresa. I això, consellera, en matèria de transparència no s'aguanta per enlloc, perquè, quan es fa un dret d'accés a la informació pública i s'atorga, l'única cosa que s'ha de fer és donar-lo.

Per tant, consellera, ràpid i fàcil: qui, com i quan es pagarà aquesta gestió que tindrà uns costos enormes per a la Generalitat de Catalunya, a no ser que mirin cap a una altra banda i que fem la tàctica Rufián, que després d'haver perdut 400.000 vots en les darreres eleccions, fa la compareixença dient que ha sigut el millor resultat per a Esquerra Republicana de Catalunya. Qualsevol empresa privada hauria fet els deures i hauria fet pagar aquesta gestió.

Segon, consellera: el dret d'accés és el pilar del règim de transparència. Què ha fet la conselleria que el regeix...

La presidenta

Se li ha acabat el temps...

Glòria Freixa i Vilardell

Per vetllar perquè no s'incompleixi... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

La presidenta

...diputada. Per respondre té la paraula la senyora Laura Vilagrà Pons, consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència (Laura Vilagrà Pons)

Sí; gràcies, presidenta. Diputada, bé, en qualsevol cas, nosaltres, òbviament, hem de seguir el procediment que toca i és el que fem. De fet, vàrem tenir una reunió després del darrer Ple en el qual també va sortir aquesta qüestió i crec que vàrem donar resposta a tot el que ens va plantejar. Per tant, ara també ho farem i si convé que calgui que ens veiem, doncs ho farem.

En qualsevol cas, explicar que la resolució del contracte segueix el seu procediment i que ja tenim el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora des del 4 de juliol. Per tant, estem seguint els procediments des de tots els punts de vista de forma correcta, també per al càlcul de la indemnització i la liquidació del contracte. En aquest sentit, la nova realització de les proves l'hem valorat entorn d'1 milió d'euros per a aquests 1.300 treballadors que efectivament van ajudar d'una forma excel·lent –exemplar– a fer les proves i, de fet, fins i tot els sindicats ho van remarcar. També el tema de la responsabilitat patrimonial d'ofici, que en aquests moments puja 1,2 milions d'euros per aquests noranta euros per persona per danys morals. Els pagarem a l'octubre. Per tant, això també està en marxa. De fet, també esperem l'informe de la Comissió Jurídica Assessora i altres indemnitzacions que es puguin haver produït perquè algunes persones hagin hagut d'anul·lar alguns viatges o el que calgui.

En qualsevol cas, crec que estem seguint tot el que vàrem dir que seguiríem. De fet, també remarcar que les oposicions es van dur a terme amb absoluta tranquil·litat, fins i tot exemplaritat; aquests setanta-dos exàmens de la part de funció pública, però també remarcar tota la part de les gairebé quaranta mil persones de l'àmbit d'educació que també van fer els seus exàmens en aquests dos superdissabtes del mes de juliol i que el que hem fet fins ara és justament publicar les plantilles de les respostes, que això és el que realment els opositors valoren i que està previst que durant aquest proper mes de setembre tinguin ja les notes dels exàmens. Per tant, ho hem fet en un temps rècord des d'aquest punt de vista i alhora, evidentment, segona fase: valoració de mèrits. També ho farem en el temps i forma que toca.

Això voldrà dir que passarem del 35,5 per cent de temporalitat en què ens va deixar la seva gestió durant aquesta dècada de gestió de la funció pública a la Generalitat al vuit per cent. Després començarem el procés de promoció interna, tal com vam dir; és a dir, el concurs de trasllats també en virtut de la llei aprovada aquí al Parlament ens situarà la temporalitat a menys del cinc per cent i quan haguem pogut fer totes les oposicions previstes en l'oferta pública, ens situarem a menys del tres per cent de temporalitat. Aquest era l'objectiu, un objectiu ambiciós que haurem assolit.

Moltes gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la situació del socorrisme.

Pregunta al Govern sobre la situació del socorrisme

310-00567/13

Formula la pregunta la senyora Jeannine Abella i Chica, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Jeannine Abella i Chica

Presidenta; molt bon dia. L'any passat es va aprovar una moció aquí al Parlament on s'aixecava la moratòria de la inscripció al Registre oficial de l'esport per part dels socorristes. Junts per Catalunya, posant de manifest l'evident falta de socorristes i fent autocrítica, va votar en contra d'aixecar aquesta moratòria. Dèiem: no podem abocar els alcaldes i alcaldesses i les empreses de socorristes a incomplir la normativa exigint contractar aquests professionals quan a dia d'avui no existeixen. Ha passat un any i seguim igual. Tenint en compte que tots els socorristes han d'estar inscrits en un registre que depèn del seu departament, em pot dir quants socorristes necessitem a Catalunya i quants en tenim de disponibles avui en dia?

Gràcies.

La presidenta

Per respondre té la paraula la senyora Laura Vilagrà Pons, consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Sí; gràcies, presidenta. Diputada, bé, de fet, aquesta qüestió és una qüestió molt rellevant. Apuntar una dada: aquest estiu –juny, juliol–, s'han ofegat ja a les platges, a les piscines, divuit persones –una persona és excessiva. Per tant, en aquest sentit, els departaments de Salut, d'Interior i Presidència, sobretot, treballem molt específicament en aquesta qüestió perquè evidentment s'han d'extremar les mesures, la prudència i fer tot el que calgui. Per tant, consciència dels perills, dels riscos que significa el bany a les platges i a les piscines. Per tant, estem fent una campanya de conscienciació per..., zero morts evitables per ofegament.

En aquest sentit, a curt termini treballem acompanyant el món local, efectivament. De fet, som qui té les competències d'instal·lacions esportives i també la gestió de les platges en aquest sentit. La Secretaria General de l'Esport, juntament amb la Federació Catalana de Salvament i Socorrisme, hi treballem intensament. De fet, hem convalidat justament titulacions per evitar això que vostè apuntava. Amb dades de la federació i també de les que ens poden facilitar els ajuntaments: 850 persones a les platges fent tasques de socorrisme, gairebé cinc mil en les piscines públiques, dues-centes en parcs aquàtics. Al registre al que vostè es refereix hi ha deu mil persones registrades que poden donar garanties de professionalitat i, de fet, ho fan fent una tasca ingent. Evidentment, han de tenir les condicions laborals justes i dignes, però en qualsevol cas, creiem que, amb aquestes dades d'ofegaments, aquestes dades d'accidents, perquè n'hi ha moltíssims, doncs seria un contrasentit rebaixar requeriments professionals.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Jeannine Abella i Chica.

Jeannine Abella i Chica

Sí, són dades molt similars a les que van oferir l'any passat. Tornen amb els deu mil inscrits al ROPEC, un registre que no s'actualitza des de la seva creació. I mentrestant, amb unes dades que diu que sí que hi ha prou socorristes, vaga indefinida a Barcelona perquè no se n'estan contractant prou, i no se'n contracten prou perquè no n'hi ha. Penso que a dia d'avui no ho saben, quants en tenen, de disponibles.

La moció a la que he fet referència també deia «presentar un estudi per conèixer les necessitats reals sobre la seguretat en platges i piscines». No hem vist aquest estudi.

També parlava d'implementar un pla d'inspeccions sobre qui tenia titulació i qui no durant l'any passat. Una servidora, quan va acabar l'estiu, va fer una pregunta escrita al seu departament: «Quantes inspeccions ha fet el departament?» La resposta: zero. Es van fer zero inspeccions. Així, com podem tenir informació sobre la situació real?

I, pel que fa a formació, 1.800 inscrits a un curs que dona titulació per exercir en aigües obertes. I les piscines? Doncs, el Departament d'Educació no va ser prou ràpid,

i han estat els propis instituts els qui han hagut d'interpretar la norma. A uns se'ls hi deia que podien treballar en piscines i a altres no. Bé, en la mateixa línia que el desgavell de les oposicions.

Molts alcaldes tenen la tranquil·litat de tenir el servei contractat, però el cert és que si hi hagués un incident en molts casos s'adonarien de que no estan coberts. Faran alguna cosa per ajudar-los?

De veritat els hi preocupa la seguretat en platges i piscines? El que es veu des de fora és una passada de pilota entre Presidència, Interior, Salut, Educació. I, mentrestant, com vostè ha dit, dades de rècord en incidents i morts a les platges i piscines catalanes.

La solució passa per un canvi de normativa que reguli el salvament a platges i piscines i que professionalitzi els socorristes, posant en valor la bona feina que fan.

Consellera, pensen actuar o l'any que ve tornarem a veure a la premsa com la falta de socorristes posa en risc la temporada d'estiu?

La presidenta

Gràcies. Per respondre, té la paraula la consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Gràcies. Bé, nosaltres treballem en el curt, treballem en el mig... Vostè ho ha apuntat: estem en una diagnosi amb la Federació Catalana de Salvament i Socorrisme, i justament ja tenim la diagnosi feta. Hi han participat Protecció Civil, Emergències Mèdiques, Mossos d'Esquadra, també Educació, també Territori, des del punt de vista de gestió, doncs, de les platges. Per tant, estem treballant, estem treballant intensament. Ens preocupa molt. De fet, amb els ajuntaments estem treballant i en aquest sentit no ens consten grans, diguem-ne, buits en municipis petits com vostè, doncs, l'any passat va d'alguna manera denunciar.

En aquest sentit, identifiquem ja millores que calen en instal·lacions, en material de salvament, en formació, però també en campanyes de conscienciació, molt important en aquest sentit.

Per tant, mesures clares ja les tenim sobre la taula per a estratègia «zero ofegaments», juntament amb ajuntaments, Govern, federació, també clubs i gestors esportius. I, en tot cas, també conjurant-nos amb la ciutadania.

Moltes gràcies.

La presidenta

Pregunta el Govern a respondre oralment en el Ple sobre la defensa del català davant les ingerències de l'Estat i els tribunals.

Pregunta al Govern sobre la defensa del català davant les ingerències de l'Estat i els tribunals

310-00568/13

Formula la pregunta el senyor Francesc Ten i Costa, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Francesc Ten i Costa

Gràcies, presidenta. Molt bon dia, diputades i diputats, felicitacions a les Annes i els Quims. Consellera, també a vostè, per molts anys.

Quin és i quin serà el capteniment del seu Govern, del seu departament, davant l'ofensiva de l'Estat i del TSJ en contra del model d'escola catalana?

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Anna Simó i Castelló, consellera d'Educació.

La consellera d'Educació (Anna Simó i Castelló)

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputat Ten. Moltes gràcies per les felicitacions. I també de part del conseller Nadal.

És evident que estem en un context d'ingerències judicials que no paren i que pretenen eliminar el català de l'escola. Per això, des del Govern, com vostè sap molt bé, estem prenent mesures, sobretot per defensar aquells drets que estan més amenaçats davant d'un escenari que es podria produir si hi ha acord perquè un govern de dreta i ultradreta arribi al Govern espanyol.

La presidenta

Per pregar, té la paraula el senyor Francesc Ten i Costa.

Francesc Ten i Costa

Sí, consellera, ens ha arribat, evidentment, el decret sobre el règim lingüístic. Nosaltres l'havíem reclamat mantes vegades. Hem anat tard però finalment ha arribat. És una proposta millor que la que havia fet arribar el seu predecessor. I el treballarem i de ben segur que avançarem en aquest flanc.

Però a Junts per Catalunya estem..., ens preocupa, i molt, la voracitat i la determinació del TSJ, un d'aquests poders del *deep state*, profundament anticatalà, que el que vol és carregar-se els fonaments del model d'escola catalana.

Partits polítics com VOX i el PP, descaradament, però altres no han estat prou explícits a defensar-ho. Institucions i poders de l'Estat mostren certament una veritable obsessió per carregar-se la immersió lingüística, per carregar-se la vehicularitat del català, l'ensenyament del català i en català, que és la base sobre la qual s'ha construït aquesta societat catalana els darrers quaranta anys i sobre la qual la permanència de la nació i de la nostra identitat, doncs, ha pervingut.

Amb aquestes darreres sentències, a més a més, el TSJ ha obert el meló de la doble línia; una follia de model lingüístic –si s'hagués d'implantar– que no encaixa, ara com ara, ni amb la LEC ni amb l'Estatut, i que seria un xoc de legalitats que podria provocar perversament..., allò que tant hem defensat des de la societat catalana, que és la cohesió social i la cohesió lingüística a casa nostra. Hom té la sensació que el que, ras i curt, el TSJ sentència és per evitar que els funcionaris de l'Estat desplaçats a Catalunya no hagin d'aprendre, ni ells ni els seus fills, el català.

Què farà el seu Govern? S'ha d'articular alguna cosa superior que la defensa només jurídica. Creiem que cal treballar un pas més, un pas superior, més potent, una estratègia conjunta que defensi tota la catalanofonia, liderada des de Catalunya, liderada des del Parlament, amb aquest Govern, amb la societat civil, amb les entitats i la comunitat educativa.

Hi posarem recursos, consellera? Seguirà el mandat parlamentari que vam acordar en el darrer Ple sobre un consens polític, un front comú per defensar-nos d'aquests atacs de l'Estat espanyol a la llengua catalana?

Nosaltres tenim tota la voluntat política. L'hi té vostè? Com ho veu?

La presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera d'Educació.

La consellera d'Educació

Gràcies per la pregunta. Diputat, assumeixo al cent per cent les seves paraules, me les faig meves, com se les fa aquest Govern.

El Tribunal Superior –ja ho sap– de Justícia de Catalunya fa política i fins i tot s'extralimita intentant assumir les funcions que té aquest Parlament i el Govern de la Generalitat.

Com sap, hem activat un recurs de cassació per a les últimes sentències davant del Tribunal Suprem i, com molt bé ha dit, seguim els tràmits del projecte de decret que desplegarà els usos lingüístics, que està en fase d'informació pública fins al 15 de setembre. S'ha estat treballant des del departament des dels últims mesos.

I dues coses, fent referència als mandats i als compromisos: el Govern de Catalunya, i, per tant, aquesta consellera, es referma en l'acord del 4 de gener de 2022, en què va dir, el Govern, que refermava el seu compromís en defensa del català, de les escoles, de la cohesió social a tots nivells i per totes les vies institucionals, polítiques i jurídiques que tingui a la disposició.

I tinc ben clar i ben present el Ple monogràfic i el pacte que hem de fer plegats, i el treballarem junts, amb vostès, compto, i amb tota la comunitat educativa i el país.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la valoració del Departament de la Presidència amb relació a l'escenari polític després de les eleccions generals del 23 de juliol.

Pregunta al Govern sobre la valoració del Departament de la Presidència amb relació a l'escenari polític després de les eleccions generals del 23 de juliol

310-00573/13

Formula la pregunta la senyora Maria Dolors Sabater i Puig, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Maria Dolors Sabater i Puig

Sí; gràcies, presidenta. Bon dia. Consellera Vilagrà, sens dubte totes les organitzacions polítiques que representem l'independentisme hem de fer una profunda autocrítica, no només perquè, a punt de celebrar el sisè aniversari del referèndum de l'U d'Octubre, el conflicte amb l'Estat segueix estancat, continua estancat i generant repressió, sinó perquè en les recents eleccions al Congreso del Reino de España, la majoria independentista ens ha fet un vot d'esmena contundent.

I m'aturo un segon en aquest tema que he esmentat de la repressió, per què? Per recordar les esfereïdores xifres de més de quatre mil persones travessades per aquesta venjativa repressió: recentment Dani Gallardo, tot l'exili, Clara Ponsatí, tots els afectats per aquest muntatge del 23-S... Això està a la taula sense resoldre.

Vostès, que són el Govern i que han confiat en la taula de diàleg, una taula de diàleg que no ha servit per res, perquè ha exclòs explícitament, de forma explícita, parlar de dret d'autodeterminació i parlar-hi d'amnistia, tenen previst, consellera, algun canvi d'estratègia en la forma d'abordar el conflicte amb l'Estat?

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Laura Vilagrà Pons, consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Sí; gràcies, presidenta. Bé, doncs, demanava sobre la valoració. Evidentment, la valoració no pot ser positiva quan de vint-i-tres diputats independentistes hem passat a catorze. Per tant, Esquerra Republicana està fent les reflexions que toca. Però jo avui parlo en nom del Govern. Valorem també negativament l'abstenció diferencial a Catalunya. És evident que hi va haver un vot útil i un vot dual, doncs. I, per tant, que hem d'estudiar exactament què va passar. Però, en tot cas, és clar que Catalunya va decidir votar per aturar la dreta i l'extrema dreta.

I, en tot cas, i també li vull fer una reflexió, després de les eleccions municipals, després de les eleccions autonòmiques en el marc de Països Catalans, evidentment, els catalans i les catalanes vam veure les orelles al llop i com que la CUP i Esquerra tenim el marc de Països Catalans ben clar i ben present, és dramàtic, evidentment, el que passa al País Valencià, a les Illes, també a Aragó i a la Franja, però també a la Catalunya Nord. I ho veiem, perquè l'extrema dreta també hi plana.

Per tant, Catalunya el que és és un bastió de llibertat, de drets socials, de drets nacionals, ben fermes, ben defensats. I, evidentment, plantarem cara, com vostès diuen i nosaltres també diem, i hem de treballar plegades, perquè plegades som molt més fortes que la censura.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Maria Dolors Sabater i Puig.

Maria Dolors Sabater i Puig

Sí, consellera, la feina és evident, la feina que tenim per davant. Però vostè, precisament, ha comandat les negociacions amb l'Estat i la mateixa taula de diàleg i sap perfectament que el resultat ha sigut nefast.

En aquest marc posteleccions, de debò continuen posant com a condicions les infraestructures i la fiscalitat després de comprovar durant més de dos anys que és una estratègia fallida? I analitzant les conseqüències electorals que ha tingut –vostè mateixa ara també ho reconeixia–, no es plantegen d'una vegada, d'una vegada per totes, exigir aquest referèndum i l'amnistia?

Perquè crec que ha quedat clar que regalar l'estabilitat a l'Estat del règim del 78 ha sigut un molt mal negoci per Catalunya, i, consellera, ni ha servit per avançar nacionalment ni socialment. I vostès ara tenen l'oportunitat de condicionar un canvi. Vostès ara poden abandonar l'estabilització del conflicte i avançar en el rupturisme.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Gràcies, presidenta. Bé, no comparteixo la diagnosi ni l'anàlisi ni la seva opinió. Esquerra Republicana sempre defensa la independència a tot arreu i des de tots els governs... (*alguns aplaudiments*), però, en qualsevol cas, jo sempre li valoro les idees o la innovació política que la CUP ha portat a aquesta cambra. I, per tant, en aquest sentit, espero que no es quedin com a espectadors privilegiats del panorama polític, que és, doncs, molt difícil, i que, en tot cas, després de les eleccions municipals i aquestes darreres, li proposo treballar conjuntament. Li proposo treballar temes d'habitatge, per exemple –ja els hem donat la possibilitat d'interlocució en aquest nivell–, renda bàsica, agenda antirepressiva... Evidentment, recuperar els grups de treball que teníem.

Però, en tot cas, i no ho vull passar per alt, a l'Estat espanyol queda claríssim que no es pot governar contra Catalunya i a l'Estat espanyol queda clar que no es pot guanyar unes eleccions sense Catalunya. Per tant, l'independentisme és clau; torna a ser-ho. I el que volem fer nosaltres, òbviament, és utilitzar la nostra força, no per bloquejar, sinó per l'amnistia, per l'autodeterminació, que és el que sempre hem defensat, i també ho hem defensat en el marc de la taula. Hem obert camí; no és suficient, sempre ho hem explicat, hem de continuar-hi. Però, en qualsevol cas, qui pensava que la carpeta catalana estava tancada estava molt equivocada; està ben oberta i aquí és un avís a navegants.

La presidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre els projectes lingüístics als centres educatius

310-00569/13

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre els projectes lingüístics als centres educatius. Formula la pregunta la senyora Esther Niubó Cidoncha, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Esther Niubó Cidoncha

Bon dia. Gràcies, presidenta. Consellera, fa pocs dies coneixíem la publicació del projecte de decret sobre el règim lingüístic del sistema educatiu, que, de fet, vostè

mateix ens en informava; un text que ha de desplegar el títol II de la llei d'educació de Catalunya amb l'objectiu de regular l'ús i l'ensenyament de les llengües oficials, també de les estrangeres, i, sobretot, de concretar com s'han de fer aquests projectes educatius a les escoles, que són clau per poder garantir aquest assoliment oral i escrit del català, del castellà, de l'occità, aranès a l'Aran. I també reforçar una competència, almenys en una llengua estrangera, al final de l'escolarització obligatòria.

Doncs bé, aquest projecte concreta quina ha de ser la presència de les llengües oficials en aquests projectes i fixa que ha de ser amb criteris pedagògics adaptats a la realitat sociolingüística i també tenint en compte els resultats acadèmics de l'alumnat, la qual cosa és coherent amb la llei que fa un any vam aprovar i vam consensuar en aquest Parlament, de la qual penso que ens hem de sentir orgullosos i que, a més a més, va aconseguir despolititzar la llengua, l'escola i preservar-la del conflicte lingüístic, que, a la mínima, veiem que alguns partits en comunitats autònomes ben properes, a la mínima que poden, tornen a atiar.

Doncs bé, ens sembla que és un projecte que va en la bona direcció, que efectivament millora versions anteriors que havíem viscut. Ens sembla que, evidentment, hi trobem matisos. No és el que haguéssim fet des del PSC, però sí que permet un marc estable i compartit que li volíem agrair.

Però, en tot cas, en aquest punt sí que li volíem demanar una mica de concreció. El text diu que els projectes lingüístics hauran d'incloure, doncs, l'anàlisi sociolingüística del centre, de l'entorn, els indicadors d'ús de les llengües, d'avaluació, l'aprenentatge del castellà i la seva utilització com a llengua d'ús curricular i educatiu de les llengües estrangeres, mesures també específiques per a l'alumnat nouvingut, i podrà incloure també programes d'aprenentatge intensiu del català en aquells contextos en què l'exposició és insuficient per a l'alumnat, per garantir precisament els objectius que s'han d'assolir en cada etapa, per igualtat d'oportunitats i per èxit educatiu.

Doncs bé, li volíem preguntar quina informació i quins indicadors posaran a disposició vostès, des del Govern als centres educatius, per tal que puguin elaborar aquests projectes lingüístics, que se'ls pugui facilitar aquesta feina. Per exemple, quines dades de la realitat sociolingüística tindran a disposició per poder analitzar bé les necessitats educatives del seu alumnat, i quan tenen previst aprovar definitivament aquest decret.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Anna Simó i Castelló, consellera d'Educació.

La consellera d'Educació

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputada Niubó. D'entrada, agrair-li el suport al decret, tota la feina prèvia que s'ha estat fent aquests darrers mesos, també amb el seu grup parlamentari. Celebrem, doncs, que vegin el decret com una bona eina, que és, en definitiva, el que busca el Govern. I l'objectiu és dotar el sistema educatiu d'un instrument jurídic que desenvolupi els principis de la LEC. Com vostè sap, és una llei del 2009, i el títol segon encara no s'havia desplegat. I la idea també és incorporar-hi, i vostè hi feia referència, la normativa lingüística aprovada el 2022.

L'objectiu segon, o primer, de fet, és millorar la prestació del servei educatiu i enfortir el model d'escola catalana, la cohesió social al país i l'èxit educatiu de tot l'alumnat.

Precisament, i vostè hi feia referència, un dels principals punts del projecte de decret són els projectes lingüístics de centre: poder explicar el com, de quina manera s'han de fer els projectes; precisa com s'han d'elaborar, com s'han d'aprovar, com s'han d'avaluar i com s'han de revisar els projectes lingüístics de centre.

I com vostè ha dit, garanteix que tot l'alumnat assoleixi la competència en tres llengües, a més de l'aranès a l'Aran, i una tercera llengua estrangera.

Saben que el decret es troba en fase d'informació pública. Aquesta informació pública acabarà el 15 de setembre. Després, d'aquí seguirà tot el procediment habitual: modificació del projecte de decret un cop haguem pogut revisar totes les aportacions i veure quines s'hi han d'incorporar, després Consell Escolar de Catalunya, etcètera.

Esperem poder-lo aprovar a principis del 2024. Tot dependrà també d'aquest... Nosaltres hem volgut fer un procés garantista, sobretot d'informació pública, doblant el termini dedicat a la informació pública, atès que hi ha un mes d'agost pel mig.

En tot cas, responent a la pregunta que vostè em feia, nosaltres el que estem és preparant tota la informació sociolingüística per posar a l'abast dels centres. En el decret també s'hi fixa que hi haurà una comissió de seguiment d'aquests plans i la

inspecció educativa hi té un paper central, a l'hora també d'aportar les dades sociolingüístiques. Hem de partir de les proves orals de competències que, com vostè sap, hem estat fent. Enguany s'ha fet la censal en català i la mostral en castellà i en anglès, per no fer-les totes de cop, per no posar més pressió al centre. Però se n'aniran... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a la consellera d'Educació i aquesta continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre el sector turístic

310-00570/13

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el sector turístic. Formula la pregunta el senyor Òscar Ordeig i Molist, del Grup parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, presidenta. Conseller Torrent, Catalunya ha de ser referència internacional en polítiques de turisme. Des del Grup Socialistes, sempre hem contribuït a posar en valor la importància del sector turístic amb dades per a Catalunya, però amb la necessitat també d'avançar cap a un model més sostenible, més innovador, més responsable, més just i amb major valor afegit.

Creiem que és important que la majoria dels grups parlamentaris, dels grups polítics, però també la majoria de les organitzacions empresarials i sindicals, compartim una mateixa diagnosi sobre on som i, sobretot, els reptes de futur. Alguns obliden tot sovint la importància, en volum, en progrés, del sector turístic a Catalunya: catorze per cent del PIB, catorze per cent de l'ocupació i una balança de pagaments positiva que la fa imprescindible.

El Fons Monetari ha revisat a l'alça el creixement del país, gràcies bàsicament al sector turístic, i passem a ser un dels països que més creixerà del nostre entorn. Per tant, després d'uns anys complicats per la pandèmia, pels costos energètics, per la inflació, i després d'un any, de l'any passat, que va ser un molt bon any amb dades

per al sector turístic, vivim uns moments de grans reptes, de grans canvis que cal afrontar.

Conseller, quin és el capteniment del Govern sobre la campanya turística d'estiu?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Roger Torrent i Ramió, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Roger Torrent i Ramió)

Gràcies, presidenta. Gràcies, diputat. Començo acceptant-li la major, eh?, o comprant-li l'afirmació inicial. Efectivament, el turisme a Catalunya ha estat clau des d'un punt de vista socioeconòmic. De fet, Catalunya és una potència a nivell turístic. Ho ha estat durant el segle XX i volem que ho sigui durant el segle XXI. Però el segle XX i el segle XXI no són el mateix. Les condicions no són les mateixes, els valors no són els mateixos, els principis, tampoc, i, per tant, els objectius que hem de treballar també són lleugerament diferents.

I això és el que estem fent des del govern de la Generalitat de Catalunya, que ens hem fixat tres grans objectius per a aquest període polític, amb relació al turisme. El primer és recuperar l'activitat. Evident. Veníem de la pandèmia, veníem del tancament, per tant, havíem de recuperar aquesta activitat.

El segon objectiu, consolidar el sector. Per tant, no perdre llençols en aquesta greu bugada, diguem-ho així.

I, finalment, repensar el model, reestructurar-lo i enfocar aquells elements que s'han de modificar, que s'han de matisar per preparar-nos per, com deia, les exigències del segle XXI. En aquest marc, o en aquest panorama, evidentment, afrontem una campanya, la de l'estiu del 2023, en la que ja avanço, i per resumir-ho, que ens acostarem a unes xifres molt semblants a les que vam tenir el 2019, per tant, l'any previ a la pandèmia, que va ser un any de rècord. Però, més enllà de les xifres, que són importants, o no..., ho són, sobretot amb relació als objectius que ens hem marcat, aquests objectius de transformació, que segur que en podré parlar a la segona part de la intervenció.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Òscar Ordeig i Molist.

Òscar Ordeig i Molist

Moltes gràcies, conseller. Important que fem un treball conjunt en aquesta línia, que és el que ens preocupa a nosaltres; 2022 va ser un any molt bo; 2023 serà un any complex. L'augment dels tipus d'interès i la inflació han portat una reducció del consum, com sap, i, per tant, hi ha hagut una baixada dels dies d'estada mitjana, com també una baixada de la despesa per turista, per tant... I, a més a més, sumat a la competència d'altres destins i la saturació d'alguns destins de casa nostra que cal analitzar. Per tant, pot baixar la rendibilitat, i això ens preocupa, preocupa el sector.

Què li demanem, conseller, sobretot? Molt important: lideratge des de l'Administració pública, diàleg permanent amb el sector i amb les diferents administracions públiques implicades, avançar i concretar la millora de la sostenibilitat, la responsabilitat, la innovació, etcètera, que està contemplat al compromís nacional pel turisme responsable. Cal diversificar, desestacionalitzar; cal que el turisme s'estengui arreu del territori d'una manera justa i equilibrada; prioritzar la qualitat i no la quantitat; aprofitar, com s'està fent –i aquí també el volem felicitar–, els fons europeus de millora de la sostenibilitat turística –crec que anem en la bona línia conjuntament amb el Govern de l'Estat–, i obrir nous mercats que vagin més en la línia del que hem de defensar.

Gràcies, conseller. I, evidentment, seguim en aquesta línia.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball

Sense que serveixi de precedent, diputat, celebro el to, diguéssim, eh?, de la conversa, eh?, diguem-ho així. Segueixo explicant els objectius, perquè, certament, la valoració del 2023 va molt amb relació al que vulguem a mitjà i llarg termini, eh? Perquè veníem d'un 2022 amb gairebé 30 milions de viatges, 22.000 milions d'impacte econòmic de despesa d'aquests visitants; per tant, unes xifres molt bones, fruit de les circumstàncies, certament. I hem encarat un 23, que de moment tenim dades del juny, amb 6,3 milions de pernoctacions; per tant, unes dades, unes xifres molt bones que

esperem que es consolidin en el que queda d'estiu, tot i les dificultats, evidentment: l'increment de tipus d'interès fa que les famílies tinguin menys disposició de recursos, la inflació. També les altes temperatures que s'estan produint, no només a casa nostra, sinó al nostre entorn, influeixen, i això em permet lligar amb el gran objectiu, el gran repte que tenim, que és el del canvi climàtic. Un model de turisme responsable és el model...

La presidenta

Gràcies...

El conseller d'Empresa i Treball

...és l'horitzó...

La presidenta

...conseller.

El conseller d'Empresa i Treball

...que segur que treballarem conjuntament.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la reordenació de l'atenció primària.

Pregunta al Govern sobre la reordenació de l'atenció primària

310-00571/13

Formula la pregunta la senyora Assumpta Escarp Gibert, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Assumpta Escarp Gibert

Bon dia, conseller. Tenim l'esperança que aquest estiu haguem dimensionat els serveis sanitaris per fer front tant a l'onada de calor com a l'increment de la demanda i de que tots i totes els professionals que s'hagin contractat disposin de la titulació necessària i adequada per al lloc de treball a desenvolupar. Amb aquesta esperança

i el convenciment que així serà, avui volem preguntar sobre la governança a l'atenció primària.

En resposta a una interpel·lació, vostè va fer un parell de frases que ens van preocupar. Va parlar de canvis estructurals, però ens va dir: «No estem centralitzant més del que toca, i ens hem de dirigir a la primària sense estructures intermèdies.» Aquestes frases, que en el seu moment ens van preocupar..., crec que els fets d'ara ens donen la raó.

Les gerències territorials de l'ICS, que integren la primària amb l'hospital de referència i que vol dir una assistència integrada, governança des del territori propera al ciutadà i amb tots els sectors socials i sanitaris..., sembla que ara vostè ha decidit separar sense cap ordre la primària d'aquesta gerència i governar-la de forma centralitzada des del Departament de Salut. Trenca d'aquesta manera la coordinació i els programes conjunts dels diferents nivells assistencials. Esperem que no sigui així.

És així, conseller? En el seu moment ja estàvem centralitzats. Tornarem a això? Ens ho pot explicar?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Manel Balcells Díaz, conseller de Salut.

El conseller de Salut

Gràcies, presidenta. Gràcies, diputada. De fet, la seva pregunta és molt pertinent, perquè la reordenació de l'atenció primària necessita canvis també estructurals, i els canvis estructurals, que no és el que a la població pràcticament l'interessa, perquè són les eines per poder desenvolupar la feina, són absolutament necessaris per als objectius als quals estem abocats, no? I, en aquest sentit, la primària ha de funcionar com una unitat funcional de tota la primària, no només de l'ICS, sinó també del no ICS, i ha de tenir una direcció específica desvinculada del que és l'atenció hospitalària. I, per tant, els objectius vinculats a la primària, amb la seva accessibilitat, amb la seva permeabilitat després amb els hospitals, han d'estar centralitzats en una mateixa direcció. I, per això, no en tots els casos, sinó en algun cas de grans, com, per exemple, la Metropolitana Nord, estem separant el que és l'atenció hospitalària de

l'atenció primària perquè hi hagi una sola directriu a tot el sistema sanitari bàsicament orientat a la primària.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Assumpta Escarp i Gibert.

Assumpta Escarp Gibert

Conseller, estem convençuts que aquests canvis estructurals els farà amb diàleg i en el marc d'aquest debat general que tenim al voltant del pacte de salut. Possiblement la meua pregunta no és el que més preocupi el ciutadà, però sí que és veritat que les seves decisions acaben afectant el dia a dia de la salut dels nostres ciutadans. Vostè va dir que la primària s'ha d'entendre bé i de forma fluida amb l'hospital i l'hospital ha de ser generós i obert. Però, com es facilita tot això si separem la gestió conjunta?

Miri, conseller, les persones som úniques; som úniques i vivim en un territori, i al llarg de la nostra vida tindrem episodis complexos. La nostra atenció ha de ser integral i de base territorial; si no, no ens en sortirem. Com li deia, ja ho vam centralitzar en el seu moment i no ens en vam sortir. Vam anar a buscar lo que eren els governs territorials. Estaria bé, conseller, que ens ho expliqués, si fem una primària del segle XX o del segle XXI. Li demanem que ho faci sota criteris d'avaluació en salut, que mirem els resultats i les millores en salut, que ho fem amb diàleg, no sigui que intentant posar ordre generem un gran desordre.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller de Salut.

El conseller de Salut

Gràcies, presidenta. Gràcies, diputada. Primària, segle XXI i per posar ordre per millorar, naturalment.

I això serà així i els resultats ens avalaran. En comissió, que ja està entrada la petició per a la Comissió de Salut per presentar els resultats, podrem veure que el pla d'accessibilitat comença a donar resultats. Aquest pla d'accessibilitat va ser dirigit

directament des de la Direcció de Primària a tots els 374 equips d'atenció primària perquè tinguin la capacitat de l'autogestió que necessiten i demanen els professionals.

Però el canvi de veritat, el canvi estructural que ens permetrà fer aquest salt al segle XXI és la relació entre els hospitals i la primària. I no només els hospitals de l'ICS amb la primària de l'ICS, sinó el vuitanta per cent dels hospitals, que són no ICS, també amb la primària, que és ICS. Això vol dir un acord de veritat entre els hospitals i la primària per a la seva permeabilitat. Hi han indicacions precises del departament perquè els hospitals i la primària trobin aquest acord, que és imprescindible per tenir, entre altres coses, serveis d'àmbit territorial i tenir la capacitat d'accés a les consultes externes per part de la primària, que a dia d'avui en els hospitals només tenen un vint per cent de la seva capacitat.

Per tant, s'han de canviar moltes coses, evidentment, per millorar el sistema; que en això estem, i estic segur que els resultats ens avalaran, sobretot portats a través de l'Aguas, que, com sap, l'estem transformant i millorant.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les mancances del model de prevenció i extinció d'incendis forestals.

Pregunta al Govern sobre les mancances del model de prevenció i extinció d'incendis forestals

310-00564/13

Formula la pregunta el senyor Matías Alonso Ruiz, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Bon dia, conseller. Un any més tenim un estiu molt calorós. Estem en plena temporada d'incendis forestals i malgrat que vostè ha dit públicament que l'actual model de prevenció i extinció d'incendis funciona, la realitat no és ben bé així. Hi ha mancances sistèmiques i des dels sindicats de bombers i des de les

associacions de bombers voluntaris no es veuen les coses com les vol fer veure el seu departament.

Quines mesures pensa implementar amb caràcter d'urgència per posar remei a les mancances de materials i recursos humans que arrosseguen els Bombers de la Generalitat? Creu que el model actual garanteix la seguretat i els drets de tots els bombers, siguin professionals o voluntaris?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Joan Ignasi Elena García, conseller d'Interior.

El conseller d'Interior

Gràcies, presidenta. Diputat, doncs sí, crec que el sistema que tenim és un bon sistema. És un sistema que requereix molta més inversió en molts àmbits, particularment de mitjans tècnics i de mitjans humans. I en això estem. És per això que hem incrementat el pressupost de la direcció general de 60 a 90 milions, per poder fer més inversió. És per això que contractem cada any 250 nous bombers funcionaris. És per això que hem incrementat el nombre de bombers voluntaris incorporant cinc-cents nous bombers voluntaris entre l'any passat i els que s'incorporaran aquest any.

Sí, clar, clar. I anar-hi posant més recursos, més mitjans, dotant-lo de més capacitat perquè durant massa temps no van incorporar-se bombers, no van posar-se recursos ni mitjans i el que s'ha d'anar, doncs, és revertint aquesta situació i en això estem. Per tant, en fan falta més? Per descomptat. Ho estem fent? També.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Matías Alonso Ruiz.

Matías Alonso Ruiz

Miri, conseller, el model no funciona i, si es manté l'actual política de recursos humans, potser serà inviable. Però sobretot és profundament injust i fins i tot podem considerar-lo il·legal. M'estic referint a la situació concreta dels bombers voluntaris. La situació que pateixen ve de molt lluny. Són molts anys de precarietat i de promeses incomplides per la Generalitat. Als bombers voluntaris se'ls demana molt, però massa

sovint se'ls dona ben poc. Precarietat en tot, també pel que fa als equips tècnics disponibles, sovint obsolets i inoperatius.

El programa electoral d'Esquerra contemplava professionalitzar els bombers voluntaris, però des del seu departament no han millorat la problemàtica que pateixen aquests servidors públics i, fins i tot, sembla que estan disposats a empitjorar-la. El model mixt vigent a Catalunya no funciona encara que vostè digui que sí sempre que té ocasió.

El model ni funciona ni és homologable a d'altres als que sovint es refereixen. A França, per exemple, també hi ha bombers voluntaris, però regulats per llei i amb els seus drets i deures perfectament definits i reconeguts. No és el cas de Catalunya. Els bombers voluntaris fan tasques i funcions assimilables a les dels bombers funcionaris, però en condicions molt diferents. Si són treballadors públics, que ho són, han de tenir contracte i seguretat social. L'Administració de la Generalitat ha de donar exemple. No pot ser un focus de precarietat laboral.

Posin fil a l'agulla d'una vegada i normalitzin la situació dels bombers voluntaris i assegurin els seus drets. Estan disposats a fer-ho? És la seva competència i la seva obligació. No juguin amb foc, conseller.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Interior.

El conseller d'Interior

Bé, vull..., diputat i presidenta, vull començar posant i afirmant que sí que tenim un sistema que funciona. Per això, en situacions tan difícils, tan complexes com la que va patir aquest país l'any passat i l'anterior, va tenir una resolució tan positiva, perquè tenim uns extraordinaris cossos de professionals i voluntaris, també d'Agents Rurals i també d'ADFs, que estan fent una feina magnífica al territori, que permet poder afrontar situacions complexes com les de l'any passat, l'anterior, i confiem que aquest no, però si es produeix també estarem en condicions de fer-ho.

Miri, hem posat, hem decidit i hem incorporat nous bombers voluntaris. Estem renovant tot el material del Cos de Bombers i també per als parcs i també per als bombers voluntaris. Estem dotant de més mitjans i de més possibilitats i de més

recursos a tots ells, tant professionals com voluntaris, tant funcionaris com voluntaris. I a més a més, també estem adoptant i negociant millores amb el Consell de Bombers Voluntaris, millores per a la prestació voluntària que fan en el Cos de Bombers de la Generalitat.

Aquest és un model mixt que hem posat a debat i que debatrem en un grup de treball que s'ha creat en el Parlament de Catalunya, i en el marc d'aquest parlarem de totes aquestes qüestions, però millores n'hi han. I és un model que existeix; no és un invent d'aquí, no és un invent català. És quelcom que existeix a la immensa majoria de països europeus: bombers voluntaris i bombers funcionaris. Treballarem a la comissió les millores que siguin necessàries.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'establiment de nous peatges a carreteres i autovies.

Pregunta al Govern sobre l'establiment de nous peatges a carreteres i autovies

310-00563/13

Formula la pregunta el senyor Joan Garriga Domènech, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Joan Garriga Domènech

Gràcies, presidenta. Señora *consellera*, ¿van a seguir expoliando a los catalanes humildes con nuevos peajes en carreteras y autovías?

La presidenta

Per respondre té la paraula la senyora Ester Capella i Farré, consellera de Territori.

La consellera de Territori (Ester Capella i Farré)

Bon dia, presidenta. Gràcies, diputades i diputats.

A carreteres i autovies segur que no. (*Remor de veus.*)

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Señora *consellera*, ustedes se escudan en la Unión Europea, no contestan o justifican lo injustificable, y la Generalitat mantiene los peajes de la C-16, la C-32, en su paso por los túneles de Vallvidrera, la autopista de Montserrat, túneles del Cadí o la autopista de Pau Casals. Catalunya es una de las regiones de Europa con los peajes más caros. Algunos llegan a cuarenta céntimos por kilómetro y el de Vallvidrera puede costar a un trabajador hasta ciento sesenta euros al mes. Y este año, lejos de ayudarles, han subido los peajes una media del siete por ciento para que se forren sus amigos de las concesionarias y, encima, se plantean –porque se lo plantean– incrementar el número de peajes en carreteras, autovías y autopistas.

Desde VOX, mostramos un rechazo absoluto a implantar un sistema de pago por el uso de carreteras, porque para eso pagamos impuestos, para que la Administración mejore nuestras infraestructuras. Ya pagamos muchos impuestos. Señora *consellera*, le exigimos que se comprometa a rescatar los peajes existentes y a no cobrar por circular por nuestras carreteras. Y, como mínimo –como mínimo–, le pedimos que apruebe las bonificaciones que desde VOX hemos propuesto en este Parlament, para que las familias y los trabajadores puedan circular por nuestra región sin costes adicionales.

No solo tienen el Gobierno más caro de la historia, sino que pretenden seguir sangrando a los catalanes por circular por carreteras ya pagadas. Bruselas y ustedes están encantados aplicando la frase aquella de «quien contamina paga». Ustedes quieren penalizar a los que circulan por la carretera porque los consideran unos delincuentes. A los transportistas, a los que se desplazan para ir a trabajar, para visitar a sus familiares o a los que van de turismo o simplemente quieren disfrutar de nuestra geografía. Con su sistema de pagos por circular, solo podrán circular los ricos y marginan a los más humildes. No les basta con limitar la libertad de pensamiento, la libertad educativa; también quieren limitar la libertad de movimiento. Y pasarán a la historia por ser unos liberticidas y por arruinar a los catalanes con sus impuestos.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori.

La consellera de Territori

Gràcies, presidenta. Després del *batiburrillo* que ha fet vostè, barrejant naps i cols, i sentir-li parlar de llibertat, de veritat que hauria de... En fi, és igual, ho deixo córrer i no li diré el que penso. Però intentaré posar ordre al que vostè..., al desordre que té vostè i al caos mental que té vostè. Carreteres i autovies, evidentment, no tenen peatges. Quan vostè parla dels peatges que encara es paguen a Catalunya, li parlaré d'aquells peatges que hem pagat anys i panys perquè d'altres circulessin per autovies quan eren realment autopistes que pagàvem cada un dels catalans i catalanes que viuen en aquest país.

Quan vostès parlen d'aquesta llibertat, llibertat per contaminar, llibertat de ciment a tot arreu i carreteres per tot arreu, miri, nosaltres parlem d'ordenar el territori, de pensar i equilibrar el territori, de pensar en les persones que viuen al territori. Nosaltres parlem d'infraestructures que vertebrin un país sencer, que qualsevol persona que viu a qualsevol indret del nostre país, de la Catalunya sencera, pugui tenir accés a tots els drets, igual que visqui al Pirineu que visqui a la part sud del Principat. Això és el que nosaltres estem fent i pel que estem treballant.

Per tant, l'infrafinançament de Catalunya... No li he sentit parlar a vostè del dèficit estructural que patim en infraestructures i en el que ens correspon, el que paguem i el que rebem, el que executa l'Estat aquí, cada cèntim d'euro, que és sempre una quarta part del que correspon i el que executa a qualsevol indret de l'Estat. Li poso un exemple: aquí s'executa el trenta-cinc per cent del pressupostat i a Madrid, per exemple, més d'un cent-vuitanta per cent. Vostès, d'aquesta desigualtat no en parlen mai.

Vostès neguen drets; nosaltres volem garantir drets. El dret a la mobilitat, perquè és un dret fonamental, en qualsevol part del país en el que visquis. El dret a l'habitatge, efectivament. Per això també diem que el Departament de Territori és el departament més social –amb permís del conseller Campuzano– d'aquest Govern. El Govern de Catalunya, al costat de les persones i per a la Catalunya sencera.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les mesures adoptades per a protegir les famílies vulnerables davant la pobresa energètica.

Pregunta al Govern sobre les mesures adoptades per a protegir les famílies vulnerables davant la pobresa energètica

310-00577/13

Formula la pregunta la senyora Jessica González Herrera, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Jessica González Herrera

Bon dia, conseller. Dos fets i dues preguntes. A Catalunya fa dos anys i mig que tenim un conveni entre el Govern de la Generalitat i Endesa que, d'una banda, comportava part de la condonació del deute amb relació a famílies en situació de vulnerabilitat i l'altra part del deute seria assumida per la Generalitat i altres administracions. Això va suposar un abans i un després per a les famílies catalanes que patien assetjament directament per part d'Endesa.

A més, un dels assoliments d'aquest conveni era que incorporava l'alternativa que famílies que vivien en situació d'ocupació..., i això es tractava dels comptadors solidaris. Aquest fet suposava un reconeixement explícit dels drets energètics de famílies que, pel context econòmic o per la situació del mercat de lloguer, es veuen abocades a ocupar un habitatge i que, per poder-se connectar a la xarxa ho havien de fer irregularment, posant en risc les seves vides pròpies i també la de les veïnes. Més de dos anys després de l'entrada en vigor d'aquest acord, només trenta-cinc famílies disposen d'aquesta eina.

Segon fet. Estem en ple estiu, amb onades de calor i, des de l'Aliança contra la Pobresa Energètica i el moviment per defensa del dret a l'habitatge, denunciem, des de fa mesos, que a Catalunya, arreu de Catalunya, tenim municipis on tenim els Mossos d'Esquadra acompanyant a desconnectar de la xarxa famílies amb una acreditada situació de vulnerabilitat per part dels serveis socials dels municipis, inclòs també Barcelona. I això es fa sense coordinació amb el Departament de Drets Socials i amb ple coneixement del conseller Elena.

Primera pregunta, conseller: per què tenim els Mossos d'Esquadra, que haurien d'estar vetllant per la seguretat de les veïnes, pràcticament fent de Desokupa amb una empresa privada com Endesa quan aquesta està vulnerant la Llei 24/2015?

I, segona, quina és l'estratègia del Govern per garantir el compliment del conveni en el marc dels comptadors solidaris? I no em parli, conseller, dels bons solidaris que s'estan fent des de fa pocs dies –es van anunciar des d'Acció Climàtica–, perquè una qüestió és garantir que les famílies tinguin les eines per pagar –a més a més, en situació d'inflació– i, una altra, que el Govern de la Generalitat ha de fer complir a les empreses que estan vulnerant les lleis.

La presidenta

Per respondre té la paraula el senyor Carles Campuzano i Canadés, conseller de Drets Socials.

El conseller de Drets Socials

Gràcies, senyora presidenta. Gràcies, senyora diputada. Efectivament, aquesta qüestió ens ocupa i ens preocupa. En aquests moments estem també conversant amb Endesa per procedir a continuar condonant el deute a les famílies. Hem obert les converses també amb Naturgy, que fins ara no se li havia exigint també la condonació dels deutes. Al setembre es posa en marxa una oficina tècnica del Departament de Drets Socials –per primera vegada– per gestionar aquesta política. No menyspreï el bo tèrmic. El Departament d'Acció Climàtica aquest any passarà de gastar 26 milions d'euros a 39 milions d'euros, amb més de cent mil persones beneficiàries. Estem posant en marxa una campanya perquè el bo social arribi a més persones a Catalunya –el bo elèctric– i està creixent de manera significativa. I estem desenvolupant un pla finançat pels fons Next Generation –preventiu– en l'àmbit de la pobresa energètica. Per tant, el Govern està fent feina de manera molt rellevant.

Vostè em planteja la problemàtica dels comptadors temporals, i la problemàtica dels comptadors temporals en aquells edificis on viuen persones que no tenen ni títol de propietat ni títol de lloguer, on sovint apareixen problemes de seguretat. Si la companyia elèctrica acaba efectuant aquest tall sovint és perquè estem dient que hi

ha un risc d'incendi en aquell edifici i això ens obliga a treballar conjuntament amb la companyia elèctrica amb protocols per garantir la seguretat de les persones.

I, en aquest sentit, el Govern ha traslladat al Comitè d'Ètica dels Serveis Socials de la Generalitat una qüestió amb relació a aquesta qüestió..., entre el dret establert a la llei de la pobresa energètica i el que diu la normativa en matèria de seguretat. Esperem que el comitè d'ètica de la Generalitat aquest setembre ens faci una proposta de solució a aquest conflicte. I, en paral·lel, estem treballant amb Mossos d'Esquadra en un protocol conjunt per prevenir aquest tipus de situacions.

Aquí hi ha molta feina a fer que ens demana compromís a fons amb les administracions locals; sense el compromís conjunt amb les administracions locals, el problema de la pobresa energètica serà difícilment abordable.

I, senyora diputada, li aconsello –i esperant que vostès puguin tornar a governar– que recordi que el bo social que ens cal és el de Portugal. El bo elèctric, tal com avui està configurat a l'Estat espanyol no és una bona eina per lluitar contra la pobresa energètica. Aquí la convido que hi treballem plegats per tindre un bo elèctric com el de Portugal.

Gràcies.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Jessica González Herrera.

Jessica González Herrera

Conseller, no menyspreo el bo social. La qüestió és: els Bombers han acreditat que no existeixen situacions de risc i, tot i així, s'han produït no només desnonaments, sinó també aquests talls. I la Generalitat només paguem Endesa o també li exigim que compleixi la llei? Aquest conveni ha ampliat i ens ha donat un marc per exigir a les empreses. No només demanem...

La presidenta

Perdó, sí, és que ja havia tancat. Em pensava que no repreguntava. Li deixo dos segons.

Jessica González Herrera

Només paguem a Endesa o també li exigim el compliment de la llei? No és suficient el que s'està fent: obrir converses dos anys i mig després de que s'ha tancat un conveni, quan clarament no s'està fent la feina que s'havia de fer.

La presidenta

Conseller, si vol, també avui té un regal de deu segons. *(Rialles.)*

El conseller de Drets Socials

No pateixi, senyora González; ens n'ocuparem, però haurem de fer-ho conjuntament amb els ajuntaments i equilibrant entre el principi de seguretat. Si hi ha un incendi en un edifici ocupat, tots plegats en seríem responsables.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la política lingüística en l'àmbit educatiu.

Pregunta al Govern sobre la política lingüística en l'àmbit educatiu

310-00565/13

Formula la pregunta a la senyora Lorena Roldán Suárez, del Grup Mixt.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidenta. Señora Simó, ¿va a cumplir usted con las sentencias judiciales que obligan que el castellano o que fijan que el castellano debe ser junto al catalán lengua vehicular de la escuela?

La presidenta

Per respondre té la paraula la senyora Anna Simó i Castelló, consellera d'Educació.

La consellera d'Educació

Bon dia, diputada Roldán. És evident que en matèria de llengua no ens posarem mai d'acord, tampoc amb el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Nosaltres el que fem és complir lleis educatives, cosa que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya no està fent complir.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gracias, presidenta. Señora Simó, usted fue nombrada *consellera* de Educación hace apenas un mes, tras la destitución de González-Cambray, y yo en aquel momento le dije que, bueno, que usted tenía una ardua tarea por delante, porque el departamento está peor que nunca. Es verdad que Cambray le había facilitado el trabajo, pues, haciéndolo peor que mal, poniéndose en contra a toda la comunidad educativa con sus polémicas y su arrogancia.

En aquel momento usted nos pidió un voto de confianza. Pues bien, hoy desde aquí le digo, *consellera*, que se le ha acabado el margen. Hace unos días el Govern anunciaba un nuevo decreto de usos lingüísticos aplicable en la escuela catalana, un nuevo decreto que tiene como objeto, pues, seguir ahondando en una de sus opciones favoritas: erradicar el castellano en las aulas, y estamos viviendo episodios que dan absoluta vergüenza y que les retratan a la perfección. No le voy a citar los centros, pero usted sabe perfectamente de qué le estoy hablando, *consellera*.

Además de los comisarios lingüísticos y de ese espionaje sin permiso de los padres que lleva a cabo Plataforma per la Llengua, resulta que vemos que hay centros donde las actividades extraescolares en castellano están prohibidas, no así las que se imparten, por ejemplo, en inglés o alemán. Es curioso el tema, *consellera*. Y centros donde prohíben a la profesora de castellano que entre en las aulas para evitar que los alumnos hablen en este idioma.

¿De verdad usted cree que estos son los mejores valores para transmitir a los niños, señora Simó? Mire, si los padres denuncian estos atropellos, y además con razón, a ustedes les da igual. Desobedecer las sentencias del Tribunal Superior de Justicia, como me acaba de decir hace un momento, a ustedes les da igual. Perjudicar el aprendizaje de los niños con necesidades especiales les da igual. Y mermar las posibilidades de nuestros alumnos colocándolos a la cola de Europa en comprensión lectora, a ustedes les da igual. ¿Por qué? Pues, porque esto no va de educación. Esto va de ideología, va de arrinconar el castellano a toda costa mientras acusan a los

demás de «*enemics de la llengua*». Pero ¿sabe qué le digo, *consellera*? Que los peores enemigos del catalán son ustedes, porque con su obsesión y sus imposiciones están consiguiendo hacer del catalán una lengua antipática, cada vez menos usada, especialmente entre los más jóvenes. Es lo que tiene el nacionalismo, señora Simó, que destroza todo lo que toca.

La presidenta

Per respondre té la paraula la consellera d'Educació.

La consellera d'Educació

Gràcies, senyora Roldán. No sé de quin nacionalisme em parla. Deu ser el seu, no pas el meu. (*Aplaudiments.*) En tot cas, nosaltres treballem per garantir l'estabilitat jurídica als centres, treballem per la igualtat d'oportunitats i la cohesió social en aquest país. I vostès s'entesten a polititzar *sempre* la llengua i a atacar-la constantment aquí i a tot el domini lingüístic. No m'assenyali, senyora Roldán, que és molt lleig, és molt lleig.

Jo, sap el que veig? I sap el que em molesta? Aquesta involució lingüística allà on vostès manen, a tot arreu, anorreant drets lingüístics a tot el País Valencià. De l'ajut d'aquests que tenen a sota i que avui m'interpel·laran sobre aquesta qüestió. Sí, sí. Vostès són els que van parlar d'«*españolizar a los niños catalanes*» amb el senyor Wert. Per cert que nosaltres vam aconseguir de fer fora i que no hi tornin a entrar, vostès, també dependrà de nosaltres, al Govern de l'Estat. I de Catalunya, de pes, hi ha de dependre que no tornin vostès al Govern de l'Estat a fer lleis orgàniques per *españolizar niños catalanes*. Qui *españoliza*? Qui és nacionalista, aquí? Vostès, evidentment. Sap què és el que no farem? Sap què és el que no farem nosaltres? Doncs nosaltres no dividirem els alumnes en centres diferents per raó de la seva llengua familiar, com vostès fan. Nosaltres no preveiem que les famílies escullin llengua d'escolarització perquè això condemna part de l'alumnat a no conèixer ni saber parlar català. Nosaltres no condemnarem els alumnes de llengua familiar diferent del català a desconèixer-la i a perdre oportunitats de futur i de coneixement del país on viuen. No farem això perquè, per nosaltres, l'alumnat està al centre i és el que ens importa. Això és el que no farem.

I, per acabar, li he de dir, combatrem amb tots els arguments del món la falsa acusació d'imposició lingüística, de supremacisme, que només els supremacistes ens fan, i que ens fan des de la talaia d'una constitució espanyola que només exigeix el deure de conèixer el castellà i cap de les altres llengües. I ho fan, i ho fan també imposant una llei darrere l'altra, amb només el castellà com a obligació. I avui ho vull reconèixer i ho vull dir, perquè avui el també diputat d'aquí Francesc Ferrer i Gironès hauria fet anys. Ell, que tant i tant va lluitar per evidenciar aquest doble raser de l'Estat espanyol que tan sols ens deixa a la intempèrie, incomplint també els mandats europeus que l'Estat espanyol va ratificar sobre la immersió lingüística.

Moltes gràcies.

La presidenta

Passem ara a les preguntes al president de la Generalitat.

Pregunta al president de la Generalitat sobre els resultats electorals d'Esquerra Republicana de Catalunya i del moviment independentista en general

317-00324/13

I la primera pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política la formula el senyor Alejandro Fernández Álvarez, del Grup Mixt.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchas gracias. ¿Cómo valora los resultados electorales de su partido y del movimiento independentista en general?

Gracias.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Pere Aragonès i Garcia)

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, em sento molt orgullós d'un país, Catalunya, que ha aturat a la dreta i a l'extrema dreta a Catalunya i a l'Estat espanyol.

Davant d'un context a tot Europa on la dreta i la ultradreta avancen, Catalunya l'ha frenada, l'ha frenada amb un resultat clar a Catalunya i, també, amb aquests resultats, l'ha frenada en el conjunt de l'Estat espanyol.

I, evidentment, doncs, per part de l'independentisme, són uns resultats que, pel que fa al vot obtingut pels partits independentistes, i també per Esquerra Republicana, no em fa res acceptar que són millorables. Fins i tot puc dir: «Són dolents», no són els que ens agradaria i treballarem, evidentment, per millorar. Però sobretot el que farem és que la confiança rebuda pels ciutadans a les urnes serveixi, no només per impedir que la dreta i la ultradreta formin govern a l'Estat espanyol, sinó perquè Catalunya avanci cap a la resolució del conflicte polític, avanci en termes de democràcia, en termes de garantia de drets i llibertats, en matèria antirepressiva i, sobretot, també perquè són les millors eines per avançar en termes de benestar, creació de llocs de treball, en definitiva, defensa del país.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchas gracias. Bien, en la última sesión de control tras las elecciones del 28-M le recordaba su tendencia a burlarse de los malos resultados ajenos. Otra cosa que solía hacer usted en estos momentos era pedirme que reflexionara. «Reflexione», lo decía muy a menudo. Yo, la verdad es que he reflexionado mucho estos años, se lo recomiendo porque va a tener que reflexionar *vostè* bastante para encontrar una explicación lógica al hecho de que once años después del proceso separatista, de su inicio, en septiembre de 2012, resulta que nos encontramos que el Partido Popular de Cataluña ha obtenido más votos en Cataluña que ustedes y que Junts per Catalunya. El pasado 30 de mayo decía usted que proponía un frente democrático para frenar la catalanofobia del PP. El 2 de julio hizo un nuevo paso de escalada verbal para decir que ese frente tenía que frenar a los enemigos de Cataluña, entre los que incluía al PP. Yo me pregunto: si nosotros somos catalanófobos y enemigos de Cataluña, pero nos han votado más catalanes que a usted, ¿eso en qué le convierte a usted? Me gustaría que respondiera a esa pregunta.

Creo sinceramente –y cambiando de tema–, señor Salvador Illa, que tenemos una oportunidad histórica para acabar con el proceso, ahora que reciben menos apoyo electoral que nunca. Y eso pasaría por dos pasos. Primero es quitarles la influencia en Madrid en lugar de darles de nuevo la llave. Y lo segundo sería mandarlos aquí a la oposición. El primer paso pasaría por apoyar una investidura de Alberto Núñez Feijóo y, el segundo, por trabajar para ser capaces de construir una alternativa no nacionalista en Cataluña. Y lo reconozco, probablemente liderada por usted porque, si se fija, por primera vez dan los números. Porque si se cree usted, señor Salvador Illa, que Esquerra y Junts le van a regalar la presidencia de la Generalitat, es que no ha entendido nada. Porque usted ya ganó unas elecciones autonómicas y ha vuelto a obtener un gran resultado en estas. Enhorabuena. Pero mucho me temo que va a preferir usted seguir siendo rehén de Pedro Sánchez para que le utilice de moneda de cambio con los nacionalistas para mantenerse él en el poder. Y mucho me temo, por desgracia, que el constitucionalismo catalán va a perder una gran oportunidad de lograr por primera vez un gobierno en Cataluña no nacionalista. Reflexione sobre ello, señor Salvador Illa.

Muchas gracias.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Bé, senyor diputat, miri, aquest Govern seguirem treballant. Seguirem treballant, el Govern de Catalunya, en defensa dels drets, de les llibertats de la ciutadania d'aquest país, de la prosperitat, de la creació de llocs de treball de qualitat i, evidentment, seguirem treballant per avançar cap als nostres objectius, que són la independència de Catalunya i, en el camí cap a la independència de Catalunya, evidentment, això passa pel reconeixement de l'exercici del dret a l'autodeterminació i per la fi de la repressió.

Vostè, aparentment, sembla molt satisfet dels resultats electorals a Catalunya, però just després es comença a queixar dels efectes d'aquests resultats electorals. Nosaltres exercirem la responsabilitat que ens ha donat la ciutadania a tot arreu. Ho

farem, ho fem, al Parlament de Catalunya, ho fem al Govern de Catalunya i estic convençut que l'independentisme també ho farà al Congrés dels Diputats, malgrat el que li pesi a vostè.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la previsió de presentar el projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2024 en el primer ple ordinari del pròxim període de sessions

317-00322/13

Formula la pregunta el senyor Carlos Carrizosa Torres, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Carlos Carrizosa Torres

Señor *president*, este es el último Pleno del periodo de sesiones. El próximo Pleno ordinario será entre los días 3 y 5 de octubre. Es en ese momento cuando el Govern tendrá que presentar los presupuestos. En los últimos doce años nunca los hemos tenido puntuales.

¿Tendremos este año el proyecto de ley de presupuestos cuando corresponde?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Senyor diputat, nosaltres estem treballant en l'escenari pressupostari del que serà l'any 2024, un escenari pressupostari en què el que volem és obtenir el màxim de recursos per posar-los al servei de la ciutadania de Catalunya, per posar-los al servei de les polítiques de salut, de les polítiques educatives, de les polítiques econòmiques i de treballs, de les polítiques socials en tot el seu sentit més ampli, en polítiques culturals; en definitiva..., puc enumerar el conjunt de departaments del Govern, però en definitiva de tot el que està fent aquest Govern.

Com vostè sap, el vuitanta-cinc per cent dels ingressos del pressupost de la Generalitat de Catalunya provenen del sistema de finançament, la informació de la qual ens l'ha de fer arribar el Govern de l'Estat, el Ministeri d'Hisenda, abans de finalitzar aquest mes de juliol. Per tant, en funció d'aquest element..., marcarà el que serà l'elaboració dels propis pressupostos, perquè els volem fer ben ajustats. La voluntat d'aquest Govern, evidentment, és que puguem tenir uns pressupostos el 2024 treballant a ple rendiment des del primer dia.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Carlos Carrizosa Torres.

Carlos Carrizosa Torres

Le veo poco convencido, señor *president*. Después de las elecciones del domingo, la política catalana y la política española van a volver a enturbiarse por la competencia entre Esquerra y Junts por el espacio independentista. Pero el sainete de la formación del Gobierno de España no puede ser la excusa para desentenderse una vez más de los problemas reales de los catalanes.

Las familias con hijos que viven de sus salarios y los autónomos viven en Cataluña asfixiados por los altos impuestos y, además, se enfrentan estos días a pagos de *casals d'estiu*, a gastos de comienzo de curso y muchos tienen que acortar sus vacaciones o incluso renunciar a ellas. Desearían ser atendidos sin esperas en los hospitales o que sus mayores tengan una residencia o un cuidador. Necesitan un *govern* que piense en sus problemas. Pero a ustedes lo que les preocupa ahora es la batalla por el espacio independentista y el campo de batalla se ha trasladado a Madrid con la negociación para investir a Sánchez.

Esquerra va a anteponer la agenda independentista a pactos que mejoren la vida de los catalanes. Y lo mismo va a hacer Junts. Ustedes, señores de Esquerra y Junts, a pesar de ser minoría, se arrogan la representación de Cataluña, pero no nos representan realmente a todos. Solamente representan a un independentismo cada vez más mermado al que quieren cada vez más conflictivo. Los catalanes, y ahora el resto de españoles, nos hemos acostumbrado a las políticas de conflicto y a la inestabilidad, y esto debería acabar.

El objetivo, tanto de una negociación para pactar gobiernos como de unos presupuestos anuales, ha de ser la mejora de la vida de los ciudadanos, como ha hecho Ciudadans, Ciudadanos, allí donde ha gobernado, y como seguiremos haciendo en este Parlament y en los ayuntamientos. Somos radicales en la moderación y también en la denuncia de la política improductiva, como la suya, señor Aragonès. Abandonen el postureo y el conflicto permanente que busca alimentar...

La presidenta

Gràcies, diputat...

Carlos Carrizosa Torres

...su espacio político y hacer política... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

La presidenta

...se li ha acabat el temps.

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Senyor Carrizosa, qui sempre està parlant dels independentistes és vostè; és vostè en l'oportunitat que té aquí de formular-me preguntes i sotmetre'm jo mateix al control parlamentari. Vostè dedica la major part del temps a parlar de nosaltres, del nostre plantejament independentista i no a formular propostes alternatives en aquests àmbits que vostè diu que són tan importants, però que tot seguit, després de dir que són molt importants, mai desenvolupa, mai concreta, mai fa propostes. I ho acaba de demostrar ara mateix. M'ha preguntat pels pressupostos i després s'ha queixat de que no parléssim dels pressupostos, vostè, no parlant-ne. Per tant, vostè és realment una contradicció en si mateix.

Les coses que interessin a la gent, que vostè sempre reclama que en parlin, quan és l'hora de parlar-ne, vostès tornen a treure altres qüestions que són molt i molt rellevants. I miri, la millor manera de treballar pel benestar, per les llibertats i per la qualitat de vida a Catalunya és que Catalunya tingui totes les eines, tots els recursos i tota la capacitat de decisió. I això és la independència de Catalunya. Per tant, per

aconseguir la millor qualitat de vida, les millors eines i el millor camí per a la ciutadania d'aquest país, seguirem defensant tenir tota la capacitat de decisió, tenir tota la responsabilitat en aquest Parlament, per tant, defensant la independència de Catalunya. Sí, ho seguirem defensant aquí i a tot arreu.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre els resultats de les eleccions generals del 23 de juliol

317-00327/13

Formula la pregunta la senyora Jéssica Albiach Satorres, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, presidenta. Bon dia a totes i a tots. President, nosaltres també volem saber quina és la valoració que fa vostè dels resultats a Catalunya de les últimes eleccions generals.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyora diputada, com és obvi, uns resultats electorals no tenen només una única lectura. N'hi ha moltes. La primera l'he dit abans. Catalunya ha aturat la dreta. L'ha aturat a Catalunya i, aturant-la a Catalunya, l'ha aturat a l'Estat. I en un context global en què a Europa veiem com avança la dreta i la ultradreta, això diu molt del nostre país i també dels valors, dels consensos, que són amplis.

Segon element a tenir en compte: és veritat que s'ha produït, doncs, una concentració d'una part important d'aquesta voluntat d'aturar la dreta en algunes forces polítiques. El Partit Socialista ha obtingut dinou diputats. Vostès n'han obtingut set. El conjunt de

l'independentisme, catorze, set i set, i, per tant, aquest també, amb relació a les anteriors eleccions, és un missatge, és un resultat que estic convençut que les formacions polítiques, cadascú la nostra, analitzarem, i tots treballarem per millorar el nostre espai. La qüestió és què fer a partir d'ara. I crec que la millor opció a què hauríem d'optar a partir d'ara és sumar els dos missatges que hi han hagut.

Evidentment, a Catalunya hi ha un ampli rebuig a la possibilitat d'un govern de la dreta i la ultradreta, i, per tant, cal treballar en aquest sentit. Però és evident que treballar per a això passa també per resoldre el conflicte de fons entre Catalunya i l'Estat. Nosaltres aquí hem fet propostes al respecte.

Passa també per mostrar la utilitat que pot tenir una alternativa a la dreta i la ultradreta per als ciutadans del país, en termes de benestar, en termes de progrés econòmic, però també en termes de la resolució del conflicte polític, d'acabar amb la repressió i d'obrir camins, doncs, basats en l'exercici de la democràcia a casa nostra.

Nosaltres hem defensat l'amnistia i l'autodeterminació, i, per tant, més que mai, avui, Catalunya, que és la que ha aturat la dreta i l'extrema dreta, és també la principal qüestió que s'ha d'abordar. S'haurà d'abordar amb calma, amb discreció, però també amb tota l'exigència mútua necessària.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Sí, gràcies, president. Estem d'acord en moltes de les coses que ha dit, però jo crec que també és important començar pel principi. Va començar aquesta campanya electoral vostè llançant un missatge absolutament derrotista que ens condemnava a tindre un govern del Partit Popular i de VOX com si fos una profecia autocomplerta.

De fet, el mateix dia 29 de maig, que era el dia que es convocaven les eleccions, vostè pràcticament ja les donava per perdudes, i, de fet, va arribar a dir davant d'un govern de l'Estat compost pels partits que més han atacat Catalunya...

És a dir, vostè estava fent el senyor Abascal vicepresident abans d'hora, però sort que tenim els catalans i les catalanes que no les van donar per perdudes, i sort també que aquest país, Catalunya, en les grans ocasions, sempre està a l'altura, i, a més,

ha assumit el seu paper per marcar el rumb d'Espanya. Un rumb que és plurinacional, que és progressista i que també és a favor de reeditar un govern de coalició.

Ha anat de poc, això és cert. Ha anat de poc que no tingam a l'Estat un govern que vol arrasar amb tot el que Catalunya representa: la llengua, l'autogovern, les inversions, el teixit productiu, la nostra diversitat. Però hem demostrat que Catalunya i Espanya som molt millors que ells, molt millors que el Partit Popular i que VOX.

I, a més, Catalunya ha dit clarament que vol més i millor, també, govern progressista. Però això jo sí que voldria fer una crida a totes les forces catalanistes d'aquest Parlament. No ens podem permetre regalar una segona oportunitat a la dreta i a l'extrema dreta. No ens podem permetre regalar una segona oportunitat a tots aquells que volen arrasar Catalunya.

I és cert que ara comencen les negociacions, que han de ser responsables, prudents, generoses. Saben que nosaltres sempre estem disposades a negociar. Ho fem al Parlament, ho fem també a Madrid, i sempre pensant en el bé del país.

I, a més, estic convençuda que aniran bé. I aniran bé, perquè estic convençuda que totes les forces catalanistes d'aquest Parlament i d'aquest país saben el que és avui estar del costat bo de la història, i també tenen un ferm compromís antifeixista, igual que ha demostrat el nostre país i igual que també han anunciat ja el Partit Nacionalista Basc i Bildu.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Senyora diputada, venen setmanes de treball, de negociacions i també de coratge. Hi haurà d'haver coratge polític. I a qui li correspon, fonamentalment, el coratge polític és qui pot tenir l'oportunitat de tenir la presidència del Govern espanyol. Per tant, tocarà fer els primers passos, tocarà també explicar quines propostes tenen sobre la taula.

Jo m'he sotmès a una investidura en aquest Parlament. Va ser llarg, per cert, el procés, i vaig fer propostes. Per tant, correspon ara a Pedro Sánchez també fer propostes.

La presidenta

Gràcies, president.

Pregunta al president de la Generalitat sobre si entén els resultats electorals com una esmena a la política d'Esquerra Republicana de Catalunya

317-00328/13

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política. Formula la pregunta la senyora Laia Estrada Cañón, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Laia Estrada Cañón

President. S'ha dit i s'ha repetit. És evident que els resultats de les eleccions espanyoles no han estat bons per a l'independentisme. Encara menys per a la seva formació i per a la nostra. Nosaltres llegim aquests resultats amb moltíssima preocupació i veiem de nou un toc d'atenció claríssim. I, a més a més, nosaltres entenem que són o s'han d'entendre com una esmena al nostre paper.

Vostè, president, entén la pèrdua de 400.000 vots a la seva formació com una esmena al que estan fent vostè i el seu partit?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyora diputada, ho he mencionat abans. Aquests resultats tenen diferents lectures. Pel que fa als vots obtinguts per les formacions independentistes, no podem estar contents; al contrari. Són uns resultats dolents, perquè molts ciutadans que havien confiat en aquestes candidatures l'any 2019, han optat per altres o s'han quedat a casa, entenent que aquestes altres podien expressar millor les seves preocupacions en aquesta conjuntura concreta.

I, davant d'això, el que necessitem és treballar més plegats davant d'aquestes circumstàncies, construir escenaris per poder avançar en aquella part d'objectius que compartim, que són molts. I crec que si ara jo entrés en una dinàmica de retrets, no contribuiria a aquest objectiu, i, per tant, no hi entraré.

Evidentment, cada formació política haurà de portar a terme el que són, doncs, les seves reflexions, primer internes i després compartir-les amb la ciutadania. I el Govern de Catalunya seguirem treballant per avançar en els grans objectius d'amnistia i d'autodeterminació, i, sobretot, de benestar, de drets i llibertats per al conjunt de la ciutadania, de generació de llocs de treball de qualitat.

I, en aquest sentit, ens agradaria comptar amb vostès. Crec que no soc ningú per fer consells, però ens agradaria comptar amb vostès. Ens agradaria que vostès veiessin que poden comptar-hi, també, i que són importants, i aquest seria un primer pas imprescindible.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula a la senyora Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Miri, no es tracta de fer retrets. Jo li recordo que vostè ha perdut el suport dels dos partits que li van proporcionar la investidura, i que reiteradament s'ha negat a sotmetre's a una qüestió de confiança, malgrat que era un compromís que vostè tenia amb el país i malgrat que vostè ha canviat no només les seves aliances, sinó fins i tot el seu programa.

Recordem que avui Esquerra Republicana no només governa amb el suport del PSC i dels Comuns, sinó que governa amb el programa del PSC, cosa que li està aplanant el camí a la Generalitat al PSC. Això és mèrit de vostès.

I no ens mal interpreti, naltros celebrem que l'extrema dreta i la dreta no governin enlloc. Però no enganyem la gent, perquè nosaltres hem estat alimentant també aquesta idea que ve el llop. I la realitat és que, governi qui governi a La Moncloa, hi ha una certesa que és la irreformabilitat de l'Estat espanyol. Quan es tracta de defensar la unitat del *reino* i els interessos de les grans empreses, tots hi posen el mateix ímpetu. I vostè sap perfectament que la independència dels Països Catalans

és l'única alternativa i l'única possibilitat realista que tenim per poder-ho canviar tot i que la gent, la majoria de la gent, gaudeixi de vides dignes. I, per tant, és hora de reprendre d'una vegada per totes el conflicte amb l'Estat, i això s'ha de fer des d'aquí; s'ha de fer des d'aquí i, per descomptat, s'ha de fer no facilitant l'estabilitat a Madrid.

La gent està totalment disconforme amb el fet que s'està desaprofitant l'oportunitat que tenim aquesta legislatura i la majoria independentista i d'esquerres que tenim en aquest Parlament, amb la que podríem estar disputant la legitimitat a l'Estat espanyol precisament per governar i per legislar en favor de la gent en un moment especialment cru, i ens demanen contínuament que col·laborem. Però vostès no fan res realment per defensar l'habitatge, per defensar el territori, per defensar els serveis públics, per defensar, en definitiva, vides dignes. Quan comencin a fer això i plantin cara a l'Estat espanyol ens tindran al seu costat. De moment, ens continuaran tenint de cara, perquè no ens podem permetre continuar malbaratant aquesta legislatura com s'està fent.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Diputada, jo estic convençut que la ciutadania que comparteix amb vostè i amb mi allò que tenim en comú respecte als objectius de la independència, d'una major justícia social al nostre país, el que espera de nosaltres és que, en tot allò que sigui possible, ens posem d'acord i treballem conjuntament.

El que, vaja..., crec que a vegades hi ha esdeveniments polítics que a tots ens demanen una certa prudència. I, per tant, jo no diré el que pensa la gent del que ha de fer el seu partit –no ho diré–; tampoc m'ho deixaré dir del meu, perquè crec que els resultats de diumenge ens obliguen a tots a reflexionar. A tots –a tots. El que sí que crec és que si treballem conjuntament segur que avancem més. Si entenem que els adversaris no són aquells que compartim bona part de projecte polític, sinó que són els qui defensen posicions oposades, estic convençut que avançarem més, i aquest serà el meu compromís.

Jo no faré...

La presidenta

Gràcies, president.

El president de la Generalitat

...ni entraré en cap dinàmica que pugui trencar... *(La presidenta retira l'ús del micròfon al president de la Generalitat i aquest continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Se li ha acabat el temps.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el garantiment de la llibertat dels catalans, especialment en l'elecció de la llengua en el sistema educatiu

317-00323/13

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política. Formula la pregunta el senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Aragonès, ¿va a trabajar de una vez por todas por garantizar la libertad de todos los catalanes?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Treballem tant, per garantir la llibertat de tots els catalans i catalanes, que el que volem és que puguin votar en llibertat que aquest país sigui lliure. Imagini's si treballem tant per això.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Aragonès, su Gobierno será recordado como el Gobierno que más ha trabajado en contra de la libertad de todos los catalanes; será recordado por cómo ha apuntalado los privilegios de las elites separatistas y por cómo ha trabajado por abandonar a los más débiles. Su Gobierno, señor Aragonès, ha eliminado la libertad política permitiendo constantes ataques electorales contra actos políticos y mesas informativas. Ustedes han trabajado abiertamente para suprimir la libertad en las calles, condenando a miles de barrios a la inseguridad y a la degradación. Y ustedes han trabajado abiertamente por destruir la libertad lingüística, pasando por encima de tribunales, de la Constitución y del deseo de miles y miles de familias.

Su doble obsesión, señor Aragonès, por un lado, de expulsar el español de las aulas y, por otro, de señalar a todo aquel que levanta la voz contra sus imposiciones ha logrado acabar, en primer lugar, con la libertad, la calidad educativa y con algo tan fundamental como el poder de decisión de los padres para escoger la educación que quieren para sus hijos. Esa obsesión le ha llevado a anunciar recientemente que va exigir el C2 de catalán a profesores, expulsando a grandes profesionales y expulsando talento de Cataluña al resto de España, como si no hubiera suficientes alumnos desatendidos en Cataluña, ¿verdad, señor Aragonès?; como si nuestro sistema educativo en Cataluña no estuviera en profunda decadencia, ¿verdad, señor Aragonès? Su guerra contra la educación es un ataque más contra la gente más humilde. Han roto una vez más lo que debería ser el principal ascensor social para las clases medias y las familias trabajadoras.

Señor Aragonès, se lo he dicho en numerosas ocasiones, pero tengo el deber y la obligación de volvérselo a repetir: si usted tuviera un mínimo de decencia, cuidaría la educación, garantizaría la libertad de todos los catalanes, permitiendo que escogieran la lengua que quisieran para sus hijos, y, sin ninguna duda, defendería los dos idiomas que representan a todos los catalanes. Y, por supuesto, dejaría de protagonizar tantos ataques contra las clases medias y las familias trabajadoras en forma de inmigración ilegal, impuestos abusivos o condenarlos a la falta de precariedad sin empleos estables ni salarios dignos.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Bé; en primer lloc, celebros que l'extrema dreta al Parlament no faci el que fa als mítings de Badalona, que és, quan no està d'acord amb el que diu algú, baixar i intentar participar amb una actitud absolutament agressiva. *(Aplaudiments.)* Bé, com a mínim aquí mantenen les formes.

Uns s'esperaven un nou passeig triomfal, com 1939. El que passa és que aquesta vegada hem tingut l'oportunitat d'utilitzar les urnes, i Catalunya ha dit clarament que no passarien, i no han passat. I, per tant, ara ens dona una oportunitat de construir un escenari en positiu, un escenari que ha d'abordar la resolució del conflicte polític amb l'Estat, que ha d'abordar, evidentment, que Catalunya pugui tenir aquelles eines, sí, per millorar l'educació del país; sí, per millorar la salut pública del nostre país; sí, per millorar les infraestructures del nostre país. I, evidentment, aprofitarem aquesta oportunitat per molt que a alguns els hi piqui. Doncs si els pica, escolti'm, que es rasquin i que, evidentment, doncs vegin que quan es tracta de les urnes Catalunya guanya i l'extrema dreta perd.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre si cal una estratègia independentista compartida per a fer front comú a Madrid a favor del dret d'autodeterminació

317-00325/13

Formula la pregunta el senyor Albert Batet i Canadell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Albert Batet i Canadell

Presidenta Erra, president Aragonès, membres del Govern, diputats i diputades, molt bon dia a tothom. President, els resultats de les eleccions de diumenge constaten que l'independentisme ha perdut vots i escons respecte a les darreres eleccions al Congrés dels Diputats. Tot això passa després de quatre anys en què el seu partit ha seguit sol una estratègia concreta d'aliances a Madrid, una estratègia que no ha estat

compartida pel conjunt de l'independentisme, i fins i tot va suposar la sortida de Junts per Catalunya del Govern. No s'ha estat capaç de fer valer el cinquanta-dos per cent d'aquest Parlament a favor de la independència –per cert, el cinquanta-dos per cent que va permetre la seva investidura. Certament, el context d'espanyolització de la campanya ha inflat els resultats dels partits que més mal han fet a l'autogovern de Catalunya i a les llibertats dels catalans i de les catalanes.

Ara bé, les circumstàncies ens han situat en una posició excepcional. Els resultats de les eleccions de diumenge ens donen una posició de força, una oportunitat que Junts per Catalunya no defugirem, una oportunitat per desbloquejar el conflicte polític entre l'Estat espanyol i Catalunya. Un conflicte polític requereix una solució política i un acord polític. Des de Junts per Catalunya ho tenim molt clar: serem fidels als nostres compromisos, ens devem als nostres votants i al conjunt dels ciutadans de Catalunya. Junts no farem tripijocs estranys d'amagatotis i contra natura com els que s'han fet a l'Ajuntament de Barcelona.

Ens vam presentar a les eleccions per defensar Catalunya, no per salvar l'Estat espanyol ni la seva governabilitat. Entenem que aquest ha de ser el plantejament del conjunt de l'independentisme. Tanmateix, hem d'esperar a veure si a l'altra banda tenen voluntat o no d'obrir una negociació política. Únicament depèn de Pedro Sánchez i del PSOE; el mateix Pedro Sánchez que un dia... «el president Puigdemont és una anècdota» i l'endemà de les eleccions, que dona una posició clau, ens envia la fiscalia.

President, fa temps que ho diem: l'estratègia del fals diàleg d'aquests últims quatre anys i dels acords tancats en fals, com l'oficialitat del català a Europa, no han funcionat. Per això, avui ens interessa saber si pensa fer valer el cinquanta-dos per cent d'aquest Parlament i si pensa, com va dir, que cal una estratègia compartida per fer front comú independentista a Madrid per respectar el dret d'autodeterminació de Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, li diré el mateix que li vaig dir a la sessió plenària després de les darreres eleccions municipals: que el missatge és que ens hem d'entendre, que cal posar-se d'acord per aprofitar l'oportunitat, per aprofitar l'oportunitat per avançar cap a la resolució del conflicte polític.

Vostè ho ha dit, és un conflicte polític; sí. Els conflictes polítics es resolen des de la política; sí. I això implica negociació; sí. És el que hem intentat fer en aquests darrers quatre anys, amb encerts i segurament també amb errors, evidentment. Que ho farem millor si ho fem conjuntament; sí. I, de la mateixa manera, dic: si encetem una dinàmica que pugui sonar a retrets, segur que serà molt més difícil aconseguir aquest front comú que vostè diu que vol tirar endavant, i que jo dic «som-hi». Si entrem en aquesta dinàmica serà tot molt més difícil. Per tant, posem-ho fàcil. I, per tant, jo no entraré ni faré cap esment que pugui suposar un impediment a aquest treball compartit que hem de fer. Podria fer-ho si pensés en termes de partit, però la meva obligació com a president de Catalunya és pensar en termes de país.

I Catalunya té una oportunitat, i té l'oportunitat que han donat els resultats electorals, que han parat la dreta i l'extrema dreta, però també és veritat que per a l'independentisme no són bons. Però les circumstàncies ens donen una segona oportunitat; esperem que no sigui la darrera, però aprofitem-la com si fos la darrera. I, per tant, treballem conjuntament. Fem-ho des de la màxima exigència. Fem-ho també fent una lectura el més acurada possible de què és el que van expressar els catalans a les urnes aquest diumenge. I segurament seran lectures diverses que hem de mirar que siguin complementàries i no contradictòries.

Per tant, aprofitem-ho, sí; treballem conjuntament, sí; posem-nos-hi com més aviat millor. Per part meva, no quedarà, en la voluntat d'avançar cap a la resolució del conflicte polític amb l'Estat. Tenim, sumats, catorze diputats al Congrés que són decisius. Tan decisius són uns set com els altres set, però només ho seran si els catorze actuen conjuntament. I, per tant, aquest és el camí que els convido a treballar conjuntament. I, per part meva, hi trobaran totes les facilitats i voluntat d'acord.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre els resultats de les eleccions generals del 23 de juliol

317-00329/13

Formula la pregunta el senyor Josep Maria Jové Lladó, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Josep M. Jové Lladó

Gràcies, presidenta. President, avui no podem fer res més que valorar els resultats electorals de diumenge. En primer lloc, i, si volen, de manera destacada, des d'Esquerra reconeixem que aquests resultats no són els que ens esperàvem ni els que desitjàvem, evidentment. Els entomem convençuts que no hem sabut donar resposta als neguits de la gent que ens havia fet confiança i amb el compromís que ens hi deixarem la pell per tornar a guanyar, assumint responsabilitats i debats i maldant per posar el nostre projecte polític al servei d'aquest país. Davant l'auge de les forces reaccionàries, calia i cal una resposta contundent, i sabíem que això comportaria una polarització electoral en clau espanyola. Però, una vegada més, Catalunya i Euskal Herria han respost. El mapa electoral deixa ben clar que la gran majoria de catalans i catalanes i de bascos i basques rebutgen de forma clara la dreta extrema i l'extrema dreta; aquest és el segon missatge de les urnes. Però n'hi ha un de tercer: l'electorat ha donat a l'independentisme la força no només per aturar governs reaccionaris, sinó també per fer-ho en clau antirepressiva i autodeterminista. Sabem que els de diumenge no són uns bons resultats per al conjunt de l'independentisme català, però alhora és evident que avui som decisius, i això és una oportunitat que hem de saber aprofitar.

Nosaltres hem rebut aquests tres missatges i els tenim molt presents. Per això creiem imprescindible una reflexió dins l'independentisme de manera individual al si de cada organització, però també de manera col·lectiva. I això passa necessàriament per bastir un projecte que generi il·lusió i esperança, un projecte que ha de ser de suma,

obert, plural i democràtic. No podem fallar a la ciutadania els dies que vindran. Tenim la responsabilitat, una vegada més, d'estar a l'alçada. És cert que hem de fer un mur contra el feixisme, però aquest mur també ha de respondre als anhels de l'independentisme. Fem valdre, doncs, tots els vots que tenim i siguem decisius, valents i útils. Posem-nos al servei d'aquest país.

Per tot això, per nosaltres, fer de la defensa de Catalunya, de les llibertats i de la justícia social pilars centrals de tot el que vindrà és indispensable. I per això ens comprometem a treballar en una proposta del conjunt de l'independentisme des de la generositat i la pluralitat; una proposta radicalment democràtica, que ha de passar, com sempre hem defensat, per l'amnistia i l'autodeterminació.

President, quina valoració en fa, dels resultats d'aquest diumenge?

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, coincideixo, doncs, amb la seva intervenció, com no pot ser d'una altra manera. *(Veus de fons.)* Bé, no; podria ser d'una altra manera. *(Rialles.)* Però hi coincideixo. I crec que és cert que la lectura dels resultats d'aquest diumenge..., és obligat que ens ho mirem des de diferents prismes. I, per tant, ho reitero, Catalunya ha parat la dreta i l'extrema dreta, a Catalunya i a l'Estat. Sense els resultats de Catalunya, i vostè hi afegia Euskal Herria, i té raó, doncs, probablement, l'escenari seria molt diferent; de ben ho segur, ho seria. Per tant, aquesta és la primera qüestió que hem de tenir present.

La segona és que, pel que fa a l'independentisme, els resultats no són bons, però alhora la conjuntura, els resultats de la resta, ens situa en una posició d'oportunitat i responsabilitat alhora; d'oportunitat per tot el que pot servir per avançar en la resolució del conflicte polític i de responsabilitat també perquè el moment és important. Però és cert, alhora també, que qui té la major quota de responsabilitat és a qui la composició final del Congrés dels Diputats li dona l'oportunitat de liderar el Govern, i aquest és Pedro Sánchez i el Partit Socialista. I, per tant, correspon també formular al Partit

Socialista quines propostes té, quins són els camins, els fulls de ruta que posa sobre la taula per tal de poder rebre els suports.

En tot cas, Catalunya ho ha d'aprofitar, i Catalunya ho ha d'aprofitar per moltes raons. La primera és per avançar en la resolució del conflicte polític, però després hi han moltes altres qüestions que també necessàriament hem d'atendre: en l'àmbit de la sanitat, en l'àmbit de l'educació, del finançament dels serveis públics, en l'àmbit de les infraestructures. Perquè hem de defensar-ho tot; hem de defensar la resolució del conflicte polític –i nosaltres aquí proposem referèndum i amnistia–, i hem de defensar també totes aquelles altres qüestions que són tan importants que a nosaltres ens fan comprometre amb la independència del país com a millor mitjà per poder-les atendre amb tota la responsabilitat.

Per tant, hem d'aprofitar aquesta oportunitat i l'aprofitarem molt més si tots aquells que som indispensables actuem conjuntament, i, com a mínim, ho fem aquells que tenim més elements compartits, i, per tant, hi ha catorze diputats independentistes catalans que podem treballar en aquesta línia.

I jo espero que el Ple d'avui, doncs, assenyali clarament...

La presidenta

Gràcies, president...

El president de la Generalitat

...que el camí és el treball conjunt.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el compliment de l'acord pressupostari

317-00326/13

Formula la pregunta el senyor Salvador Illa i Roca, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Salvador Illa i Roca

Senyora presidenta... Senyor president, des que el passat 3 d'abril es van convocar eleccions municipals i el 29 de maig eleccions generals, hem estat gairebé quatre mesos immersos en dos processos electorals molt rellevants. Això és democràcia. Tots, tothom, ciutadans i dirigents polítics, n'hem tret, n'estem traient conclusions. És lògic de fer-ho un cop la ciutadania ha parlat votant.

N'hi ha una, de conclusió, que em sembla prou clara i que crec que és un mandat de la ciutadania: els acords, l'aval a la política d'acords. La política és acordar; si ho volen amb més precisió, la política útil implica, en una societat plural, arribar a acords.

Vull refermar el compromís del meu grup parlamentari a seguir treballant en aquesta línia, a persistir en aquesta política d'acords.

I els acords, naturalment, s'han de complir. Sé que pot haver-hi circumstàncies extraordinàries que obliguin a demores o alteracions. Serveixi l'exemple recent de la pandèmia per tota explicació. Però, de normal, els acords s'han de complir.

Per això, senyor Aragonès, és tan important que un dels acords més rellevants assolit en aquest Parlament, el de pressupostos d'enguany, es compleixi.

Jo crec que m'equivocaria molt i cometria una certa injustícia si li preguntés sobre la seva voluntat de complir aquest acord, perquè mai ho he posat en dubte.

Faig, doncs, més que una pregunta, un prec, i el prec és, deixi-m'ho expressar en un llenguatge més col·loquial, de posar la sisena marxa al cotxe pressupostari i donar compliment íntegre a l'acord assolit.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, vostè, doncs, deia que hem estat des de principis d'abril immersos en processos electorals. Certament, per una part molt rellevant d'aquest Parlament ha estat així, però el Govern ha continuat treballant, com és la seva obligació i com és la nostra voluntat. I el Govern de Catalunya ha continuat treballant en el desplegament, evidentment, de la llei de pressupostos, continuant fent

front a una sequera que avui encara és persistent al país i que, malgrat que han millorat una mica les perspectives, no hem de deixar tenir un ull posat en la situació de la sequera. Hem seguit treballant en aspectes relatius a la seguretat, en l'àmbit d'infraestructures, en l'àmbit de les polítiques educatives, sanitàries, culturals, etcètera. Per tant, el Govern ha seguit treballant al cent per cent.

I, evidentment, nosaltres no només tenim la voluntat, sinó el compromís, de complir tots els acords, perquè és la millor manera d'exigir que els acords que altres convenen amb nosaltres els compleixin. Per tant, treballarem en aquesta línia.

Hi ha aspectes de l'acord de pressupostos que s'ha avançat moltíssim. Hi ha aspectes que encara no s'ha pogut avançar prou. En coneix, doncs, bé les causes perquè l'hi he pogut explicar personalment, fruit de circumstàncies no volgudes pel Govern de Catalunya. Seguirem treballant en aquest sentit.

Evidentment, els resultats de les eleccions de diumenge també situen, doncs, oportunitats, però també riscos. I és el moment del coratge, de la valentia. I és el moment també de que hi hagin propostes sobre la taula. I en aquest cas, doncs, també propostes per part del seu partit, que va treure un bon resultat a Catalunya. El vaig felicitar i no tinc cap problema en tornar-ho a fer. Però alhora també això comporta una gran responsabilitat per donar resposta al que la ciutadania de Catalunya ha expressat a les urnes el passat diumenge.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Salvador Illa i Roca.

Salvador Illa i Roca

El passat 6 de juliol vam fer una primera reunió de seguiment pressupostari. Bé, seguint amb el símil del cotxe, hauríem de passar de la tercera, jo crec que anem amb tercera, a la sisena marxa. Hi ha reptes molt importants: inversions en l'àrea de mobilitat, tot el que té a veure amb les energies renovables, l'increment de plantilles, inversions o increment de tarifes del sector social i inversions en sequera, infraestructures necessàries per generar prosperitat. Molta feina a fer. Estic segur que entre tots ho podrem fer.

I acabo amb dos desitjos. Un primer desig, que tots sapiguem estar a l'alçada de les nostres responsabilitats, a l'alçada de la situació –ho dic arran del comentari que ha fet vostè arran les darreres eleccions generals– i un segon desig de que, malgrat que queda molta feina per fer, tinguem tots, totes les diputades i tots els diputats, un merescut descans aquest estiu.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies. Senyor diputat, el Govern està treballant, miri's només el desplegament de tot l'àmbit d'autoritzacions de renovables, en què hi ha hagut un salt significatiu. Permeti'm també..., no soc de donar consells, eh?, però més que un cotxe de marques hem de parlar ja de cotxe elèctric, i, per tant, potser canviem les metàfores. En tot cas... (*Remor de veus.*) Sí, però llavors..., però no té ni primera ni segona ni sisena, eh?

Llavors, però, el que vull dir és: tenim oportunitats per davant que requeriran molta valentia i coratge polític. I n'hi haurà d'haver. I si no n'hi ha, realment, el que es va expressar a les urnes aquest passat diumenge pot quedar en no res. I seria una llàstima.

Gràcies.

La presidenta

Acabada la sessió de control, els faig avinent una proposta d'alteració de l'ordre del dia... (*Remor de veus.*) Un moment, que els ha d'informar d'uns temes.

D'acord amb l'article 83.3 del Reglament, els proposo la següent alteració de l'ordre del dia atès que el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya ha sol·licitat que la moció sobre el Corredor Mediterrani, punt 25 de l'ordre del dia, es pugui substanciar dijous a la tarda.

Per tant, els proposo, doncs, que aquesta moció sobre el Corredor Mediterrani se substanciï com a darrera de les mocions de la tarda i que la moció sobre el projecte

de llei de memòria democràtica, punt 31 de l'ordre del dia, sigui substanciada en el seu lloc com a darrera de les mocions del migdia. És a dir, intercanviarem el punt 25 pel punt 31. Ambdós grups parlamentaris ja han estat informats i hi han donat la seva conformitat.

Es pot aprovar per assentiment aquesta modificació? (*Pausa.*)

Doncs queda modificat en aquest sentit l'ordre del dia.

També, que me n'he oblidat a l'inici del Ple, donar la benvinguda a tres nous diputats que avui s'incorporen a la cambra, que són la Yolanda López Fernández, l'Ernesto Carrión Sablich i la Georgina Ebrí Rodríguez. Molt benvinguts, doncs, a la cambra parlamentària. (*Aplaudiments.*)

Manifestació de condol i de condemna de la violència masclista

I malauradament he de comunicar-los dos nous feminicidis. D'acord amb les dades oficials del Departament d'Interior, el passat 22 de juny la Franci va morir assassinada a l'Hospitalet de Llobregat, i el 2 de juliol la Kirsty moria a Salou.

En nom de la cambra, lamento i condemno aquests crims i reitero el compromís del Parlament amb l'erradicació de qualsevol forma de violència contra les dones i de vetllar pel seu record.

I d'acord amb el protocol de dol del Parlament de Catalunya contra les violències masclistes, aprovat pel Grup de Treball en Equitat de Gènere, la Mesa convoca un minut de silenci en suspendre la sessió del Ple avui al migdia davant de la façana del Palau del Parlament.

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants

Així mateix, els informo que, en compliment amb allò que estableix la Moció 111/XII del Parlament de Catalunya, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants, segons les dades oficials de l'Organització Internacional de les Migracions, des de l'inici d'aquest any hi ha un total de 1.931 víctimes mortes i desaparegudes a la Mediterrània.

Projecte de llei d'elaboració de disposicions normatives (debat de totalitat)

200-00016/13

I acabada aquesta informació, passem, ara sí, al següent ordre del dia, que és el tercer punt, que és el debat de totalitat del projecte de llei d'elaboració de disposicions normatives. *(Remor de veus.)*

D'acord amb l'article 116.2 del Reglament, presentarà aquesta iniciativa legislativa – un cop hagin, a poc a poc, abandonat l'hemicicle, i en silenci– la consellera de Presidència, que tindrà la paraula, la senyora Laura Vilagrà i Pons.

(Pausa.)

Doncs quan vulgui, consellera.

La consellera de la Presidència

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia, diputades, diputats. Agilitzar, escurçar la tramitació de les normes per donar resposta a la ciutadania, aquest és l'objectiu de l'avantprojecte de llei d'elaboració de disposicions normatives que el Govern va aprovar i que avui portem, presentem al Parlament. Ens acompanyen diverses persones del departament que van ajudar en aquesta tramitació, en aquesta elaboració, i els hi agraeixo la feina.

De fet, quan analitzem les tendències globals que poden tenir incidència en el nostre país, veiem que les persones expertes ens identifiquen diferents reptes i oportunitats que ens trobarem en els propers anys a l'hora d'elaborar polítiques públiques, i veiem fenòmens com ara, evidentment, l'escalfament global, canvis tecnològics, augment dels ciberatacs, els entorns laborals canviants, la major influència de nous models de governança, l'envelliment de la població, l'avenç de la biotecnologia, o moltes altres qüestions, com ara pandèmies globals, doncs, que són evidents, que les tenim com una amenaça.

Moltes d'aquestes tendències, ja ho intuïen, però ens determinen que cada cop el món s'accelera. I aquesta és una realitat palpable i, sobretot, que té conseqüències directes en la vida de la ciutadania. En definitiva, el món gira més ràpid, cada vegada més ràpid, i les realitats socials, ambientals, tecnològiques..., doncs cal que hi donem

resposta des d'un punt de vista de l'Administració pública, tant per entomar noves realitats com també per afrontar-les amb els nous valors que la societat d'avui ens determina.

Des de l'Administració pública, quan analitzem totes les tendències i canvis de paradigma en molts àmbits, ens adonem que hem de regular noves realitats, però que sovint les eines que tenim són poc eficaces, són feixugues, poc àgils o excessivament lentes.

Per això, des del Govern hi volem posar el nostre gra de sorra amb aquest projecte que simplificarà els procediments i donarem una resposta normativa als reptes que els hi deia –econòmics, tecnològics, ambientals, socials...–, perquè puguem fer-ho de forma més ràpida. Escurçar tràmits per fer la vida més fàcil a la ciutadania amb relació a l'Administració. I ho farem amb la part que ens pertoca, que és l'elaboració de disposicions normatives en la fase del Govern, no en la fase del Parlament.

L'esperit d'aquest projecte de llei s'inscriu en un marc més ampli, que és el de la millora de la qualitat normativa, però també en regular millor per ser més eficients, per alliberar recursos d'un creixement que ha de ser sostenible. De fet, el que volem justament és que els servidors i les servidores públiques tinguin, doncs, posin el coneixement a les feines de qualitat per servir la ciutadania i no en aquelles tasques burocràtiques o repetitives.

Aquesta tendència, doncs, es concreta, entre d'altres, en promoure l'avaluació de l'impacte de les normes –ens sembla molt rellevant fer-ho–, en la simplificació de l'ordenament jurídic o la reducció de les càrregues administratives que imposen a empreses, ciutadania, entitats. De fet, aquesta norma va de millora de la qualitat democràtica, de bon govern, però també d'enfortir els valors de la transparència, retiment de comptes, participació ciutadana.

Aquesta nova llei, de fet, actualitza el procediment d'elaboració de normes, que bàsicament són projectes de llei, decrets legislatius, decrets llei, decrets o ordres. Per a l'elaboració d'aquest projecte de llei ja ens hem reunit amb els grups parlamentaris, en algunes ocasions també amb els sectors implicats, però especialment vull reconèixer la feina de la Comissió Jurídica Assessora, del CTEESC o de persones de

l'acadèmia que ja ens han fet arribar les seves consideracions, així com la fase de participació de la societat civil en el tràmit d'audiència.

Concretament, quatre objectius: el primer, unificar la regulació del procediment d'elaboració de normes. Actualment el que trobem és dispersió i, per tant, el que es tracta és, doncs, fer-ho en una sola legislació. D'una banda, un procediment ordinari de tramitació d'avantprojectes de llei i de projectes de disposicions reglamentàries. També s'inclou un procediment ordinari simplificat i un procediment especial. En aquest cas, per a l'elaboració de disposicions amb força de llei que pugui aprovar el Govern, en el projecte de llei de pressupostos i de mesures complementàries, en el procediment de consolidació, en els procediments de derogació, en les disposicions reglamentàries organitzatives o en l'aprovació de bases reguladores de subvencions amb vocació de permanència.

El segon objectiu, simplificar la tramitació sense perdre garanties. Es regula el procediment ordinari amb una configuració més àgil, sense perdre garanties, com els deia, per tant, escurçant el termini del període de tramitació. Com ho farem? Doncs fent la gestió simultània dels tràmits d'informació i audiència i el de sol·licitud de dictàmens, de tal manera que si algú no ha emès el dictamen que correspon, això no atura la tramitació. No només es preveu la simplificació dels requeriments procedimentals en determinats supòsits, sinó que també s'inclouen previsions en simplificació documental, que contribueix a facilitar aquesta tramitació.

L'objectiu és que, per exemple, un projecte de llei té una durada d'elaboració d'unes vint-i-nou setmanes en aquests moments de mitjana i el volem situar a catorze. O bé un decret té en aquests moments trenta-set setmanes d'elaboració de mitjana i el volem situar en dotze, entre dotze i vint-i-dues setmanes. I ho fem només, doncs, requerint dues memòries, la memòria justificativa i d'avaluació i la memòria dinàmica. Aquesta memòria dinàmica inclou al·legacions i observacions presentades, els treballs preparatoris, propostes i informes, juntament amb les valoracions. Creiem que així aquesta simplificació guanya eficiència, d'una banda, i per l'altra, redueix l'ús dels decrets lleis que crec que ho compartim tots en aquesta cambra.

Tercer objectiu, racionalitzar la programació normativa i millorar l'avaluació de l'impacte. La llei estableix per primera vegada l'aprovació periòdica de la relació

d'iniciatives normatives. Per tant, per aconseguir més previsibilitat i més seguretat jurídica de cara a la ciutadania. A la vegada, finalitzada la vigència de la progressió..., de la programació normativa –perdoneu– elaborarem un informe valoratiu d'aquesta execució per tal de retre comptes; una bona programació afavoreix que es pugui dur a terme una avaluació de l'impacte de les opcions de forma rigorosa abans de l'elaboració pròpiament del text de la proposta.

En aquest sentit, es configura la planificació, la programació d'iniciatives normatives més enllà del que tradicionalment fèiem fins ara, que era una agenda legislativa, que era més una llista de desitjos de futures normes que no pas sovint una realitat. Aquest exercici ja l'hem dut a terme en el pla de govern i en el pla normatiu, i és una eina que s'ha valorat positivament per a la planificació i per al retiment de comptes.

Per altra banda, valors que impregnen aquests canvis que plantegem: valors republicans com els de l'ètica, integritat, responsabilitat i exemplaritat, evidentment, en el marc del principi de transparència, perquè volem que tothom sàpiga en tot moment quin és l'estat d'execució de tota l'acció política. Una bona regulació de la programació implica determinar en un moment inicial el grau d'avaluació que cal realitzar en relació amb les determinades alternatives possibles davant una problemàtica, i, per altra banda, preveu la facilitació de la participació ciutadana perquè s'impliqui en la resolució d'aquest problema de política pública.

També es preveu potenciar l'avaluació amb la designació de responsables tècnics a cada departament. Igualment, estan previstes unes pautes específiques d'anàlisi d'impactes econòmics, socials, ambientals. Ens sembla molt rellevant treballar d'aquesta manera per finalment prioritzar l'impacte especialment positiu que hem de tenir sobre els col·lectius més vulnerables.

I, finalment, el quart objectiu està relacionat amb afavorir la participació ciutadana de qualitat. L'hem incorporat, aquesta nova regulació, amb una consulta pública prèvia com a mitjà de participació, per facilitar que la ciutadania pugui opinar sobre l'abast i sobre les prioritats en la matèria de noves iniciatives. També preveure els canals més idonis de participació i aquells en els que no cal aquesta consulta.

La norma contempla la difusió també de les disposicions normatives en tramitació a través de la web del portal jurídic, que és a través del qual es difon el dret vigent a

Catalunya, de manera que la ciutadania –i tothom, diguem-ne, entitats, empreses–, d'acord amb els principis de transparència, pot seguir en tot moment l'estat de tràmit de la norma. En aquesta línia, també enfoquem aquestes normes perquè es redactin d'una forma clara, simple, precisa, entenedora, ordenada. És allò que diem «llenguatge fàcil», perquè tothom pugui entendre el que estem tramitant.

Aquestes són, doncs, a grans trets, les línies importants d'aquest projecte de llei que inicia la tramitació. Esperem que amb les seves propostes, les aportacions que ens venen també dels sectors implicats i, evidentment, de la consulta pública, puguem millorar aquest text. És una oportunitat de simplificar, d'agilitzar els tràmits del procés d'elaboració de normes sense perdre garanties i amb més participació i transparència. Esperem que ajudi, doncs, a millorar l'eficiència de les administracions públiques i la confiança entre aquesta i la ciutadania.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, consellera. A continuació, atès que no s'hi ha presentat cap esmena a la totalitat, obrirem el torn de posicionament per a tots els grups parlamentaris per un temps màxim de cinc minuts, tal com es va acordar a la darrera Junta de Portaveus. Té la paraula per començar, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat Oscar Aparicio Pedrosa.

Oscar Aparicio Pedrosa

Bé, gràcies, presidenta; bon dia, president, consellers, consellera Vilagrà, diputats, diputades. Si al darrer Ple vaig acabar acomiadant en Juan Luis i en Rubén, dos companys que marxaven, permeti'm que comenci, doncs, donant la benvinguda a dos companys que venen, la Georgina i l'Ernesto, que de ben segur farem molt bona feina tots plegats. Moltes gràcies.

En tot cas, ja per centrar-me en aquest projecte de llei d'elaboració de disposicions normatives del Govern, tal com ha dit la consellera, fa un pas per regular en una única norma les pautes de com ha de ser l'elaboració de les disposicions normatives per part del Govern i de l'Administració de la Generalitat. Nosaltres creiem que era una llei necessària. Les últimes disposicions tant de l'Estat central com, fins i tot, la

doctrina constitucional fan que en aquests moments hi hagi una dispersió, quan no fins i tot una discrepància normativa i, per tant, calia una regulació en això, res a dir-hi. Així li vam manifestar també al secretari quan ens va presentar aquesta llei.

Però nosaltres..., és veritat que hi ha un parell de qüestions d'aquesta llei que creiem que són..., o no són correctes o, en tot cas, caldria o repensar o reinterpretar. I no els hi sobtarà, perquè ho he fet en aquest faristol en diverses ocasions. Nosaltres sabem que..., i creiem –hi creiem fermament– que el sistema parlamentari..., la tasca del Parlament, hauria de ser doble, per una part, control al govern i, per l'altra part també, legislar.

I a mi em sembla que el Govern de mica en mica està menystenint una miqueta aquestes tasques. I m'explico: en l'aspecte de legislar, creiem que el principal defecte que té aquesta proposta de llei és que no aborda l'aspecte nuclear que hauria de regular i és en quin àmbit material, és a dir, quines normes hauria d'elaborar el Govern. Regulem com s'han de fer els procediments, els principis que vostè ha dit, però no establím res sobre quin és l'objecte de la iniciativa legislativa del Govern i els diferents departaments de la Generalitat.

I, per desgràcia, en aquesta legislatura hem tingut algun exemple d'una certa –deixi'm-ho dir així– doncs, actitud obstructionista per part del Govern quan hi ha hagut proposicions de llei per part del grup parlamentari, doncs, en aquest cas, el que represento. Per tant, creiem fermament que cal que en aquesta norma es defineixi clarament un sistema en què es detalli la iniciativa legislativa del Govern, que s'emmarqui i que sigui per suplir, en tot cas, una inacció parlamentària, però no com em sembla, en aquests moments, que és ara..., que és per substituir aquesta iniciativa parlamentària.

Com li deia, el segon punt que nosaltres també ens preocupa és que sota –diguem-ho així– alguna de les excuses que vostè ha dit, dels principis de claredat, simplificació, el que estem fent és traspasar tota l'activitat o el contingut de la llei al reglament. A la proposta de llei es posa com a fita aquesta norma, la simplificació i fins i tot es diu en el preàmbul i el llegiré perquè crec que és significatiu i diu: «La mateixa llei és un exemple de brevetat, concisió i claredat, propiciant que sigui la normativa de desenvolupament la que incorpori una regulació més detallada de

determinats aspectes.» Simplicitat que, al nostre entendre, no ha de voler dir indefinició o rebaixar a rang de reglament les determinacions que, en molts casos, han de realitzar-se per normes amb rang de llei. Per tant, creiem que és important una determinació d'aquests principis i conceptes que establím a la proposta de llei; una llei simple no ha de ser una llei amb poca qualitat legislativa o que vagi en detriment de la seguretat jurídica o de l'equilibri entre poders del país.

Més enllà d'aquestes dues qüestions, entenem que hi ha altres aspectes a millorar. Com que tinc poc temps, els citaré només o en faré un esment sense desenvolupar quins són, però creiem que no està ben resolt el que vostè ha explicat del tràmit de participació ciutadana regulat a les consultes prèvies, que entenem que no pot ser un únic tràmit de penjar-ho a la web, sinó que de veritat hem de garantir la difusió i la participació ciutadana.

Per altra banda, també no considerem que sigui encertat posar un termini de dos anys per al desenvolupament normatiu o reglamentari en cas que la llei en qüestió no hagi fixat algun altre termini. Entenem que si, a més, s'està dotant, com he dit abans, de major preponderància al reglament, el que no podem fer és fer una llei i establir un termini de dos anys per desenvolupar-la reglamentàriament.

Nosaltres creiem que cal destacar com a criteris positius, és evident que hi ha..., que es fan procediments legislatius més àgils i, per tant, en això res a dir i, per tant, el nostre suport ha estat en aquesta normativa per aquest tema. El tema de la claredat de la norma, com dic nosaltres, també ens hi trobarà, i ho trobem que és un encert, doncs, fer aquelles normes que siguin més comprensibles per al comú, per al ciutadà mitjà.

Per tant, ja l'hi dic, nosaltres veiem aquestes debilitats, que creiem que van en detriment de la iniciativa legislativa del Parlament i de la funció de control del Parlament i tant de bo m'equivoqui. Però com deia el periodista Lyn Nofziger: «Cada vegada estem en un executiu més fort i amb més competències. El problema és que no només són competència les pròpies, sinó també les que s'arroga.» Nosaltres creiem que, com a Parlament, com a poder legislatiu, no podem ni hem d'avaluar cap progressiva substitució d'un poder per l'altre. No oblidéssim pas que la sobirania del poble recau en el Parlament, no en el Govern.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat David Saldoni i de Tena.

David Saldoni i de Tena

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, conselleres, diputats, diputades, avui comença la tramitació del projecte de llei que precisament s'obre sobre l'elaboració de disposicions normatives; una llei que, en aquest cas –com explicaven– pretén actualitzar l'elaboració d'aquestes amb millors garanties de transparència, participació ciutadana i simplificació burocràtica.

La consellera parlava dels objectius que pretén assolir aquesta proposta, objectius que en aquest cas parlen d'unificar, de poder unificar una normativa, i ho veiem amb les derogacions que hi han al darrere, que n'hi han de diverses lleis que afecten justament aquesta nova normativa; de simplificar, en aquest cas sense perdre les garanties i també, per tant, avaluar l'impacte d'aquesta llei.

Nosaltres creiem realment que els objectius d'aquesta proposta són tots, en aquest cas, molt molt necessaris i, per tant, la nostra posició és de no presentar, en aquest cas, l'esmena a la totalitat, com ha sigut evident, i a més a més, hi hauríem estat en contra, perquè creiem justament que el que hem de fer és treballar per modernitzar, agilitzar i apostar per un bon govern, també, de la branca executiva de les institucions.

És el moment realment d'apostar per la modernització. Jo crec que tots plegats estem molt cansats de parlar de les complicacions en la burocràcia a l'hora d'afrontar qualsevol canvi, qualsevol modernització, portar a la pràctica les necessitats que palpem del conjunt de la societat, com fer-les efectives en accions de govern. I moltes vegades ens trobem amb les dificultats, amb la lentitud que ens ha portat, doncs, en molts casos, fins i tot a tractar que una forma ha sigut sempre el decret llei per poder anar, doncs, més ràpid. Hem d'aconseguir que aquesta fórmula realment ens serveixi per poder escurçar terminis, escurçar tràmits en la gestació d'aquests projectes i poder-los entrar en el Parlament amb la màxima diligència possible.

Els objectius són ambiciosos i a la vegada, òbviament, són molt necessaris. Estem parlant d'aquesta simplificació, però mantenint les garanties. I aquí és on moltes vegades ens xoquen determinats interessos. Hi ha la rapidesa, l'obvietat, a vegades, quan parles amb determinats sectors, que voldries fer, doncs, un canvi normatiu. Et dirien: «Això ho hauríem de poder fer en quinze dies. Això ho hauríem de poder fer, doncs, en un mes; hauria de poder estar arreglat, perquè és obvi», no? L'obvietat, a vegades, diguem-ne, ha d'estar sempre complementada per la transparència, per la voluntat de participació, per l'escolta activa de tothom. Però això en cap cas no ha de ser un fre.

I, per tant, celebrem, diguem-ne, que es contemplin també la juxtaposició dels terminis; per tant, que puguem treballar de forma paral·lela diversos terminis en l'elaboració legislativa. I això creiem que és un pas que ens pot portar, com deia la consellera, a avançar aquestes setmanes que realment són molt necessàries quan treballem.

Com deia, la transparència és un repte que vol dir fer-ho, fer-ho bé, però que no sigui un fre o una excusa per aturar determinades tramitacions o determinats procediments. I, per tant, aquí ens hi hem de conjurar tots perquè tothom tingui molt clar quina és la seva responsabilitat, quina és la forma de participar i de poder-ho fer d'una forma, com dèiem, efectiva i real.

Un altre aspecte que no passa per alt i que creiem que és molt interessant és la millora de l'avaluació de l'impacte de la normativa, el que acaba sent l'avaluació del conjunt de les polítiques públiques, una tasca que tenen els governs. I des de Junts..., és fonamental que l'avaluació de les polítiques públiques sigui un dels pilars d'aquesta llei.

Legislar per legislar no sempre és sa. Cal detectar les modificacions, les mancances, els forats. I a partir d'aquí hem d'actuar sempre amb els dos criteris principals que defineixen l'avaluació, que ha de ser l'eficiència i l'eficàcia. I aquí és on hem d'aconseguir treballar tots plegats. I també, en aquesta tramitació, en aquesta manera ràpida que volem d'aplicar la creació de legislació, crec que hi haurà un segon punt en el qual també al Parlament n'hauem de parlar, perquè també, quan determinades normatives entren al Parlament, a vegades cauen en un forat, que es queden a

vegades encallades molt i molt de temps. I tots sabem que hi han mecanismes parlamentaris per aturar determinades reformes legislatives, que creiem que això també ho haurem de poder solucionar i ho haurem de poder afrontar.

Celebrem, doncs, per exemple, que hi ha una part en la qual es tracta que, quan s'acaba la legislatura, si el nou govern, el secretari general –en aquest cas, el departament– ho veu bé, pot continuar la reforma legislativa tal com estava prevista. Són temes que també haurem de poder pensar en aquesta cambra, de veure com això pot afrontar la realitat del que fem com a legisladors d'aquest país.

Per tant, hem de pensar, repensar i fer-ho bé. Hem de cridar tots plegats, crec, al consens també en aquesta norma. I, per això, doncs, la predisposició de Junts per Catalunya a l'hora de poder-ho treballar, de poder-ho millorar, de fer les esmenes necessàries perquè aquest consens sigui una realitat que ens ajudi a tots plegats a fer-ho i a fer-ho millor

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Bien; gracias, presidenta. Señoras consejeras... En el actual modelo de organización territorial del Estado, en el que se reconoce potestad legislativa a los parlamentos autonómicos, normas como esta, impulsadas por el Gobierno regional, a nosotros nos parece que apuntan en la dirección correcta.

La reforma que se introduce a partir de este proyecto de ley pretende simplificar los procedimientos normativos, unifica la regulación en esta materia, actualmente dispersa en varias normas, otorga *más* participación a la ciudadanía por medio de la figura de la consulta previa, aunque su regulación es bastante inespecífica, lo que puede convertirla en una modificación de cara a la galería, pero sin efecto real. Se amplían los trámites de audiencia pública en los procedimientos normativos, se establece la obligación legal de desplegar reglamentariamente las leyes en el plazo de un año, en el caso de que las disposiciones normativas no incorporen un plazo

concreto para hacerlo, lo cual supone una mejora evidente –hay que pensar que en Cataluña hay leyes que llevan sin desplegarse una década. Y se señala otra cosa muy interesante, que el proyecto de ley de acompañamiento de los presupuestos de la Generalitat, al tener naturaleza instrumental, solo podrá contener disposiciones de carácter económico, financiero y tributario, es decir que tengan conexión directa con el proyecto de ley de presupuestos o que afecten de manera directa a los ingresos y gastos del ejercicio presupuestario.

Y esto lo digo porque es significativo. Todos los partidos que han gobernado, de un signo o de otro, a nivel nacional o a nivel autonómico, han utilizado la ley de acompañamiento para modificar todo tipo de leyes, sin vinculación ninguna con la materia. Así, a nivel, por ejemplo, nacional, cuestiones referentes a televisiones privadas, tasas judiciales, sector eléctrico, plan hidrológico nacional, ley de tráfico, leyes procesales, el código de comercio, la ley general de sanidad, entre otras muchas, han sido modificadas por leyes de acompañamiento. Vamos, un despropósito desde el punto de vista de lo que es un sistema normativo coherente.

Dicho esto, hemos de indicar que la disparidad legislativa y la hipertrofia normativa que generan las comunidades autónomas, con diecisiete sistemas normativos distintos, es absurda e insostenible. El estado autonómico es caro e ineficaz. La descentralización política desarrollada por el estado autonómico, lejos de acercar las administraciones a los ciudadanos, ha creado nuevos centralismos que han usado su capacidad para legislar siempre en beneficio de las élites autonómicas y en perjuicio de los españoles.

Las comunidades autónomas han permitido la consolidación de un modelo injusto, que lastra la igualdad, la prosperidad y el bienestar de los españoles y que, lejos de acercar las administraciones a los ciudadanos, lo que han hecho es levantar barreras artificiales entre españoles, desarrollar diecisiete sistemas normativos distintos, con millones de páginas de legislación, muchas veces contradictorias entre sí, y también imponer un caos administrativo contrario a la solidaridad nacional entre personas y territorios.

Por eso, VOX ha defendido siempre la necesidad de un estado unitario, administrativamente descentralizado, que sea capaz de promover la igualdad y la

solidaridad entre todos los españoles, independientemente del lugar en el que residan y que, mientras eso no se logre, no se logre ese objetivo, se proceda a la devolución inmediata de las competencias en educación, sanidad, seguridad y justicia. Porque la justicia –y es una pena que no esté la *consellera* Ubasart– es el mejor ejemplo de la ineficacia y la perversidad del estado autonómico.

Fíjense, las comunidades autónomas, en vez de ponerse de acuerdo para implementar y financiar un solo sistema informático común a todas ellas, que permitiera la digitalización y modernización de la Administración de justicia en toda España, con un superprograma de gestión procesal, a lo que se han dedicado cada una de ellas es a desarrollar su propio sistema informático, incompatible con el de las demás regiones. Es el más claro ejemplo de ineficacia y sobrecoste del sistema autonómico. Hemos gastado diez veces más dinero para conseguir no un sistema diez veces mejor, sino un sistema diez veces peor. Miren, en Andalucía, Adriano; en Canarias, Atlante; en Valencia, Cicerone; en Galicia, Minerva; en Madrid, Libra; en el País Vasco, Justizia.eus; en Cataluña, Temis 2 y E-justicia.cat; en Navarra, Avantius; en Cantabria, Vereda, y en el resto de las comunidades autónomas, Minerva. Repitémoslo: hemos gastado diez veces más el dinero necesario para conseguir no un sistema diez veces mejor, un sistema absolutamente ineficaz y disfuncional. Hemos pagado diez veces lo que se podría haber pagado una sola vez. Y no solo eso, no hemos obtenido lo que necesitábamos, sino que ahora encima necesitamos organismos de coordinación y armonización, es decir, más sueldos y más cargos para intentar que todos esos temas informáticos judiciales sean homologables entre sí. Vamos, un despropósito.

En definitiva, con este proyecto de ley se da un pequeño paso en materia de simplificación normativa, y lo aplaudimos, pero, desde luego, seguimos cargando a las espaldas con la gran losa de un estado autonómico ineficaz y caro.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Maria Dolors Sabater i Puig.

Maria Dolors Sabater i Puig

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputats, diputades, consellera. Nosaltres no hem presentat esmena a la totalitat i valorem positivament pel traç gruixut l'exercici normatiu que s'ha fet amb aquesta llei, en tant que aconseguix realment reduir el temps i la burocràcia per tal d'elaborar disposicions normatives sense retallar la participació i, per tant, aquesta resposta a necessitats socials, a necessitats de la població es dota d'una eina útil. Però sí que volem fer algunes alertes i consideracions al respecte, més enllà de dir també, i crec que ho ha dit també un altre diputat, que aquest escurçar tràmits per fer la vida més fàcil que deia la consellera tant de bo el poguéssim allargar a molts més àmbits, perquè crec que en aquesta cambra parlamentària no hi ha ponència de llei en la que, quan escoltem els compareixents, no sigui l'excessiva burocratització de la vida el que es posa contínuament en alerta.

Algunes consideracions. Nosaltres, en aquest projecte de llei d'elaboració de disposicions normatives, ens fixem, volem donar importància a aquesta clarificació dels tràmits normatius com a exercici de transparència amb la ciutadania, el dels procediments de consulta pública i de foment de la participació ciutadana en aquesta elaboració de textos normatius, i també la necessitat de recollir les reivindicacions i els sentirs de la societat organitzada i mobilitzada a l'hora d'entomar l'elaboració normativa, més enllà de les aportacions rebudes pels canals formals establerts. De fet, el projecte de llei preveu, tant amb relació a la consulta prèvia com amb relació al tràmit d'audiència, la possible excepció d'aquestes fases de procediment quan concorrin raons greus d'interès públic que ho justifiquin.

Nosaltres ens preguntem qui i en base a què establirà quines són aquestes raons greus. En aquest sentit, l'Oficina Antifrau de Catalunya, a través de les seves aportacions al present projecte de llei, recomanava definir de la manera més acurada possible les disposicions no subjectes a aquest tràmit i les raons greus d'interès públic que poden fomentar prescindir-ne. I la concreció d'aquest concepte jurídic indeterminat que no ha quedat resolt és també, des del nostre punt de vista, un element important en el camí cap a la màxima transparència i cap a preservar els espais de participació de la ciutadania en l'elaboració de les normes. En la mateixa línia, amb relació al tràmit d'audiència, també l'Oficina Antifrau aconsellava concretar

l'obligació de motivar per què es dona audiència a unes persones o entitats i no a unes altres. I, en aquest sentit, i més enllà de l'àmbit concret en què es desplega aquest projecte de llei, cal que les audiències en aquest tipus de procediment vagin de la mà de la sensibilitat necessària per part del Govern i de tots els grups parlamentaris per recollir el sentir de la societat organitzada i mobilitzada, que sovint opta per altres vies per fer arribar la seva opinió sobre diverses matèries. Malgrat formalitzar aquests altres canals –en realitat no és matèria d'aquesta llei, o sigui, no s'ocupa aquesta llei d'aquesta formalització–, és evident que de manera massa habitual s'obvien formes més que legítimes de fer arribar punts de vista que haurien de ser recollits en les normes que pretenen donar resposta a situacions que afecten el conjunt de la població. I nosaltres volíem aprofitar que avui hi havia aquest debat per denunciar aquest fet en un context com l'actual. És a dir, hem de trobar la manera de que s'obrin els canals de participació més enllà dels que estrictament s'usen, els que estan actualment reglamentats.

I encara més enllà, les consultes prèvies i les audiències no poden ser purs tràmits per complir l'expedient, sinó que han d'esdevenir elements troncats dels processos d'elaboració de normes que pretenguin recollir veritablement el que la ciutadania, les entitats, les associacions i d'altres espais populars traslladen. I aquesta ens sembla una part troncal –i se m'acaba ja el temps– i només volia acabar dient que justament en l'àmbit de la seva conselleria tenim dues iniciatives legislatives populars (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) que van entrar en aquest Parlament ja fa molts anys que no s'han desenvolupat i que també hauríem de posar en la mateixa línia d'accelerar processos legislatius...

La presidenta

Gràcies, diputada.

Maria Dolors Sabater i Puig

...perquè això s'arreglés.

Moltes gràcies.

La presidenta

Passo la paraula ara, per part del Grup Parlamentari d'en Comú Podem, al senyor Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé, gràcies. Bon dia. És cert que els procediments existents tenen una relació encara dispersa i en determinats casos no han incorporat qüestions relacionades amb la tramitació digital i també que necessitem simplificar els procediments per guanyar en eficiència. Crec que és cert i per això valorem positivament que es presenti aquest projecte de llei, però entenem que per abordar aquestes qüestions cal fer-ho amb una regulació detallada que no ens faci perdre drets de control i participació pública, ni menystenir o devaluar les funcions del legislatiu.

Estableix aquest projecte de llei, entre altres coses, les exempcions a la consulta prèvia. I ho fa amb un redactat que no entra en contradicció amb el que tenim regulat fins ara, aquest caràcter extraordinari i la urgència com a requisits imprescindibles que ho poden justificar. I, en tot cas, també sabem que, quan es fa via decret llei, sempre queda com a salvaguarda el control posterior del propi Parlament, que ha de garantir-ne el fet causant de l'excepció.

Però, en qualsevol cas, el que volem és alertar sobre aquestes tramitacions d'urgència, ja que sabem que moltes vegades esdevenen una certa via de normalitat, apel·lant l'article que deixa oberta l'excepcionalitat per part del Govern. Potser s'hauria d'especificar, molt clarament o més clarament, quins són aquells supòsits en els quals es pot obviar la tramitació ordinària per tal d'evitar aquest ús indiscriminat que massa vegades es fa. Creiem que cal delimitar clarament quines normes han de ser objecte també d'avaluació d'impacte *ex ante* i disposar dels recursos necessaris per part de l'Administració per tal d'efectuar aquesta tasca d'avaluació prèvia.

Perquè estem massa acostumats a que determinades regles poden quedar sense efectivitat pràctica, atesa la impossibilitat de donar-hi compliment per la manca material o personal de recursos que ho facin possible. Està bé que regulem l'avaluació de l'impacte, però necessitem els recursos que ho facin possible. Si no, podem regular-ho, però no servirà de res. També necessitem reduir el nombre de normes disperses que dificulten la certesa o generen inestabilitat en l'ordenament, generant així inseguretats jurídiques al ciutadà. Per això creiem que es fa necessària també una

avaluació retrospectiva de la legislació existent que permeti detectar i superar aquesta realitat.

Sens dubte, cal també disposar d'una avaluació *ex post* de tota nova norma aprovada per conèixer el seu grau d'adequació als objectius i necessitats declarades. Sigui via ordinària o especial, cal –entenem– garantir una participació efectiva de la societat civil i per això és imprescindible que s'estableixi clarament la necessitat de consulta amb les organitzacions, entitats, grups d'interès, etcètera, dels sectors als que pot afectar la norma a elaborar, de tal forma que les seves opinions i contribucions puguin ser escoltades i tingudes en compte.

I cal fer, sense que sigui requerida, la identificació personal dels qui, des de la societat civil organitzada i sense ànim de lucre, aportin exigències i recomanacions per a les institucions i les polítiques públiques. S'han de poder registrar també grups informals sense que hagin d'exposar les seves dades personals –nom, cognom, adreça...– quan no tinguin una seu específica. Creiem que és important fer-ho d'aquesta manera perquè, si no, a vegades també limitem que es puguin fer aquestes aportacions.

Pel que fa als terminis per fer al·legacions, aquests entenem que han de ser raonables i proporcionals a la disposició objecte d'informació pública i que el mes d'agost no es pot considerar mes hàbil pel que fa al còmput de terminis. I caldria establir també un sistema d'alertes a les entitats registrades. Entenem també que, en cap cas, la participació efectiva no pot ser un tràmit potestatiu, sinó que ha de ser un tràmit obligatori en el procediment legislatiu. I aquestes aportacions, opinions, han de quedar reflectides en l'avantprojecte de llei en qüestió.

Pel que fa al tràmit d'audiència pública, aquest ha de ser un tràmit obligatori i, per tant, caldria definir, de la manera més acurada possible, les disposicions no subjectes a aquest tràmit i les raons greus d'interès públic que poden fonamentar prescindir-ne. De la mateixa manera, és aconsellable concretar l'obligació de motivar per què es dona audiència a unes persones o entitats i no a unes altres.

I, per últim, considerem també que cal adoptar les mesures necessàries perquè la normativa que ha de regular el procediment d'elaboració, normes reglamentàries i avantprojectes incorpori en la seva tramitació les recomanacions efectuades pel Comitè dels Drets dels Infants de Ginebra i per això ha d'incorporar la valoració

d'interès superior de l'infant –individualment o com a col·lectiu– i l'avaluació (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) de l'impacte de la norma en els drets dels infants. Hem d'incorporar, per tant, la participació d'infants i adolescents en el procediment.

La presidenta

Gràcies, diputat. Se li ha acabat el temps.

Joan Carles Gallego i Herrera

Per tant, aquestes són les qüestions que, en el tràmit de llei, podem, intentarem, millorar.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Passo ara la paraula al Grup Parlamentari de Ciutadans, al senyor Carlos Carrizosa Torres.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, presidenta. *Consejeras*, diputados, diputadas. Examinamos hoy el proyecto de ley de elaboración de disposiciones normativas, y este se justifica –y nosotros coincidimos– por la dispersión que existe en la regulación de este tipo de normas para la elaboración de otras disposiciones, y así llega a derogar incluso la Ley 26 de 2010, sobre procedimiento de elaboración de las disposiciones reglamentarias en el ámbito competencial de la Administración de la Generalitat, y modifica grandemente y amplía lo dispuesto en la Ley 13 de 2008, de la Presidencia de la Generalitat y del Govern.

La intención –yo creo que en esta línea realmente va el articulado– es adecuar la normativa sobre transparencia, simplificar el procedimiento y adecuarlo a la tramitación electrónica y digital. Por lo tanto, la actualización, y bienvenida sea. Esa voluntad de simplificación, ese querer haber hecho..., en este proyecto se ha intentado que sea un proyecto de ley breve, conciso y claro. Intenta también mejorar la participación de la ciudadanía. Es verdad que, a fuerza de concisión, es a veces un poco inespecífica y que quizás precisaría mayor concreción en alguno de sus aspectos. Se regula la participación ciudadana, la regulación de la consulta previa, la

programación periódica de iniciativas normativas, dando algo de orden a la elaboración de las disposiciones. También se prevé una evaluación del impacto normativo, sobre todo en los colectivos más vulnerables.

Y echamos en falta quizá algunos aspectos, un poco más de concreción, en la cuestión de la regulación de los *lobbies* que pueden actuar para influir en la elaboración de las normas –así se ha llevado a cabo un cuidadoso examen en el Parlamento de Cataluña de la intervención de los *lobbies* en el proceso legislativo–; aquí quizás podría haber mayor concreción. También mayor concreción en la cuestión de los mecanismos de control en materia sensibles en relación con la prevención de la corrupción y la aparición de conductas fraudulentas. Por ejemplo, todas aquellas leyes, aquellas disposiciones que inciden en los ámbitos de la contratación pública, de los conflictos de interés y las incompatibilidades, del acceso a la función pública.

En fin, toda esta actualización nos parece encomiable, pero hay que tener en cuenta lo siguiente. Primero, que hay que tener interés en cumplir las propias normas. Segundo, que hay que dejar atrás ciertas corruptelas, que yo creo que esta ley, por muy bonita que sea..., pues va a continuar en Cataluña ocurriendo lo que viene ocurriendo, que es que, por ejemplo, se abusa por parte del Gobierno de en vez de presentar con todo su expediente un proyecto de ley, frecuentemente se han estado presentando proposiciones de ley por los grupos que dan apoyo al Gobierno. Y así, en la legislatura XI se han presentado dieciocho proposiciones de ley, en la XII, trece, y en la XIII, diez proposiciones de ley para orillar el camino más arduo y más garantista de los proyectos de ley.

Y lo mismo en cuanto a los decretos ley. Se han presentado en la XI legislatura veintiséis leyes y doce decretos ley, en la XII, treinta y dos leyes, ochenta decretos ley, y en la XIII, doce leyes y cuarenta y seis decretos ley.

Por lo tanto, existe esta forma poco respetuosa con la propia elaboración del procedimiento legislativo y con las atribuciones del Parlamento, y luego hay otro gran defecto que se sigue cometiendo, por muy bonitas que sean las leyes que hacemos aquí, que es que no se respeta, a sabiendas, en este Parlamento y por parte del Gobierno de la Generalitat el marco constitucional y normativo. Y así ha sido en las leyes de vivienda, la ley de VTC, en las leyes y decretos para erradicar el castellano

contra las sentencias del Tribunal Constitucional, Tribunal Supremo y Tribunal Superior de Justicia de Cataluña.

Y, por lo tanto, habría que concluir que lo primero que hay que hacer es legislar sin sectarismo y por el bien común. Lo segundo, respetar las normas del juego, que son las normas de la democracia, y si toda la modernización y buenas intenciones que introducimos en los textos legislativos las cumplieran ustedes, tendríamos un país verdaderamente de primera.

Por esto, esta proposición de ley, aunque mejorable, no merecía enmienda a la totalidad. Y lo que creemos que sí que merece una enmienda a la totalidad es esta forma de gobernar, que ignora, precisamente, los procedimientos garantistas de elaboración de las leyes.

La presidenta

I ara, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el senyor Jordi Orobitg i Solé.

Jordi Orobitg i Solé

Moltes gràcies. Gràcies, presidenta. Conselleres, diputades, diputats, permetin-me que saludi el secretari del Govern, que ens acompanya avui, així com altres membres, en aquest cas, dels diferents departaments que han treballat en l'elaboració d'aquesta norma.

Una norma que, tret d'alguna reticència que algun dels portaveus ha expressat, no han estat els majoritaris, es limita a abordar la iniciativa legislativa del Govern, que, de fet, preveu l'Estatut d'autonomia. I, per tant, no veiem que això entri en col·lisió amb el dret d'aquest Parlament a promoure quantes iniciatives legislatives li semblin més adients.

I aquesta iniciativa legislativa ho és amb relació, doncs, a un àmbit molt delicat, molt sensible, com és aquell..., doncs, precisament, d'aquells instruments legislatius que han de servir per regular, en definitiva, per gestionar la vida quotidiana de tots els nostres ciutadans, i que ho han de fer de la millor manera, responent de forma àgil i de la millor manera, doncs, a les necessitats ciutadanes, cada vegada més canviants, cada vegada més dinàmiques, com bé ha expressat la consellera, però que ahora

han de ponderar també un principi elemental bàsic en qualsevol ordenament jurídic, com és el de la seguretat jurídica, que és quelcom fonamental.

Els ciutadans han de saber a què atènyer-se en les seves relacions amb les administracions públiques. Per tant, els àmbits que s'aborden, el de la simplificació, el de la planificació, el de la participació, el de la transparència, la reducció de terminis i l'harmonització, creiem que delimiten, acoten el terreny de joc d'aquesta iniciativa, dels canvis que pretenen introduir.

I, per nosaltres, gaudeixen..., en aquest cas, aquesta iniciativa gaudeix d'un plus de «lloabilitat» –si és que existeix aquest adjectiu–, doncs, pel treball previ que s'ha fet per part del Govern de parlar amb els grups parlamentaris, d'explicar-los quin era l'objectiu, quina era la voluntat, i que, per tant, s'hagin pogut salvar aquestes lògiques reticències, que, lògicament, doncs, una cambra legislativa, que és aquella que ostenta, no?, la sobirania popular i vol promoure amb el major abast possible, doncs, tots els instruments legislatius que regula la via ordinària..., doncs té aquestes, lògicament, reticències a totes aquelles iniciatives que promou el Govern.

Per nosaltres, ens sembla remarcable, com he dit abans, un aspecte fonamental que és el de reducció de terminis. Jo crec que ningú els ha explicat, però jo crec que són molt importants. Estem parlant que un projecte de llei, el tràmit d'un projecte de llei, passa de vint-i-nou setmanes a catorze. És a dir, reduïm al cinquanta per cent els terminis. I pel que respecta als decrets, estem parlant de trenta-set a dotze setmanes. Per tant, estem reduint, doncs, dos terços aquesta tramitació.

Tot això sense obviar la participació, per la via de la consulta pública prèvia; la transparència, per la publicació íntegra dels expedients en tràmit al Portal Jurídic de la Generalitat de Catalunya, i amb elements de control que, des del nostre punt de vista, són importants, perquè el Govern mateix, amb aquesta iniciativa legislativa, encotilla la possibilitat d'utilitzar mecanismes extraordinaris, que són aquells que la majoria de les vegades, lògicament, desperten la preocupació dels grups parlamentaris.

Per tant, per nosaltres, és fonamental, és nuclear des del punt de vista de la bondat i la voluntat de transparència d'aquest Govern, doncs el fet que els decrets lleis hagin de comptar amb aquest informe del Gabinet Jurídic justificatiu, no només de la

necessitat extraordinària i urgent, sinó també de la pròpia congruència del text amb aquesta necessitat extraordinària i urgent.

També acotar procediments ordinaris simplificats amb una reducció també dels terminis, doncs, per a aquells supòsits que aquesta obligació legal esdevé d'una altra normativa superior o prevalent. En aquest cas, estem parlant de transposicions de directives comunitàries o propis terminis que marca, en aquest cas, la legislació de l'Estat.

També resulta per nosaltres lloable, doncs, el fet d'emmarcar que la llei de mesures, la llei d'acompanyament als pressupostos, el text que es promogui, en aquest cas, ha de tenir vinculació efectiva amb els pressupostos, amb les seves partides d'ingressos i despeses. I, per tant, intentar –esperem que ens en sortim–, doncs, evitar les temptacions dels grups parlamentaris d'incloure tota mena d'esmenes de campanar –si se'm permet aquesta expressió– amb relació a la llei de mesures. I també, doncs, lògicament, una clàusula d'harmonització, perquè aquesta dispersió normativa de les regulacions de les iniciatives legislatives per part del Govern, doncs, estiguin integrades en una única norma que sigui comprensible, i que, per tant, tots sapiguem a què atènim-nos.

Respecte als *lobbies*, hi ha hagut una referència als *lobbies* per part d'uns portaveus, dir-li que tenim coneixement, des del nostre grup parlamentari, que hi ha una iniciativa pròpia, en aquest cas en relació a aquest assumpte, per part del Govern per regular-los, i que, per tant, aquesta condició estaria més que salvada.

I pel que fa a la iniciativa i la tramitació en aquest Parlament d'aquesta iniciativa del Govern, esperem que responguem a la seva voluntat d'agilitat i que no torni en aquest Parlament.

Moltes gràcies.

La presidenta

Acabat el debat i atès que no hi han esmenes a la totalitat, aquesta iniciativa legislativa pot continuar la seva tramitació.

Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la proposició de llei de modificació de la Llei de l'Estat 10/1995, del

23 de novembre, del Codi penal, per a incorporar el crim d'ecocidi al Tribunal Penal Internacional (debat de totalitat)

270-00003/13

Passem ara al quart punt de l'ordre del dia, que és el debat de totalitat de la proposta per presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la proposició de llei de modificació de la Llei de l'Estat 10/1995, del 23 de novembre, del Codi penal, per incorporar el crim d'ecocidi al Tribunal Penal Internacional.

D'acord amb l'article 176 del Reglament, intervindrà, en primer lloc, el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar per presentar aquesta iniciativa legislativa. A continuació, intervindrà la resta de grups parlamentaris per expressar el seu posicionament. El temps d'intervenció serà de set minuts per a tots els grups parlamentaris, tal com va acordar la darrera Junta de Portaveus.

Té la paraula, doncs, per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, el senyor Dani Cornellà Detrell... *(Remor de veus i pausa llarga.)*

Dos minuts, si de cas, que anem bé d'hora i estaven a punt d'entrar les entitats i ara sembla que ja estan pujant. Vol dir que en mig minut tornem a iniciar..., veig que ara ja entren. Per això el diputat començarà un cop siguin a dins la sala. *(Remor de veus.)*

Dani Cornellà Detrell

Bon dia a tothom. Consellers, conselleres, diputats i diputades, primer de tot, donar la benvinguda a les entitats impulsores que avui ens acompanyen aquí i a les més de setanta entitats que han signat el manifest «Prou ecocidis! Aturem la impunitat corporativa, protegem la justícia climàtica i ambiental». Gràcies per la paciència, perquè ens trobem avui aquí al cap de més d'un any de registrar aquesta proposta, i finalment es debatrà avui en aquest Ple.

També gràcies a la campanya internacional «Stop ecocidi» per la feina feta a d'altres països i l'acompanyament que ens ha fet en aquest procés per arribar avui aquí. I també, de manera molt especial, gràcies a en Joan Buades, que el tenim aquí present, que avui ens acompanya, que va ser l'impulsor d'aquesta iniciativa. Moltes gràcies, Joan.

Avui aquí al Parlament de Catalunya, portem aquesta proposta perquè arribi al Congrés de l'Estat espanyol, perquè arribi una veu clara que defensi aquesta proposició de llei de modificació de la Llei 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal, per incorporar-hi el crim d'ecocidi i donar suport a incorporar-lo al Tribunal Penal Internacional; una proposta que assenyala responsabilitats penals directes als responsables públics o privats del crim d'ecocidi.

El terme «ecocidi» captura la totalitat de les amenaces a la sostenibilitat de la vida en el planeta, el canvi climàtic, la destrucció dels ecosistemes, l'extermini d'espècies, la contaminació de l'aire, la terra i l'aigua.

És impossible evitar l'ecocidi deixant que les corporacions mantinguin el control dels processos industrials que estan arruïnant el nostre món. Això ho escriu David Whyte en el seu llibre *Ecocidio*, un dels referents acadèmics internacionals en l'estudi de l'ecocidi i a qui també volem agrair tota l'ajuda que ens ha donat per tirar endavant aquesta proposta.

Vivim una crisi climàtica i ecològica sense precedents, provocada per l'activitat humana, especialment a partir de la revolució industrial, i accelerada en les darreres cinc dècades de màxima expansió del neoliberalisme i la globalització.

Tots els governs i empreses són plenament conscients de la situació límit on estan portant el planeta, posant en risc el nostre futur i el de tots els éssers vius, destruint tots els ecosistemes que sostenen la vida al planeta.

A Catalunya, als Països Catalans, no estem exempts d'empreses que destrueixen impunement els ecosistemes només pels seus beneficis, i tampoc estem exempts de casos evidents d'ecocidis: la planta Castor de Florentino, l'abocador de Vacamorta, el runam salí de Sallent, la contaminació de rius, de l'aire, del sòl, entre d'altres.

A l'Estat espanyol estan assecant el parc de Doñana, la crisi del mar Menor o el cas del Prestige, però també infinitats d'ecocidis al sud global, com el cas de Repsol, on va vessar milers de barrils de cru a les costes del Perú ara fa més d'un any.

Per cert, podreu trobar l'Atlas de Justícia Ambiental, que recull nous casos de danys socioambientals o d'ecocidis diversos arreu del món –una especial abraçada a Joan Martínez Alier, un dels impulsors d'aquest important projecte.

Avui aquí podem iniciar el camí per ampliar la democràcia i la justícia ambiental i climàtica, protegint la vida i atorgant-li els drets que es mereix. Podem acabar amb la impunitat d'empreses i directrius que fins ara han defugit de totes les seves responsabilitats i també els responsables públics que validen i impulsen projectes contraris al clima o a la biodiversitat, al nord i al sud global.

Adoptar l'ecocidi com a crim internacional és reconèixer que danyar greument el medi ambient és un delictes flagrant contra totes nosaltres, i que és danyar el futur de les properes generacions.

Aquí cal recordar que a les Illes la gent del GOB van impulsar i aconseguir aprovar una ILP de llei de benestar per a les generacions presents i futures de les Illes Balears, popularment coneguda com «avui per demà», amb l'objectiu de garantir la sostenibilitat de la vida i el benestar de les futures generacions davant els reptes ecològics, climàtics i socials als que haurem de fer front; una llei molt engrescadora que tant de bo també es porti a debat en aquest Parlament de Catalunya un cop s'aprovi la proposta d'avui.

Cal garantir la seguretat de la nostra generació, però sobretot de les futures. És responsabilitat d'aquest Parlament preservar els espais naturals i serveis ecosistèmics que sustenten les nostres vides. És responsabilitat nostra legislar perquè la petjada ecològica del sistema econòmic no comporti cap més destrucció o greus danys irreparables. El fet que el Parlament de Catalunya tiri endavant aquesta ponència de llei i s'acabi aprovant farà possible que per primera vegada el Congrés de l'Estat espanyol hagi de votar a favor o en contra de modificar el Codi penal per incorporar aquest delictes –fins ara només s'havien debatut propostes no de llei en comissions–; si l'aproven, la proposta del Parlament de Catalunya suposarà posar la vida al centre i, si no l'aproven, tothom tindrà clar que Catalunya som pioners en la defensa del territori i de la justícia ambiental i climàtica, que som un país on prioritzem protegir la vida al planeta posant-nos al costat de l'avantguarda ecologista.

Per acabar, una salutació i una forta abraçada a totes les entitats i plataformes que lluiten per la justícia climàtica, social i ambiental dels Països Catalans i d'arreu. Sou les imprescindibles per garantir la protecció de la terra i la vida. Prou ecocidis.

La presidenta

Moltes gràcies. I ara, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, per posicionar-se, té la paraula la senyora Silvia Paneque Sureda.

Silvia Paneque Sureda

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, consellera, deixin-me també donar la benvinguda i agraïment per totes les informacions que en el seu moment ara ja fa – ho ha dit el diputat Cornellà– més d'un any ens varen fer arribar les diferents entitats ecologistes i la plataforma Stop Ecocidio. Benvinguts a aquest debat, efectivament més tard del que haguéssim volgut, però en tot cas avui podem fer-lo.

I, efectivament, tal com algunes de les seves informacions ens indiquen, Polly Higgins, advocada i activista ambiental sueca, va demanar ja fa més d'una dècada – concretament l'any 2010– que l'ecocidi fos incorporat com a delicte internacional. Va ser llavors quan va presentar una proposta com a esmena de l'Estatut de Roma, el tractat fundacional del Tribunal Penal Internacional, amb l'objectiu de reconèixer l'ecocidi com el cinquè crim internacional, juntament amb el genocidi, els crims contra la humanitat, els crims de guerra i el delicte d'agressió.

Aquesta proposta que avui ens presenten ja en fa esment –així que no insistiré en aquesta qüestió– d'altres iniciatives de tribunals d'altres països, d'informes i de ciutadans de diversos estats que han insistit aquests últims anys en aquesta mateixa direcció. L'ús excessiu de pesticides i químics, la mineria destructiva, els vessaments de petroli o la desforestació massiva són causes de diferents ecocidis.

A més a més, l'ecocidi ha adquirit un paper protagonista aquests últims anys, perquè també està causat per la contaminació de l'aire i de l'aigua i pel canvi climàtic causat per les persones.

En primer lloc, vull subratllar que al grup que represento, el Grup Socialistes i Units per Avançar, és especialment important incorporar el crim de l'ecocidi al Tribunal Penal Internacional, i fer-ho per mitjà del procés adequat per tenir èxit, que és amb lleialtat a les altres institucions estatals i europees, perquè ara més que mai adquireix un protagonisme –com els deia– principal, inusitat, a causa del canvi climàtic que patim, cada vegada més evident i que ens colpeja amb especial crueta.

Els dies que hem passat de sequera, que hem patit i continuem patint, són un exemple últim d'això que els estic dient. De fet, avui tenim dues notícies. Una, el malaurat rècord de temperatures al Mediterrani. Un article titulat «El Mediterrani bull» i l'actualització dels pantans de les conques internes, que es tornen a situar més a prop del vint-i-vuit que del vint-i-nou per cent, ens recorden que aquests no són fets esporàdics ni conjunturals, sinó que han vingut acompanyats del canvi climàtic.

Incorporar el crim d'ecocidi al Tribunal Penal Internacional, per tant, ara és més important que mai, perquè el planeta està patint grans destruccions ecològiques a causa també –com els deia– del canvi climàtic. D'aquesta descripció dels fets se'n desprèn que les persones haurem de ser cada vegada més prudents, que haurem d'utilitzar cada vegada més la tecnologia, haurem d'afinar en els nostres objectius de producció perquè el medi és més fràgil a causa d'aquest canvi climàtic. I, per tant, avui és necessari ser més curós que mai i tenir la màxima diligència en els nostres comportaments, en especial els econòmics, i també, per descomptat, els polítics.

Aquestes últimes dècades, d'altra banda, hi ha hagut una col·laboració cada vegada més gran de baix a dalt. O, dit d'una altra manera, des del món municipal, les administracions superiors, el Parlament, el Congrés espanyol, les institucions europees i fins i tot les internacionals. Alguns dels problemes que tenim ho exigia. La guerra, per exemple, a les fronteres d'Europa, exigeix que el Vell Continent tingui un paper clau en la geopolítica mundial. I amenaces com el canvi climàtic fan més evident que la col·laboració és absolutament clau. El problema no és de Catalunya, ni d'Espanya, ni dels Estats Units, ni de França, ni d'Austràlia. El problema és de les persones. El problema no és nacional, és un problema internacional, i la gradació de sobirania és absoluta en el món actual. Ajuntaments, consells comarcals, diputacions, Parlament, Congrés espanyol, organismes europeus, institucions internacionals com el Tribunal Penal Internacional sorgit de l'Estatut de Roma.

Aquesta col·laboració de baix a dalt és clau per tenir èxit en causes com aquesta, que no es poden resoldre amb disputes nacionalistes, sinó únicament amb abraçada fraternal entre humans de tot el món, amb cultures, llengües, valors molt diferents, però humans, en definitiva.

La pandèmia, per exemple, ja ens va atacar com a humans i hauria estat estúpid combatre-la de manera parcial, com a nació o com un estat. El canvi climàtic opera de la mateixa manera. Mirin, un gironí, Eudald Carbonell, ha escrit que aquests problemes globals exigeixen una resposta global. «El poder de la humanitat» –va dir– «està en la capacitat crítica i la socialització de la tecnologia, un pensament tecnològic i humanista amb fonament il·lustrat o racional.» Jo hi estic d'acord. Es desprèn de molts textos que van en la mateixa línia que també s'exigeix la fraternitat entre els éssers humans, actuar de manera cooperativa, i no els uns contra els altres.

Hem llegit aquesta proposta, que va precisament en aquesta línia, i per tant, nosaltres –tot i que no hi hagi votació, senyor Cornellà– hi donem suport, ja que demana precisament aquesta col·laboració de totes les institucions, perquè el crim d'ecocidi formi part dels crims que combat el Tribunal Penal Internacional.

Hi donarem suport, per tant, per les dues raons que he intentat explicar-los en aquesta intervenció. La primera, perquè és més important que mai que aquest crim contra la humanitat antic i que ha causat molt dolor, ho sigui ara en el Tribunal Penal Internacional, quan la crisi climàtica ens posarà a tots encara en una situació més difícil en els propers anys. I la segona, i també important, perquè es vegi que hi ha institucions i administracions globals encarregades de defensar els valors que compartim els éssers humans. Entenc que, a més, empenyen a tenir un dia una democràcia internacional. Per tot això, el nostre grup parlamentari hi donarà suport.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. I ara, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Gràcies, presidenta. Conselleres, gràcies a les entitats per ser-hi. Diputades, diputats, avui debatem una proposta de proposició de llei presentada per la CUP per tal d'incloure el delictes d'ecocidi al Codi penal espanyol i també el Tribunal Penal Internacional de la Haia a través de modificar el seu estatut fundacional, que és l'Estatut de Roma. D'aquesta manera, l'ecocidi passaria a ser el cinquè delictes

contemplat juntament amb els de genocidi, guerra, agressió i lesa humanitat, i té tot el sentit que així sigui, perquè acaba provocant la pèrdua de milers de vides humanes.

Però què és l'ecocidi? Si anem a la seva arrel etimològica, veurem que vol dir «matar la casa», «matar l'hàbitat», i és un terme que s'utilitza ja des dels anys setanta. No estem parlant de delictes ambientals puntuals, sinó de gran escala, sovint transnacionals, i per tant, no tenen un marc legal que permeti combatre'ls. Han de ser forçosament globals, vol dir que els hem de perseguir, que no sigui possible que es traslladin a altres llocs del planeta on no hi hagi una regulació ambiental adequada. I des d'un punt de vista moral, l'autor ha de saber, o ha de ser possible que sàpiga que hi ha una gran probabilitat de que causin un dany irreparable en el planeta.

L'organització civil que ho lidera, que és Stop Ecocide, va aconseguir consensuar una definició jurídicament viable i potent, que és la següent: «Ecocidi és tot acte il·legal o derivat d'un defecte greu de previsió de precaució comès sabent que és altament probable que causi un dany greu, extens i durador al medi.»

Posem alguns exemples. La contaminació causada per les extraccions de petroli de Shell a Nigèria o de Chevron Texaco a l'Equador, l'enfonsament del petrolier Erica a la Bretanya, l'explosió de la plataforma petrolífera al golf de Mèxic anomenada Deepwater Horizon, certs productes d'alta toxicitat de Monsanto, el vessament de pesticides a Bhopal, a l'Índia.

Però aquí m'agradaria fer un parèntesi, i és que al llarg de la història s'han fet bestieses amb els plaguicides i que cal perseguir-ho? És així, i tant. Ara bé, posar-nos a l'extrem de criminalitzar tota la química que s'aplica a l'agricultura, doncs tampoc, perquè malauradament..., hi ha estudis que demostren que, malauradament, si fóssim cent per cent ecològics només podríem alimentar, en aquest moment, escassament el cinquanta per cent de la població. El que cal és agricultura de precisió, regs eficients, control, mesura, equilibri. La sostenibilitat social i ambiental, aquest binomi vindrà donat només si aconseguim fer convergir el sistema convencional i el sistema ecològic. Això, o bé reduir-nos la població mundial a la meitat. Tanco aquest parèntesi.

Més exemples d'ecocidi serien la desforestació massiva de l'Amazones, el desastre nuclear de Fukushima, o bé el vessament del Prestige a Espanya, dos mil quilòmetres

de costa totalment contaminats i només es va condemnar el capità del vaixell, a cap dels responsables públics i polítics que durant les hores prèvies van gestionar aquells tristament recordats com «*hilillos de plastilina*».

Tots aquests casos s'han allargat anys amb processos judicials molt complexos, causant malalties, morts i danys molt greus al medi. I d'això va l'ecocidi, això és el que defineix l'ecocidi. I alerta, que impedir o retardar la transició energètica també ho acaba sent considerat; i hi ha precedents: el 2015, la Fundació Urgenda neerlandesa va aconseguir amb èxit demandar el govern del seu país per inacció davant del canvi climàtic. Es tracta, per tant, de posar la protecció del planeta sota la jurisdicció del Tribunal Penal Internacional, i és molt important que aquest pugui condemnar no només persones físiques, sinó també persones jurídiques, perquè realment sigui útil.

Diverses organitzacions, països, personalitats ja han fet moltes accions per poder incloure aquest delicte en el Tribunal Penal Internacional. Una vintena de països l'han inclòs ja en el seu propi Codi penal. La Unió Europea hi ha donat suport en diverses ocasions i, per tant, l'únic que falta és voluntat política. I aquí és on som nosaltres. Només així aconseguirem dissuadir aquests actes i poder reparar-ne els danys.

Junts per Catalunya, al desembre del 2020, ja vam presentar a la Comissió d'Exteriors del Congreso de los Diputados una proposta de resolució que en els termes bàsics, doncs, anava encaminada com la que avui aquí debatem. Vam defensar un text treballat per en Pep Puig, que és un referent en la transició energètica i en l'ecologisme del nostre país. Es va aprovar, evidentment, amb les corresponents rebaixes del Grup Socialistes, en què en cada punt..., cada punt era ferm i concret, però vostès per aprovar-lo van obligar que digués «*estudiar la posibilidad de...*».

Llavors, doncs, almenys des d'aquí, el que reclamem és que el Gobierno de España publiqui aquest suposat estudi. Ja sabem que, evidentment, podem asseure'ns i esperar asseguts, perquè Espanya, quan es tracta de complir, doncs, malament rai, només compleix quan es tracta d'incomplir.

Per tant, nosaltres, com a Junts per Catalunya, estem a favor del que es proposa avui aquí, de fet, ho he dit, ho vam liderar nosaltres en el seu dia a Madrid. I, en tot cas, després, en el tràmit parlamentari, ja introduïrem les esmenes o els matisos que considerem que es poden millorar.

I no vull deixar de dir que si ja fóssim un país independent, Catalunya, doncs, d'aquí a unes setmanes, en un proper Ple, estaríem aprovant això que avui presentem; ho estaríem incorporant al nostre propi Codi penal català i estaríem demanant la sol·licitud d'inclusió al Tribunal Penal Internacional. I ja hauríem acabat aquí. Ara bé, el que ens toca fer, evidentment, és ara anar a demanar permís i anar a demanar, doncs, que hi estigui d'acord també l'Estado repressor espanyol, un *estado* espanyol, que també, deixin-m'ho dir, en aquests moments des de Junts per Catalunya el tenim totalment lligat de mans i peus.

Per tant, moltes gràcies. Visca Catalunya lliure! Al vostre costat, president Puigdemont, de tots els exiliats, dels milers de represaliats. I avui més que mai amb tu, Dani Gallardo.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Passo la paraula ara, per part del Grup Parlamentari VOX, al senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

Gracias, presidenta. Estoy de acuerdo con el diputado de Junts: *Visca Catalunya lliure*, pero de separatistas.

Mire, vamos a ver, esta propuesta de la CUP tiene por objeto que el Parlament presente a la Mesa del Congreso de los Diputados una proposición de ley de modificación del Código penal para incorporar el delito de ecocidio como delito contra la comunidad internacional. Pero lo primero que hay que decir es que se trata de una propuesta redundante, innecesaria e inútil, como la CUP misma, que afortunadamente ya ha desaparecido del Congreso de los Diputados y de otras tantas instituciones, como del Ayuntamiento de Tarragona. Y decimos que se trata de una propuesta redundante e innecesaria, porque la Comisión de Transición Ecológica del Congreso de los Diputados ya aprobó en mayo del 2022, a instancias de Podemos, una propuesta en los mismos términos que la plantea la CUP, una propuesta para que España impulse incluir el ecocidio en los delitos que puede juzgar la Corte Penal Internacional.

Y así lo dice el diario sesiones de 9 de junio de 2022. La Comisión de Transición Ecológica y Reto Demográfico, en su sesión de 11 de mayo de 2022, aprobó la proposición no de ley relativa a impulsar la inclusión del ecocidio como delito internacional, presentada, como digo, por Podemos. Por tanto, además de inútil, resulta que jurídicamente, la verdad es que es un dislate auténtico, por tres razones: la propuesta es un atentado contra el principio de tipicidad penal; la redacción del tipo penal que se propone es ambigua, inconcreta y, desde luego, supone lo que se conoce como un tipo penal abierto vedado en derecho penal. El Tribunal Constitucional tiene reconocido en multiplicidad de sentencias la exigencia de que la seguridad jurídica obligue al legislador y debe perseguir siempre la claridad y no la confusión normativa. Debe procurar que acerca de la materia sobre la que se legisla sepan los operadores jurídicos y los ciudadanos a qué deben atenerse. Y su propuesta, desde luego, es todo lo contrario.

En segundo lugar, incurre en la doble tipificación penal de los mismos hechos: el Código penal, en su título decimosexto, ya regula los delitos relativos al medio ambiente en dos capítulos. Y con la doble tipificación se infringe el principio *non bis in idem* y también, como digo, el de seguridad jurídica, antes indicado. Estamos ante una propuesta que no ha sido ni meditada ni estudiada jurídicamente.

La propuesta tampoco establece algo tan básico como las penas a imponer, porque la CUP considera en el tipo básico delito de ecocidio, el artículo 1.1 de su propuesta, no se establece ni siquiera si la pena ha de ser de prisión o de multa, ni siquiera la horquilla de las penas.

Por contra, para lo que en la propuesta se denomina «casos extremos», se fija la prisión permanente revisable. Pero en este caso se quiebra además el principio de proporcionalidad. El buen legislador debe preservar la proporcionalidad entre la pena y el delito y, en este caso, la propuesta de la CUP al no establecer ni horquilla de penas y fijando la prisión permanente revisable para todos los supuestos extremos, desde luego, está quebrantando ese principio de proporcionalidad de las penas de forma manifiesta.

En definitiva, su fanatismo climático les lleva a presentar una propuesta redundante e innecesaria, inconcreta, jurídicamente muy deficiente, con tipos penales abiertos

que no concreten ni siquiera las conductas penadas y que busca castigar penalmente con prisión permanente revisable incluso a aquellos que se atreven a criticar o a desviarse –lo dicen textualmente–, de los objetivos climáticos del acuerdo de París. Ustedes ya no se conforman con generar terror climático, con arruinar al campo y a la industria y a colocar a sus amiguetes en chiringuitos ecológicos, sino que ahora lo que querrían es meter también en la cárcel a todos nuestros agricultores, a todos nuestros ganaderos y a quienes en España cuestionan cualquier agenda globalista o cualquier acuerdo supranacional que asfixie a nuestro campo y a nuestra industria.

Si defiendes la soberanía energética y la soberanía alimentaria en España, a la cárcel. Si te opones a que los políticos desalmados de la izquierda más radical y el separatismo te frían a impuestos, tasas y peajes climáticos, a la cárcel. Si te opones a que en España se derriben centrales térmicas, cuando la gente pasa frío en invierno y paga las facturas más altas de luz y gas, mientras que otros países como China, India o Marruecos abren centrales térmicas cada día, a la cárcel. Si eres pobre y te opones a las prohibiciones y restricciones de movilidad que te impiden trabajar con tu actual vehículo y no te puedes permitir el lujo de comprarte un coche eléctrico, a la cárcel. Desde luego, todo lo contrario a lo que en VOX defendemos, porque creemos que lo lógico y lo sensato es beneficiar y apostar por el cuidado de nuestra naturaleza haciéndolo compatible con las necesidades más inmediatas de los ciudadanos, especialmente con los que menos tienen y que siempre acaban pagando el pato de su apocalipsis climático.

Desde luego, en trámite parlamentario, votaremos en contra de esta propuesta.

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la senyora Yolanda López Fernández.

Yolanda López Fernández

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades... Salutació als grups..., *ecologistas que nos acompañan*. Avui el Grup Parlamentari de la CUP ens porta una proposta per presentar a la Mesa del Congrés instant el Govern de l'Estat a modificar el Codi penal

i que inclogui el delictes d'ecocidi; una proposta amb què En Comú Podem estem d'acord, i hi estem tan d'acord que al novembre del 2021 el nostre grup parlamentari en el Congrés dels Diputats *registró una proposta, eso sí, no de ley...*, no de llei, per a la modificació de l'Estatut de Roma que inclogués la figura de l'ecocidi en el cinquè delictes com a crim greu i que tingui jurisdicció en la Corte Penal Internacional i que es reformés la llei estatal per introduir el delictes d'ecocidi a la legislació penal espanyola, quedant aquesta proposta no de llei aprovada al juny del 2022 amb el vot a favor del PSOE, d'Unidas Podemos - En Comú Podem, d'Esquerra Republicana, del Grup Plural, l'abstenció del Partit Popular i de Ciutadans i el vot en contra de VOX.

I és que l'ecocidi com a delictes és qualsevol acte il·lícit o arbitrari perpetrat sabent que hi ha una probabilitat substancial que causi danys greus i que siguin extensos i duradors al medi ambient –*duraderos*– en el medi ambient. Encara que a mi m'agrada molt més i crec que és més clarificadora de la gravetat dels delictes mediambientals la definició que fa Maite Pombo, directora de la campanya «Stop ecocidio», en el que el defineix com «*matar el propio hogar*». I això és el que ha passat a la Manga del Mar Menor, a Múrcia, a Doñana, amb el trencament en la balsa minera d'Aznalcóllar, i en un cas molt proper aquí a Catalunya, i concretament a la meua terra, a Tarragona, com és l'abocament dels residus tòxics al riu Ebre per l'empresa Erquimia, del grup Ercros, a Flix; delictes que han costat molt barats i molt poc als causants i molt cars a la natura. O el que pot haver ocorregut a la platja de la Pineda, a Vila-seca, presumptament amb els abocaments al mar per part de l'empresa Iqoxe, i que el punt 4, que planteja la proposta..., aquesta proposta podria aplicar-se i així poguessin..., pagar el delictes els responsables d'un abocament que s'ha fet durant anys i que ha danyat el *frágil ecosistema* d'aquesta part del Mediterrani.

Els governs tenen l'obligació de posar lleis que defensin la natura –o tenien l'obligació de posar lleis que defensin la natura–, d'exercir d'advocat de la natura, i aquí sempre ens trobaran a nosaltres. Per això vam ser el grup que vam prendre la iniciativa en registrar-la com a PNL al Congrés i recolzarem aquesta proposta de la CUP. Sí que volíem matisar que si aquesta proposició es tramita hauríem de garantir la seguretat *jurídica* i fer un redactat que no deixi marge de dubte a l'hora d'establir la tipificació del delictes com el subjecte responsable i la causalitat, perquè ens podem trobar que

al final no es pugui establir qui és el subjecte penalment responsable, com ja hem vist en alguns casos.

És una evidència que en aquestes últimes eleccions generals el negacionisme climàtic de VOX i PP ha estat derrotat a les urnes. Ara no és el moment de quedar-nos com estem, sinó d'avançar si volem que propostes com aquestes surtin endavant. Senyors de Junts, senyors d'Esquerra, no li donin una segona oportunitat a Abascal com a president.

La presidenta

Moltes gràcies. I ara, per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, el senyor Joan García González.

Joan García González

Moltes gràcies, presidenta. Senyor Cornellà –diputat Cornellà–, consellera, diputats, diputades, bé, era complicat posicionar-se davant una proposició de llei de la CUP sobre aquest tema, bàsicament, almenys per nosaltres, perquè, tot i que hi estem d'acord... –i així ho hem defensat a les institucions europees, el nostre grup liberal al Parlament Europeu, i hi han alguns països, com França, on precisament, encara que no se n'ha parlat, aquest delictes ja és al Codi penal i, de fet, ho va aprovar Macron, que forma part de la nostra família liberal europea–, tot i que estem d'acord amb el concepte, no estem d'acord o no creiem que la seva proposta sigui adequada, o almenys sigui la més correcta o la més útil, per posar o arribar als objectius que nosaltres ens marquem. Òbviament, era lògic que no coincidíssim –només faltaria, segurament–, però crec que, en aquest cas, en el fons, nosaltres almenys sí que podem, doncs, coincidir-hi.

També ens alegrem molt de que entenguin, doncs, aquest concepte de que propostes com aquestes s'han de portar al Congrés dels Diputats. Crec que és important que entenguem que l'ecocidi i el seu efecte directament no té fronteres polítiques, no en té. Al final, creiem que inclús el marc més adequat –i en això també hi coincidim– doncs és l'internacional, i sobretot la Unió Europea. La Unió Europea està treballant en directives sobre aquest tema, també impulsades pels liberals a Brussel·les i a

Estrasburg. Però crec que tenim moltes coses o molt a fer a Espanya. Crec que és important, i en això també, doncs, podem coincidir-hi.

Al final, a mi, o a nosaltres el que més ens preocupa és què entén la CUP per «ecocidi», perquè vostès això no ho han explicat; és a dir, han posat una sèrie d'exemples, però al final acabem tement-nos que igual fer una casa a la Costa Daurada és per vostès també un ecocidi, o fomentar el turisme és ecocidi. No ho tenim clar, i, per tant, tenim molts dubtes sobre si el populisme implementat d'aquesta proposició de llei, doncs, és o no adequat. Tenim una mica –i crec que ho podem entendre– doncs, de por. Per nosaltres està clar quin és el concepte bàsic d'aquesta definició, o de l'«ecocidi», amb desastres doncs que hem viscut i que n'hem parlat molts, d'internacionals, com el desastre nuclear que van patir al seu moment a Txernòbil; de fet, pràcticament les grans..., els països que han admès dins de la seva legislació penal aquest delictes ara mateix són pràcticament exrepúbliques de la Unió Soviètica; pràcticament totes, menys Vietnam, doncs, són repúbliques, i totes tenen, evidentment, una explicació molt clara: hi han hagut, durant el període soviètic, autèntics crims precisament contra el medi ambient. I només hem de recordar el mar d'Aral, sense anar més lluny, i també a Vietnam durant la guerra que van patir durant molts anys. Per tant, hi ha tota una sèrie de fets que estan molt relacionats precisament amb aquests delictes.

Per nosaltres el concepte i a què es dedica és evident. Hem parlat de l'*Exxon Valdez* també; s'ha parlat d'altres conceptes, com el que hem patit a Espanya durant molts anys a Doñana. També alguns dels efectes que s'estan fent i s'estan portant a terme durant molt de temps, com ha sigut el que està passant o el que també hem denunciat durant moltes vegades al mar Menor, a Múrcia. Hi ha una sèrie de conceptes que per nosaltres són claus a l'hora d'implementar-lo.

Per tant, vostès parlen que s'ha de canviar i s'ha d'introduir aquest concepte dins de l'Estatut de Roma, dins de la Cort Penal Internacional. Nosaltres hi estem d'acord, creiem que s'ha de fer, però tenim en compte que no és una última instància judicial, doncs, aquest acord realment, sinó que, al final, el que acaba dirimint són més conflictes entre països que conflictes personals. Per tant, hem de treballar també en directives i hem de treballar en altres iniciatives que no han de ser penals, no només

han de ser penals. I crec que a nivell també europeu s'estan treballant algunes d'elles, tot i que moltes d'elles estan molt poc avançades, com l'etiqueta europea de sostenibilitat, per exemple, o com treballem amb els consumidors perquè tinguin..., o siguin conscients de quins efectes tenen algunes polítiques d'algunes empreses –això és cert– sobre els productes que, finalment, doncs, s'acaben consumint.

Per tant, nosaltres, amb totes aquestes propostes de prevenció, propostes prèvies, hi estarem i hi estem d'acord. Creiem que el marc més adequat, legislatiu, és el francès –també ho veiem com una fórmula on es podria treballar. I en aquest cas, doncs, la proposta que es fa no és la nostra, i espero que quan es faci aquesta tramitació doncs puguem introduir aquest accent diferent dins d'aquesta visió que vostès ens han portat. I algunes coses que són importants: és molt important parlar de l'equilibri; és molt important, evidentment, portar aquests debats aquí al Parlament. Però també doncs, si volem ser els primers, diguéssim, en tipificar l'ecocidi, a Catalunya, també hem de ser els primers en altres temes, com, per exemple, les renovables; o sigui que, al final, moltes vegades ataquem algunes iniciatives i no ataquem unes altres.

I bàsicament ja està. Només fer-li un petit comentari al senyor Vergés. Jo crec que vostè pot portar, i crec que el seu grup podrà portar a aprovació, si vol..., en aquestes negociacions que té amb el senyor Pedro Sánchez segurament pot posar aquest punt en lloc de posar altres punts que semblen més importants per vostès com a condició, aprovació al Codi penal d'aquesta proposició com a condició per aprovar o per donar suport al Govern del senyor Sánchez. Ho tenen fàcil, en uns mesos ho tindrien. Veritat que no ho farà? Doncs no siguem llavors hipòcrites, a vegades, quan parlem des d'aquí, i siguem realistes sobre les iniciatives.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies. Passo la paraula ara, per part del Grup Mixt, al diputat, al senyor Daniel Serrano Coronado.

Daniel Serrano Coronado

Gracias, presidenta. Diputados, diputadas, debatimos hoy esta propuesta de la CUP, que en última instancia lo que pretende es que, en caso de aprobarse, se traslade a

la Mesa del Congreso esta iniciativa para que se tramite una proposición de ley que modifique el Código penal y se incluya este nuevo delito de ecocidio. ¿Y por qué? Bueno, pues parece porque lo quiere la CUP así –y algún otro grupo parlamentario– en esta cámara, pero la verdad es que todo es un poco más complejo.

Sí, es cierto; he de decirles, que algo han mejorado, porque ustedes, con esta iniciativa, tal y como la plantean, empiezan a entender que el Parlament de Catalunya no puede aprobar todo aquello que desee cualquier grupo parlamentario en un momento dado. Hay un reparto de competencias y, en este caso, una iniciativa del contenido como la que ustedes presentan se aprueba en las Cortes Generales. Digo esto, que es una obviedad, porque en otros tiempos ustedes hubiesen querido modificar directamente el Código penal aquí en el Parlament de Catalunya. Por eso digo que parece que es un avance si ustedes empiezan a asumir la realidad jurídica de este país.

Dicho esto, he de decirle que el procedimiento que ustedes han escogido es un poco tortuoso y rocambolesco. Y, en este sentido –y lo he comentado anteriormente–, lo que vienen ustedes a proponer es que, si finalmente se aprueba esta iniciativa en el Parlament de Catalunya, se inste a la Mesa del Congreso para que se tramite una proposición de ley que modifique el Código penal para incluir este nuevo delito de ecocidio.

Y he de decirles que el procedimiento es un poco rocambolesco, porque hasta antes de ayer ustedes tenían representación en el Congreso y podían haber promovido esta iniciativa allí, que, además, insisto, desde el punto de vista competencial, es donde tocaba tramitar esta iniciativa, porque es una ley orgánica la que modifica el Código penal. Pero ustedes prefieren traerla aquí, y prefieren traerla aquí porque saben que, en el Parlament de Catalunya, con las actuales mayorías, se puede aprobar ya casi cualquier cosa. Otra cosa es en las Cortes, pero aquí en el Parlament, lamentablemente, estamos acostumbrados a que se modifique prácticamente ya cualquier cosa.

Pero, más allá del procedimiento y lo rocambolesco de este, tampoco vemos que la inclusión del delito de ecocidio, tal y como ustedes lo plantean, pues sea conveniente. Porque realmente nuestro ordenamiento jurídico ya prevé la protección del medio

ambiente. Y lo prevé desde el punto de vista administrativo, pero también lo prevé desde el punto de vista penal para las infracciones más graves. Y recordemos que el derecho penal ha de cumplir el principio de intervención mínima o de *ultima ratio* y que solamente al derecho penal se tiene que recurrir para sancionar las conductas más graves. Y nuestro ordenamiento jurídico así ya lo prevé. Por tanto, no vemos necesario la introducción de este tipo penal de «ecocidio» en el Código penal, al menos tal como ustedes lo plantean.

De hecho, en su propia exposición de motivos, ya se ve que este tipo penal, pues no es un tipo que se contemple en los códigos penales de los países de nuestro entorno. Pero más allá del procedimiento, más allá que tampoco es un tipo que lo contemplen los países de nuestro entorno, tampoco nos queda claro realmente en qué consistiría su delito de ecocidio, porque la definición es tan ambigua que prácticamente abarcaría un número indeterminado de conductas que podrían incluirse en él; conductas penadas además, algunas de ellas con prisión permanente revisable para las más graves, pero tampoco se establece ni gradación en el tipo, no se distingue entre conductas dolosas o imprudentes para poder establecer horquillas en las penas. Vemos mucha indefinición y abrir una ponencia legislativa en el Congreso de los Diputados para debatir la aprobación de un delito tal y como ustedes lo plantean, pues sinceramente nosotros no lo vemos. Pero sobre todo no lo vemos porque, insisto, el bien jurídico que entendemos que ustedes quieren proteger, que es el medio ambiente, nuestro ordenamiento jurídico ya lo protege. Insisto también, desde el punto de vista administrativo y desde el punto de vista de derecho penal para las infracciones más graves.

A lo mejor ustedes pretenden además otra cosa, que es criminalizar conductas que desde su punto de vista deberían ser penadas desde el punto de vista del Código penal. Nosotros no lo vemos así. Insisto, nuestro ordenamiento jurídico ya prevé la sanción de las conductas que atenten contra el medio ambiente desde el punto de vista administrativo, desde el punto de vista penal. Y así, tal y como ustedes lo plantean, nosotros no lo compartimos.

Si durante la tramitación parlamentaria ustedes definen algo más, en qué consiste ese delito de ecocidio, pues quizás podríamos replantear nuestra postura, pero tal y como está así descrita, nosotros no lo vamos a apoyar.

Muchas gracias.

La presidenta

Moltes gràcies. I per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana té la paraula el senyor Eugeni Villalbí Godes.

Eugeni Villalbí Godes

Bon dia, presidenta. Consellera, secretària, que em sembla que he estat l'únic en saludar-la i està aquí present. També benvingut el públic que ens acompanya.

Diputats i diputades, jo vull començar la meva intervenció amb dues consideracions. La primera, al senyor Serrano, que acaba d'intervenir. Simplement dir-li que, si no li sembla bé la proposta de la CUP, ho expliqui bé, com ho ha fet a la part final, respecte al contingut, no respecte a la forma, perquè justament el que ens presenten avui és esgotar totes les vies autonòmiques i estatutàries de les quals disposem. Si tinguéssim un estat –abans algú en parlava– ho faríem d'una altra manera, però diria que no estem incomplint res ni estem fent res. Ho podríem haver presentat a Madrid. També es pot presentar aquí, complint l'Estatut i fent una proposta dins del marc autonòmic, que a vostès tant els hi agrada.

I la segona consideració, al diputat de VOX, amb el qual jo, a diferència d'ell, seré respectuós i educat en la intervenció de la resta. Però vostè ha parlat molt de *cárcel* i jo simplement li recordaria que a la *cárcel* no han anat cap dels que vostès ha dit. Els que sí que hi han anat o han estat en risc d'anar-hi són cantants i polítics independentistes; aquests sí que han tingut el risc d'anar a la presó. (*Alguns aplaudiments.*)

Avui abordem un debat necessari i urgent, però que no és propi, com s'ha dit abans també, ni exclusiu de Catalunya. Fa anys que tímidament s'està posant sobre la taula i que altres països i forces polítiques han anat fent passos en aquest sentit. Un debat que ara arriba a casa nostra i que, malgrat no ser el primer cop que es debat a nivell

estatal, de prosperar, creiem que posarà el Parlament de Catalunya un altre cop en l'avantguarda de les polítiques progressistes i ambientals.

Estem parlant, com ja s'ha dit, de l'ecocidi, un concepte que es posa sobre la taula per primera vegada per Olof Palme el 1972 a la Conferència de Medi Ambient de Nacions Unides, entenent «ecocidi» com «la comissió d'actes arbitraris amb coneixement de que existeix una probabilitat alta de que mitjançant aquests es causin danys greus i generalitzats o a llarg termini al medi ambient».

I avui parlem d'incorporar-lo al Codi penal i d'incorporar-lo com a cinquè delictes a l'Estatut de Roma de la Cort Penal Internacional, juntament, com ja s'ha dit, amb els crims de genocidi, contra la humanitat, de guerra o d'agressió. El debat ja existia als anys setanta i a final del segle XX, però amb l'acceleració del canvi climàtic, l'abordatge legal i penal a nivell internacional d'aquells qui atempten contra el medi ambient és més necessari que mai.

Des de les ciutats, regions, països, els estats i també des d'estructures supraestats com la Unió Europea, s'està abordant l'emergència climàtica desplegant polítiques per a la preservació de la biodiversitat, per a l'adaptació i la mitigació del canvi climàtic, així com la persecució dels delictes que atempten contra el medi ambient. Actuem localment per intentar incidir globalment, sabent que quan treballem aquestes polítiques mediambientals a qualsevol d'aquestes escales territorials, la contaminació no respon a límits administratius, polítics o geogràfics, i que els efectes d'aquesta contaminació derivats del canvi climàtic ens afecten a totes i a tots, més enllà del punt contaminant d'origen.

És per això que quan el mercat a dia d'avui ja actua i es mou globalment, i perquè les grans empreses i corporacions no quedin impunes, hem d'establir també marcs legislatius globals. Unes empreses i unes corporacions a qui, de fet, ja els va bé que ens quedem com estem, sense regulació, i que aquestes iniciatives no prosperin. I de fet, segurament faran tot allò que estigui en les seves mans perquè així sigui, perquè són aquestes les que, amb la seva mala praxi a dia d'avui, estan actuant sense escrúpols, buscant només els beneficis privats a costa de la destrucció de territoris de cultiu, de paratges naturals i del futur de molts pobles indígenes. Dit d'una altra

manera, són qui, a canvi d'un present amb beneficis per a uns quants, s'han venut el futur del conjunt de la humanitat. *(Alguns aplaudiments.)*

Precisament per aquest motiu..., precisament per aquest motiu, espais intergovernamentals i globals per crear marcs de governança, de debat i acord com les COP són imprescindibles. I per això és important establir marcs de referència com l'agenda 2030, marcs que interpel·len globalment la ciutadania, les empreses i els diferents governs en defensa d'allò que ens permet existir: la natura, el medi ambient, la biodiversitat, en definitiva, en defensa del planeta.

En aquest sentit, per tant, aquesta iniciativa respon a un objectiu necessari. Un objectiu que altres països, governs i parlaments han debatut i posat sobre la taula. A nivell europeu, sense anar més lluny, el primer estat en fer-ho va ser Bèlgica, el 2020, quan el seu parlament va aprovar una iniciativa per a reconèixer el delictes d'ecocidi en el dret penal internacional. Hi han hagut altres mesures de diferent índole i calat a nivell de governs i cambres parlamentàries a França, Finlàndia, Irlanda, Escòcia, Suècia, el Canadà o Luxemburg, o fins i tot el mateix Parlament Europeu va aprovar el 2021 una resolució per reconèixer l'ecocidi.

I, de fet, podríem allargar la llista amb altres països que a l'exposició de motius la proposició de llei també recollia amb la incorporació de l'ecocidi al seu Codi penal. Hem de ser conscients, però, que malgrat que Olof Palme posava sobre la taula el 1972, encara som a l'inici d'un debat global que, com a humanitat, estem obligats a tenir i a abordar i que, per desgràcia, apunta a ser un debat llarg i complex. Justament per això reitero amb orgull que el nostre Parlament, de nou, sigui punta de llança en aquest debat, en aquest debat a partir d'aquesta iniciativa.

Sobre la proposta en concret que avui ens porta la CUP i que ens posa sobre la taula, creiem que hi ha punts que podem, durant la ponència, acabar de treballar perquè s'ajustin millor al que hauria de ser la definició penal d'aquest delictes i els supòsits que hauria de recollir, però estant d'acord totalment amb el fons de la qüestió, des del meu grup parlamentari, com no podia ser de cap altra manera, donarem suport a aquesta iniciativa.

Moltes gràcies.

La presidenta

Acabades les intervencions, i atès que no s'hi han presentat esmenes a la totalitat, els faig avinent que aquesta iniciativa legislativa pot continuar la seva tramitació.

Procediment per a elegir membres del Consell de la Fundació per a la Universitat Oberta de Catalunya i dels consells socials de les universitats

284-00015/11, 284-00016/11, 284-00017/11, 284-00018/11, 284-00019/11, 284-00020/11, 284-00021/11 i 284-00022/11

Passem ara al cinquè punt de l'ordre del dia, que és el procediment per elegir dos membres del Consell de la Fundació per a la Universitat Oberta de Catalunya.

Atès que els següents punts de l'ordre del dia, del cinquè al dotzè punt, es refereixen a procediments per elegir membres dels consells socials de les universitats, inclòs el Consell de la Fundació per a la Universitat Oberta de Catalunya, i tenint en compte que la proposta de candidats a designar ha estat presentada de manera conjunta i única, els proposo que acumulem aquests punts de l'ordre del dia i els puguem substanciar conjuntament, si no hi ha cap inconvenient. *(Pausa.)*

En compliment de l'article 82.1, lletra a, de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya, passem a les esmentades designacions i els proposo que les votacions es facin per assentiment. No? *(Pausa.)*

Doncs d'acord amb l'article 101.3 del Reglament, procediríem a la votació electrònica i secreta, que faríem de manera conjunta per tots els candidats i candidates dels consells socials.

I, si em permeten, demano al secretari tercer que doni lectura dels noms dels candidats i candidates presentats pels grups parlamentaris, noms que també apareixen publicats en el dossier del Ple. Secretari...

El secretari tercer

Gràcies, presidenta... *(Pausa llarga. Joan García González demana per parlar.)*

La presidenta

Diputat...

Joan García González

Sí, presidenta; només que esperem a que vingui tothom per fer la lectura.

La presidenta

Sí. Estem esperant... Ara cridem a votació. Ara ho farem. Gràcies.

(Pausa llarga.)

Estem esperant que alguns convidats que, com que anem bé de temps, tenien entrada, i ara suposo que ja han arribat tots.

Bé, tot i així, doncs, comencem i, si no, ja s'aniran incorporant.

Doncs ara sí, secretari, quan vulgui, si vol fer el llistat de candidats i candidates. Endavant.

El secretari tercer

Gràcies, presidenta. «Procediments per elegir membres del Consell de la Fundació per a la Universitat Oberta de Catalunya i dels consells socials de les universitats.

»Com a membre del Consell Social de la Universitat Oberta de Catalunya, Maria Teixidor Jufresa i Ricard Castellet Martínez. Com a membre del Consell Social de la Universitat Autònoma de Barcelona, Lluís Sisquella Enjuanes i Antoni Garrell Guiu. Com a membre del Consell Social de la Universitat de Barcelona, Juan Ignacio Jorquera Nieto i Jordi Domingo i Garcia-Milà. Com a membre del Consell Social de la Universitat de Girona, Albert Rosa i Congost i Eva Palau Gil. Com a membre del Consell Social de la Universitat de Lleida, Patricia Romero Gasa i Montse Pujol Torrent. Com a membre del Consell Social de la Universitat Politècnica de Catalunya, Neus Mas i Ricard Faura Homedes. Com a membre del Consell Social de la Universitat Pompeu Fabra, Therese Jamaa i Elsa Artadi i Vila. I, com a membre del Consell Social de la Universitat Rovira i Virgili, Carme Mas Morillas i Carme Mansilla Cabré.»

La presidenta

Moltes gràcies. Doncs, a continuació, i un cop s'han enumerat els candidats proposats, els demano si podem aprovar en bloc totes les candidatures... *(David Cid Colomer demana per parlar.)* Doncs, senyor Cid, quan vulgui.

David Cid Colomer

Sí; gràcies, presidenta. Simplement per explicar el nostre sentit de vot. Per nosaltres la universitat és un espai de pluralitat, de diversitat i que representa el conjunt o ha de representar el conjunt de la societat.

Estic segur que els candidats i candidates ho faran, però no ho ha estat en aquest cas en les formes. De nou, PSC, Esquerra i Junts per Catalunya s'han posat d'acord per repartir-se els consells socials, com altres organismes de designació parlamentària, trencant, en aquest cas, una tradició que sempre havia comptat amb tots els grups parlamentaris.

Espero que aquesta fal·lera i aquesta capacitat que han tingut per acordar entre Junts per Catalunya, Esquerra i el PSC la tinguin en instàncies tant o més importants que els consells universitaris.

Moltes gràcies.

La presidenta

Doncs, un cop enumerats els candidats i el bloc de candidatures, procedirem a la votació electrònica i secreta. Aquesta votació es farà en bloc conjuntament amb totes les candidatures.

Doncs, candidats..., ai, diputats, diputades, s'inicia la votació.

El resultat és: 96 vots a favor, 18 en contra i 17 abstencions.

Vist el resultat de la votació, queden designats tots els candidats i candidates esmentats pels consells socials de les universitats.

(Aplaudiments.)

**Interpel·lació al Govern sobre el model català de finançament local
i la seva relació amb la hisenda de la Generalitat**

300-00363/13

Passem ara al tretzè punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al Govern sobre el model català de finançament local i la seva relació amb la hisenda de la Generalitat,

presentada pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem, i té la paraula, per a la seva exposició, el senyor Joan Carles Gallego Herrera.

(Remor de veus.)

La vicepresidenta segona

Diputats, si van sortint en silenci, si us plau... *(Pausa.)*

Endavant, diputat; quan vulgui.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé, doncs gràcies. Bé, presentem aquesta interpel·lació sobre un model català de finançament local i la seva relació amb la hisenda de la Generalitat de Catalunya. La presentem perquè creiem que necessitem abordar amb urgència una segona descentralització al nostre país.

Podem dir que la primera que es va substanciar en l'estat de les autonomies ni satisfà les demandes històriques de determinades nacions de l'Estat en les seves demandes polítiques d'avançar en més i millor autogovern, ni està prou consolidada. I de ben segur que és cert i cal seguir avançant en aquest marc de diàleg i negociació política que hi ha obert entre el Govern de Catalunya i l'Estat. Però també ho és que el reconeixement del paper i funció del nivell de l'Administració més proper al ciutadà ha quedat relegat del debat polític, i això acaba repercutint en disfuncions en el funcionament dels serveis, que genera inequitats i ineficiències que repercuteixen en la qualitat de vida de la ciutadania. També passa que no abordar aquesta segona descentralització limita i condiona l'aprofundiment en un model federal de l'Estat. I, per tant, abordar, entenem, aquesta segona descentralització consolida la primera i la pot fer també avançar.

Fa temps que constatem que tant l'organització territorial com el finançament de les administracions locals presenten forts dèficits i limitacions. Això acaba generant, ja ho hem dit, una inequitat en l'accés als béns i serveis públics, que impacta d'una o altra manera en les condicions de vida de la ciutadania de Catalunya, que viu en els municipis i en les viles, on no disposen de l'autonomia, de la suficiència financera ni de determinades qüestions que els hi facilitarien l'accés als serveis de qualitat.

Portem tant de temps parlant de la posició d'autogovern de Catalunya amb relació a l'Estat que ens hem oblidat d'abordar la necessitat de la pròpia descentralització a Catalunya, d'una descentralització real i efectiva a Catalunya.

Avui, el marc normatiu que regula el règim local i, per tant, la hisenda dels governs locals ens allunya de l'existent dels països federals de referència. Si ens hi volem apropar, necessitem enfortir les relacions fiscals entre la hisenda autonòmica i la hisenda local. Això, sens dubte, comporta abordar un nou sistema de finançament local.

Als països federals, tot allò que afecta el règim local, inclosa la seva hisenda, és competència dels governs regionals. Els *länder* a Alemanya i Àustria, les províncies al Canadà, els estats als Estats Units i els cantons a Suïssa són qui tenen la competència amb relació als governs locals. Per tant, en el cas de Catalunya seria desitjable que fos la Generalitat qui vetllés pel compliment d'aquests principis, d'acord amb l'organització territorial que dissenyés ella mateixa.

Per això considerem que hem d'abordar una reforma fiscal dintre de les competències de la Generalitat, que faci protagonistes els ens locals dins del conjunt de funcions del sector públic, que ens permeti anar avançant en la construcció d'un estat descentralitzat. No podem renunciar a canviar les coses fins que canviï tot.

És cert que el marc competencial de Catalunya, en la regulació del règim local i el seu finançament, és limitat per l'actual marc legal constitucional. Conèixer aquesta realitat, sens dubte, fa que aquesta qüestió hagi de formar part de l'agenda de negociació amb l'Estat que permeti abordar un traspàs efectiu de competències també en aquest àmbit de la regulació del règim local.

Però tot i que calgui incidir en els canvis en el marc legal estatal pel que fa a la regulació del règim local, no podem obviar que la legislació actual fa competents les comunitats autònomes en l'organització territorial, i hem d'utilitzar totes les nostres competències per avançar tant en l'organització territorial per fer-la més eficient, però també per fer la més suficient pel que fa a la disponibilitat dels recursos per a respondre a les demandes ciutadanes.

L'article 2 de l'Estatut d'autonomia reconeix els ens locals i els defineix com a institucions de Catalunya. I l'article 160 dota la Generalitat de Catalunya de competència exclusiva sobre part de la matèria en règim local, amb la finalitat de poder fixar un model català de règim local, i se'ls garanteix autonomia i capacitat d'autoorganització. I s'estableix també en l'article 217 que les finances locals es regeixen pels principis de suficiència, d'equitat, d'autonomia i responsabilitat, i que té competència –ho diu l'article 218.2– en matèria de finançament local, en el marc establert per la Constitució i la normativa de l'Estat, la qual cosa vol dir que la Generalitat de Catalunya té capacitat legislativa pròpia per establir i regular tributs propis dels governs locals i té capacitat per establir els criteris de distribució de les participacions a càrrec del seu pressupost.

El Parlament de Catalunya, per tant, pot decidir modificar la seva organització territorial, creant o suprimint determinats ens locals, per exemple, creant consells comarcals, suprimint un ens metropolità i creant-ne de nous, segregant municipis, coses que hem fet. Però des del 2003, en què es va publicar el decret legislatiu pel qual s'aprova el text refós de la llei d'organització comarcal de Catalunya, no s'ha fet cap modificació més, a banda de la modificació que es va fer l'any 2010, en què es van introduir dos articles relatius a les vegueries, però que, com tothom sap, resten encara buits de contingut efectiu.

Necessitem, per tant, una proposta d'organització territorial que permeti prestar els serveis en condicions d'eficiència i equitat. Sabem quin és el mapa: 947 ajuntaments; 4 diputacions; 42 consells comarcals..., bé, 42 o 43; 61 mancomunitats; 65 entitats descentralitzades; 1 àrea metropolitana; 1.120 ens locals, que arriben a 1.741 si tenim en compte també els organismes i entitats creades per aquests propis ens matrius, un minifundisme administratiu que ens allunya de l'eficiència i no garanteix ni la qualitat ni l'equitat en la prestació dels serveis.

Ens trobem amb un entramat d'entitats d'ens que dupliquen funcions, generen burocràcia i generen ineficiències. Necessitem pensar si l'actual organització i configuració de l'àmbit de govern local és la més eficient, transparent i entenedora, i la que permet un funcionament més equitatiu.

Aquesta qüestió cal abordar-la, i aquesta qüestió està significativament relacionada amb el paper que volem donar a la supramunicipalitat i/o a la cooperació intermunicipal. Sigui quina sigui la decisió que s'adopti pel que fa a l'organització territorial, que no és «baladí», que és molt important, tindrà conseqüències sobre el model de finançament. Hem d'abordar el tema del mapa, de l'organització, però evidentment hem d'abordar el tema, la qüestió del finançament.

Certament, la Generalitat no pot dissenyar plenament el seu model de finançament, però l'Estatut d'autonomia ens mandata, al Parlament, a aprovar la nostra pròpia llei de finances locals per desplegar els principis i les disposicions que el propi Estatut contempla amb relació a les administracions locals i les facultats en matèria de finances locals atribuïdes a la Generalitat per garantir l'autonomia local. Evidentment, això cal fer-ho escoltant el Consell de Governos Locals. I també el propi Estatut d'autonomia estableix que les finances locals han de garantir que la Generalitat pugui distribuir els ingressos dels governs locals provinents de tributs i subvencions incondicionades. Avui, malauradament, encara pivotem sobre subvencions que acaben condicionant la pròpia autonomia local. Hem d'anar a una formulació diferent que garanteixi no només la suficiència, sinó també la incondicionalitat d'aquests recursos, si realment volem garantir-ne l'autonomia.

Certament, no tenim tota la competència i hi ha limitacions, però no estem aprofundint, no estem aprofitant el marc competencial propi ni les seves possibilitats.

És per això que nosaltres presentem aquesta interpel·lació, perquè entenem que urgeix ja a Catalunya una llei de finances locals pròpia. Urgeix perquè és un mandat estatutari, però perquè és una necessitat de les administracions locals poder aprofundir en la seva autonomia i poder disposar de la suficiència i també dels principis de subsidiarietat, etcètera, i per avançar també, dèiem, en aquest model federal.

Per tant, hi insistim, urgeix aquesta llei de finances locals; urgeix establir una dotació pressupostària incondicional que garanteixi la suficiència de les administracions locals i incorpori, entre d'altres, els principis i el corresponent nivell d'anivellament que eviti les inequitats actuals i que avui no s'estan corregint.

Per tant, res més. I fins després.

La vicepresidenta segona

Per la resposta, té la paraula la consellera de Presidència, senyora Laura Vilagrà i Pons.

La consellera de Presidència

Gràcies, vicepresidenta. Gràcies, diputat. Bé, és d'agrair la interpel·lació sobre un debat que és important, que és interessant i que no hem de defugir. Vostès saben que aquest Govern és essencialment municipalista, perquè moltes de nosaltres hem estat alcaldesses, hem estat alcaldes, regidors, regidores, i, per tant, mai hem amagat el cap sota l'ala amb relació a aquesta qüestió, que sabem que és un repte important. Per tant, ja l'hi avanço, compartim aquesta preocupació, aquest interès per millorar el finançament local; per garantir recursos suficients als governs locals, en aquest cas, per al seu dia a dia, però també per al capítol d'inversions.

Abans de concretar què fa el Govern i què vol fer en el futur, deixi'm que faci unes consideracions prèvies, perquè crec que aquí sí que és cert que el context és molt important. A l'Estat espanyol, la potestat originària per establir tributs correspon exclusivament a l'Estat, malauradament, i, en tot cas, aquests darrers anys ha estat regulada pel que fa a governs locals a través de la llei d'hisendes del 88 i la reforma de l'any 2002 –jo diria «tristament reforma»– que han patit tots els governs locals. Així doncs, tant el marc competencial com les fonts dels ingressos municipals han estat dissenyades, diguem-ne, en una matriu estatal.

No obstant, s'estableix que les comunitats són competents en l'ordenació del territori en determinades alteracions de municipis, la qual cosa jo diria que ja és una disfunció important. El Parlament pot modificar l'organització territorial creant o suprimint determinats ens locals, i vostè n'ha anomenat alguns, consells comarcals... –de fet, ho hem fet recentment–, ens metropolitans, crear-ne de nous, segregar..., en fi, tot aquest seguit d'aspectes, però en canvi no és competent en règim local i tributari.

Pel que fa al Parlament, pot ordenar territorialment els ens locals, però no pot dissenyar el model de finançament en la seva complexitat o globalitat. Per tant, compartim que això és una situació si més no contradictòria. I, per això, ens cal veure –de fet, ho apuntava vostè– la política comparada, és a dir, al marge del que ha

dissenyat l'Estat espanyol als anys setanta, als anys vuitanta, veure què fan a Suïssa, Alemanya, Canadà o els Estats Units, o altres que vostè ha anomenat, des de fa molt de temps i en què aquesta disfunció no es produeix. En aquests països, el règim local i tot allò relacionat amb la hisenda de governs locals no és competència del govern federal, sinó dels governs regionals, *länder*, províncies, estats o cantons, i són aquests els que tenen la capacitat normativa –tota– sobre l'organització territorial, però també sobre la hisenda local. Se'n diu «principi de subsidiarietat»; és a dir, tot el que puguem decidir des de prop dels municipis no ho fem, en aquest cas, més lluny.

Per tant, quan nosaltres pensem en una república catalana ens imaginem també aquesta arquitectura d'ens locals. Se'n diu també governar des de la proximitat. En aquests països, les dues hisendes, la regional i la local, estan en una relació molt estreta, cosa que no passa a l'Estat espanyol. També és cert que cal parlar d'una amenaça: una amenaça que ja han tingut les finances locals en un altre moment històric i que ara torna amb un retorn del marc d'austeritat imposat per unes regles fiscals de l'Estat, i en aquest cas manades per la Unió Europea, però que són aplicades de manera molt deslleial. I deixi'm que ho desenvolupi.

N'és un exemple la distribució del marge de dèficit previst per als propers anys a l'Estat espanyol, on es va enviar a la Comissió Europea una proposta per actualitzar el programa d'estabilitat pressupostària, fet amb nocturnitat i traïdoria, deixi-m'ho dir així, perquè no ha estat pactat amb ningú, i en la qual l'Estat es reservava tota la totalitat del marge de dèficit, obligant les comunitats a liquidar amb equilibri i obligant els ens locals a fer ho amb superàvit del 0,2 per cent sobre el PIB. Per tant, uns fan bé els deures –en aquest cas, el món local els fa molt bé– i els altres se n'aprofiten. De fet, la recepta ja la coneixem. Són regles fiscals que limiten l'autonomia financera dels ens locals, frenen la seva capacitat transformadora..., unes regles que van ser suspeses l'any 2020 per la pandèmia, després pels increments de preus després de l'esclat de la guerra, però que ara tornen i obliguen de nou els ajuntaments a generar superàvit. I a l'Estat espanyol amb una mà legal que, si m'ho permet dir així informalment, incrementar, sí, el seu marge de dèficit. A la pràctica, tornem a aquella idea que els ajuntaments no puguin fer ús del seu romanents, dels seus estalvis, per tant, del que han generat pròpiament aquells ciutadans d'aquell municipi, ja sigui per a inversió, ja sigui per millorar la vida de les persones.

Per tant, ens sembla que l'Estat aquí tracta els ajuntaments com si fossin infants, quan, en canvi, els ens locals són els qui tenen més bona salut financera. De fet, la millor salut financera de totes les institucions, de totes les organitzacions. Algunes dades que crec que són importants: l'any 2022 presentaven un deute del vint-i-cinc per cent sobre els seus ingressos corrents. Per tant, els ens locals han aconseguit reduir el deute en un quaranta-u per cent respecte del 2010. Per altra banda, romanents de 3.500 milions d'euros que han de permetre, haurien de permetre abordar els grans reptes que tenen els municipis en molts temes, però amb inversions importants, reptes climàtics, oportunitats per a tothom. Pot dir el mateix l'Estat? L'Estat és capaç de generar aquests recursos addicionals? Ja li dic que no. De fet, el model de finançament de l'Estat és profundament centralista des d'aquest punt de vista, perquè té la clau de la caixa i, en aquest cas, malgrat el que diu l'Estatut, i ara en parlarem, arran també de les retallades, no permet que Catalunya tingui marge en aquest sentit de distribució de tributs.

Deixi'm dir-l'hi, diputat, perquè crec que la pilota torna a estar a la casella de sortida. I és que, de fet, l'Estat podia haver fet aquesta transformació, però, malgrat tot, i com que no vull obviar la qüestió, la Generalitat té la voluntat de contribuir a millorar el finançament dels ens locals, buscar eines, encara que siguin enginyoses, encara que siguin, doncs, rasant tot el que puguem, però en qualsevol cas ho farem.

Crec que coincidim, i crec que ho ha apuntat, amb el tema dels fons incondicionals, que ens agradaria recuperar les xifres del 2010. Ja l'hi dic així de clar i precís. I també explicar els límits jurídics. Aquesta reforma del sistema de finançament local estatal que, malgrat ser urgent i malgrat tenir majoria progressista per poder-ho fer, no s'ha fet, que encara beu d'aquesta llei del 88, molt rígida, que requereix una revisió a fons segons el que nosaltres creiem, perquè el context econòmic, social ha canviat, el context competencial...

Però tot i així: llei catalana de finances, també necessària, també un compromís d'aquest Govern i, malgrat tenir les mans lligades, malgrat la retallada que va tenir l'Estatut amb relació a aquesta qüestió, el que volem, doncs, justament és tibar el màxim possible. Estem d'acord amb que el finançament actual té dèficits importantíssims per als ajuntaments i, malgrat tot, doncs, hi treballem. I com hi

treballem? Amb cooperació, amb respecte, amb confiança mútua, colze a colze als ajuntaments, consells comarcals, entitats municipalistes. I, de fet, quan parlem dels fons incondicionals, doncs, és evident que hi hem d'anar en aquesta línia que vostè apuntava, però també quan parlem dels fons condicionats, és a dir, contractes programa, finançament d'escoles bressol. Hem de tenir aquesta vessant municipalista molt clara.

Què hem fet fins ara? Malgrat les limitacions que pateixen les pròpies finances de la Generalitat pel dèficit fiscal creixent, que segur que vostè coneix, però hem augmentat ja el finançament dels ajuntaments per sobre del que ho ha fet l'Estat. Li donaré algunes dades, que crec que són significatives. Veiem com en els darrers quatre anys els recursos aportats per la Generalitat s'han incrementat un seixanta-nou per cent en contraposició al vint-i-dos per cent de les transferències de l'Estat. A més, s'ha produït en un context de procés silenciós de recentralització de recursos. Podem veure com en els darrers dotze anys l'Administració central ha incrementat 4,6 punts el seu pes sobre el total, mentre els ens locals n'han perdut un dos per cent en proporció. Per tant, l'Estat cada vegada té més part del pastís de la despesa pública i, en canvi, redueix el de l'àmbit local o autonòmic. Això també s'exemplifica amb l'increment d'ingressos que s'està produint de manera desigual quant a les administracions. És a dir, l'increment que ha tingut l'Estat és el doble del que han experimentat les comunitats i és el triple del que han experimentat els ens locals. Jo crec que aquestes xifres ho expliquen tot. Però bé, en qualsevol cas, nosaltres volem avançar. Volem avançar cap a un model on els ajuntaments, justament, i consells comarcals i tots els ens locals tinguin major presència en la despesa pública. Perquè, de fet, a nivell europeu és el que veiem. Amb relació al PIB, veiem que en aquests moments la mitjana estatal és 6,6, quan la mitjana europea és 11,7. Per tant, el reforçament del finançament municipal, com passa en els altres països europeus, creiem que és bàsic.

Per altra banda, i li parlo de coses que a la Generalitat ja hem fet. Hem incrementat el Fons de Cooperació Local, que, com sap, els ajuntaments poden destinar al que considerin. En els darrers tres anys l'hem incrementat un catorze per cent i en els municipis més petits, un vint per cent, perquè entenem que, malgrat la poca població, tenen unes despeses fixes, segur que com altres. Pla únic d'obres i serveis: el refarem. El refarem perquè en la propera edició, en la propera convocatòria, 25-28,

sigui molt més flexible, molt més àgil, molt més adequat a les necessitats dels ajuntaments. I això ho estem parlant, aquesta flexibilització, aquest nou enfocament dels diners que van destinats a inversions, a través de la col·laboració amb entitats municipalistes, micropobles, Federació i Associació Catalana de Municipis, el Consell Català de Municipis Rurals, però també el Consell de Governos Locals.

I en el torn de rèplica continuo amb la llei pròpia.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies. Per a la rèplica, té la paraula el diputat Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé, doncs, gràcies, consellera. M'alegro que compartim part del diagnòstic. I és cert, ja som conscients que les competències o el gruix competencial està en el marc estatal, però també és cert que aquest és un tema que políticament l'hem obviat, i també és competència de la Generalitat de Catalunya negociar amb el Govern de l'Estat aquelles coses que poden millorar la vida dels catalans i les catalanes. I l'organització del territori i com es financen les administracions més properes al ciutadà no és una qüestió fútil que el Govern de Catalunya pugui obviar quan planteja qüestions polítiques al Govern de l'Estat que, en última instància, han de millorar la vida de la ciutadania.

Sabem que la competència de l'Estat és establir els tributs locals. Ho sabem. Però sabem que podem ordenar el territori. I això no és qualsevol cosa, ordenar el territori, perquè això és important. Sabem que no podem decidir globalment el finançament dels ens locals, però sabem que podem disposar d'una llei de finances locals que permeti adequar algunes qüestions i permeti també definir amb claredat quins són els tributs de la Generalitat que poden sustentar o que han de sustentar els recursos per fer el finançament, en part, de les administracions locals. Perquè les coses han evolucionat al llarg dels anys, però les hem deixat passar perquè, per exemple, si l'any 1995 els ingressos de l'Administració central de l'Estat, inclosa la Seguretat Social, eren del seixanta-dos..., perdó, del 67,22 per cent, el 2019 han passat d'aquest seixanta-dos al 55,69 per cent. Han canviat les coses en els ingressos de

l'Administració central de l'Estat, del seixanta-set al cinquanta-cinc, inclosa la Seguretat Social. Per contra, els ingressos de les administracions autonòmiques han passat del 21,63 per cent el 1995 al 32,65 per cent el 2019. Han canviat del vint-i-u per cent al trenta-dos per cent. Però, curiosament, les administracions locals, que el 1995 tenien uns ingressos que representaven l'11,14 per cent, el 2019 són l'11,6 per cent. El país ha canviat del 1995 al 2019, però el que no ha canviat del 1995 al 2019 ha sigut el global de finançament de les administracions locals per prestar uns serveis a la ciutadania que tenen, en aquestes administracions, la primera paret, diguéssim, on anar a reclamar, on anar a batallar la defensa dels seus drets. Per tant, és un tema que urgeix i que és necessari, que ha evolucionat, que vol dir que la política l'ha obviat. I la política som també tots i totes nosaltres, especialment els governs que han de representar globalment els seus ciutadans i els han de representar enfront d'altres governs.

En aquest cas, insistim en la responsabilitat política del Govern de la Generalitat d'abordar el tema global sense obviar allò que realment pot fer a Catalunya en el marc de les seves competències. Hem d'ordenar el territori, certament, però hem de veure la relació de la hisenda local amb la hisenda de la Generalitat i, per tant, cal abordar amb aquesta nova llei de finances aquest nou Fons de Cooperació Local, cal preveure la singularitat dels municipis, cal determinar quins tributs de la Generalitat sustenten això...

Cal veure, en definitiva, com podem abordar aquestes qüestions, perquè també sabem que en aquests moments l'aportació de la Generalitat al global dels municipis, deixant a banda el seixanta per cent, que és amb tributs propis, del trenta-cinc per cent, que són transferències que reben els municipis, la Generalitat el que aporta és del divuit per cent. És poc. Possiblement n'ha de fer més. I crec que és important, deixi-m'ho dir, perquè si parlem de municipis, no podem obviar allò que ja ens va dir en un moment determinat Ovidi Montllor. Perquè quan Ovidi Montllor deia que «per ordre de l'alcalde es fa saber a tothom que una fera ferotge del parc s'escaparà», no només ens deia, anunciava als ciutadans que la fera ferotge s'escaparia del parc, sinó també que «per ordre de l'alcalde es fa saber a tothom que la fera ferotge ja no ens traurà la son. I gràcies a la força, no ha passat res de nou; tot és normal i maco i el poble resta en pau»

Deixant de banda que ho va solucionar enganxolant la fera ferotge, el que sí que és cert és que l'alcalde té l'obligació de defensar els drets i els serveis de la ciutadania i, per això, per poder-ho fer, necessita una organització territorial adequada i un finançament just, subsidiari, suficient, etcètera. Per tant, fem cas a l'alcalde de l'Ovidi Montllor per poder defensar els ciutadans de la fera ferotge.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Per a la rèplica, té la paraula la consellera senyora Laura Vilagrà i Pons.

La consellera de la Presidència

Sí; gràcies, vicepresidenta. Bé, disposadíssima a aportar més recursos als ajuntaments perquè els recaptem tots des de Catalunya i, llavors, no hi haurà cap problema en aquest sentit.

Certament, volem treballar per un marc català propi de finançament local, encara que no serà fàcil. Ja li plantejo que la diversitat de municipis, la seva idiosincràsia tan diferent, farà que sigui un debat molt encès. Però, en qualsevol cas, certament, hem d'abordar els temes d'un finançament suficient, anivellador i solidari, amb aquests tres conceptes. I avui li parlaré una mica de principis, en els que ja hem començat a treballar, o també el fet de l'equitat. És a dir, que no tots els municipis tenen totes les oportunitats d'entrada i que, per tant, hem de tenir en compte aquest concepte.

De fet, l'any 2006, l'Estatut ja manava que el Parlament aprovés una llei de finances. De fet, és un tema pendent. Que hi ha hagut intents, eh?, i tampoc n'hem parlat gaire, però ja hi va haver un avantprojecte de llei de finances locals que no va poder tirar endavant. Però, en qualsevol cas, volem desplegar, ara sí, el marc, doncs, que ens toca i, de fet, fer una llei de governs locals i de finances locals. També per això que parlava d'endreçar tota l'ordenació territorial, que és absolutament necessària..., però, en tot cas, per donar respostes a les necessitats del món local, com li deia, de forma consensuada i, per tant, tot aquest procés el farem amb relació a treballar colze a colze amb els ens locals i tota la representativitat que hi ha. També comptem amb el coneixement de la cambra, de totes les persones que hem treballat al món local o l'expertesa i l'històric del Govern, doncs, per fer-ho.

Però crec que hem de parlar, si intentem estructurar el finançament, d'entrada, dels principis. Crec que els principis han de ser els de suficiència financera del món local per poder abordar, doncs, les seves competències –per tant, primer concepte–; segon, autonomia financera i corresponsabilitat fiscal. És a dir, els governs han de poder ser autònoms, i això va dels fons incondicionals de les fonts dels ingressos i, per tant, millorar el màxim possible en aquest sentit. També va d'equitat intermunicipal. Per tant, implica que els diferents governs d'un mateix nivell haurien de poder disposar d'uns volums similars. Ara sabem que no passa, perquè hi ha altres elements territorials, no?, de situació de polígons industrials, etcètera, que fan que després hi hagi una inequitat, segurament, entre municipis. Per tant, necessitem aquest concepte d'anivellament. O de coordinació interdepartamental, és a dir, en un estat on s'ha acordat un repartiment de nivell i funcions dins el sector públic entre governs és imprescindible coordinació tècnica institucional. O bé transparència fiscal –i crec que ho ha apuntat una mica en la primera intervenció–, és a dir, aquest model ha de ser entès, transparent, fàcil per a la ciutadania. La ciutadania ha de saber com es financen els serveis, d'on surten els recursos.

I també ens agrada parlar de lleialtat institucional. És a dir, els diferents governs hem de negociar, hem d'acordar i hem de complir amb tot el que establim. Confiança entre institucions és bàsica.

Per tant, tenim una previsió d'esborrany d'aquest document, que espero, ja ho dic en condicional, diguem-ne, que estigui a final d'any. Hem començat a parlar amb el territori, hem començat a parlar amb agents, però ens ha fet una proposta més tècnica un grup d'experts liderat pel doctor Tomàs Font, que saben que és un expert en el món local. Per tant, creiem que aquest final d'any podrem tenir sobre la taula documents. I, en tot cas, evidentment ho parlarem amb vostès, grups parlamentaris, però també, sobretot, amb els actors principals, que són, doncs, els ens locals, entitats municipalistes.

I ja li avanço que no tothom ho veu igual, ni per la banda de governs locals i ordenació ni per la banda de finances, diguem-ne. Evidentment, hi ha debat, hi ha debat i, per tant, cal fer-lo.

Però, en qualsevol cas, és evident la voluntat transformadora del Govern, la voluntat d'abordar aquesta qüestió. I no volem legislacions uniformes, els hi estem explicant des de fa temps. I aquí, doncs, va relacionat també amb la idiosincràsia que la idea dels municipis rurals o els de menys de dos mil habitants, amb aquest estatut de municipis rurals que estem també treballant..., per donar eines, per facilitar la gestió de la governabilitat a municipis que realment tenen moltes dificultats. Això va relacionat també amb l'agenda rural.

Però, en qualsevol cas, i pel que fa al tema pel qual vostè m'ha interpellat, certament, coincidim que necessitem un nou finançament. Compartim l'ambició que ha de tenir aquest text legislatiu, malgrat totes les dificultats, que no són poques: les de no competències, les de l'històric, les de les diferències entre ajuntaments. Però, en qualsevol cas, ho farem i per això també volem autodeterminar-nos, perquè volem construir una arquitectura d'ens locals forts, ben finançats i que donin resposta a la ciutadania.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies, consellera. Recordar que ara hi ha el minut de silenci davant de la façana del Parlament.

I suspenem la sessió fins a dos quarts de quatre.

La sessió se suspèn a dos quarts de dues del migdia i set minuts.